

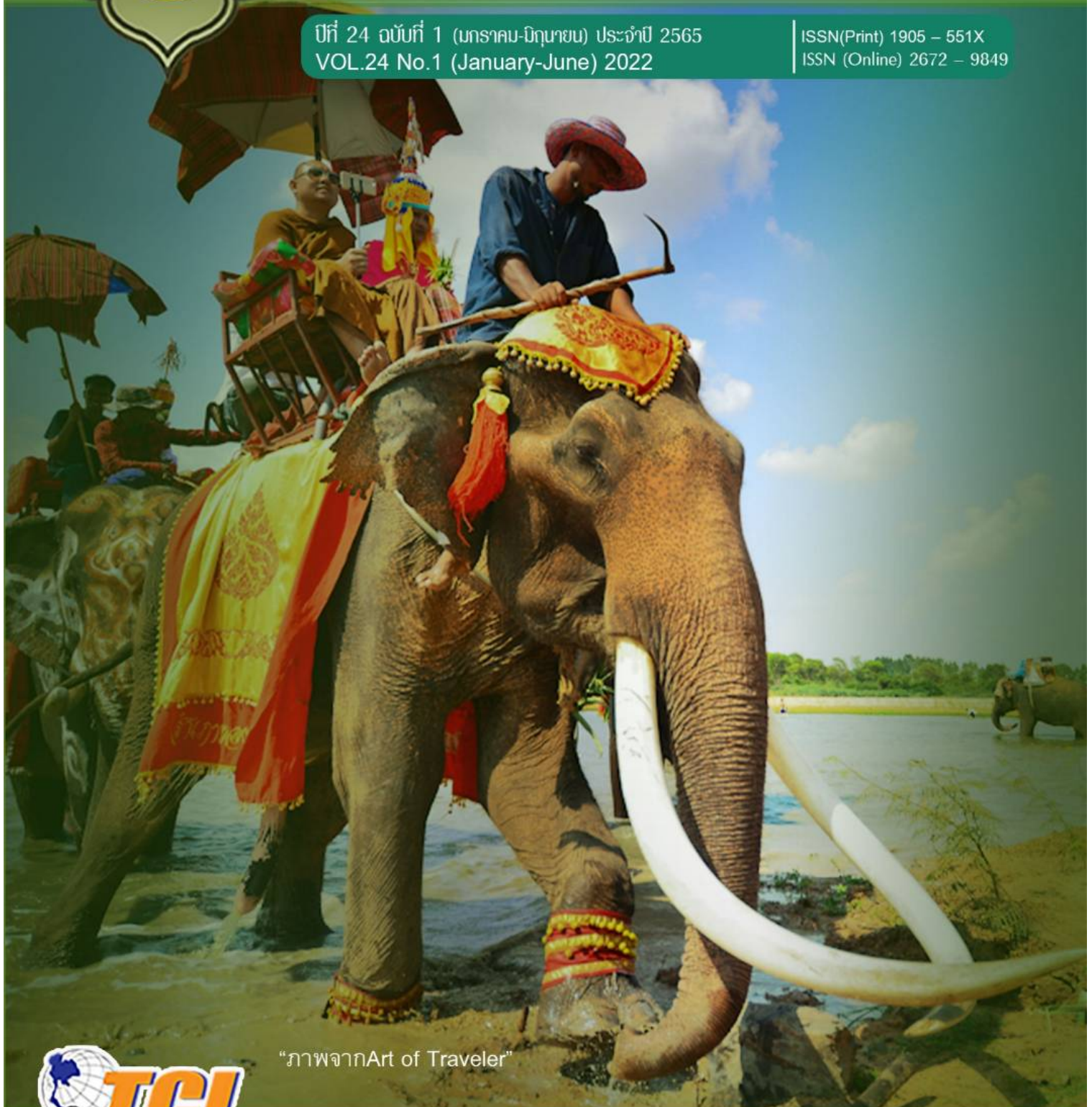
วารสาร

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

JOURNAL OF HUMANNITIES AND SOCIAL SCIENCES
SURIN RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) ประจำปี 2565
VOL.24 No.1 (January-June) 2022

ISSN(Print) 1905 – 551X
ISSN (Online) 2672 – 9849

“ภาพจากArt of Traveler”

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
FACULTY OF HUMANNITIES AND SOCIAL SCIENCES SURIN RAJABHAT UNIVERSITY

กำหนดเผยแพร่ :

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

JOURNAL OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES SURIN RAJABHAT UNIVERSITY

ISSN (Print) : 1905 – 551X ISSN (Online) : 2672-9849

มีกำหนดเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) / ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม)

วัตถุประสงค์ :

ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ การจัดการ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ พัฒนาสังคม และการศึกษา ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่สังคม

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

ทุกบทความที่ตีพิมพ์ต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒีน้อยสองท่าน (Double-Blind Peer Review) ทศนะ และข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มีกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทนต์ รัตนรวมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สารภี วรรณตรง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินนิตย์ ไสยโสภณ

อาจารย์ ดร.อัคราพร สุขทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ : รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม

กองบรรณาธิการ :

อาจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร

อาจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร

อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว

รองศาสตราจารย์ ดร.จินนวัตร ปะโคทั้ง

รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศรพนธ์ เนื่อไม้หอม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดชุมแสง

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ (Peer Reviews)

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงภายใน

รองศาสตราจารย์ ดร.สารภี วรรณตรง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ ธงชัย วงศ์เสนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินันต์ ไสยโสภณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเศษ ชิมวงษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา รัตนธรรมเมธิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ททรัพย์สิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทนา กุลรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป แซรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พิณศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร จันทมัตตการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูระธีรานันธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์พัชร ศรีเพ็ญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ กองทรัพย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.อัษฎพร สุขทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.คำเกิง โถทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.อิทธิวัตร ศรีสมบัติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.ชาตรี เกษโพหนอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.จิราวรรณ อยู่เกษม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.วสันต์ชัย กากแก้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.เบญจวรรณ วงษาดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์ ดร.พนา จินดาศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ชีรสาคัด

รองศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ มุลสาร

รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง

รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์

รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพงษ์ วงศ์คำจันทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค

รองศาสตราจารย์ บุญยัง หมั่นดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา คำพุกกะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศรพนธ์ เนื่อไม้หอม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงแก้ว ปะติตั้งโ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญแสนอ ตริวิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุมวิทย์ ไสยโสภณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบูลย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระศักดิ์ วรรณตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ด้านประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระชัย ยศโสธร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชติ บศิริรัฐ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธাত্রี มหันตรัตน์

อาจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร

อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดชุมแสง

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

IV |วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 (2565) : มกราคม-มิถุนายน

อาจารย์ ดร.ปรารภณา แซ่อึ้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

เลขานุการ : นางปิยนุช ผมพันธ์

ผู้ช่วยเลขานุการ : นางสาวกตพร ศรีโกตะเพชร

ศิลปกรรม : นายอนันต์ แสงวงมี / นายณัฐนันท์ แสงสว่าง / นายพัทธ์ สุทธิประภา

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ : นางนุตสรา มิ่งมงคล / นางสาวศศิธร จันครา / นางสาวอุษณีย์ จะมัวดี

สำนักงาน : กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 38 ชั้น 1

เลขที่ 186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044-513369, 082-7553460

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>

E-mail : jhssrru@sru.ac.th

จัดพิมพ์โดย : ร้านพีดีไซน์ 172/1 ถนนเทศบาล 4 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

Periodicity :

JOURNAL OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES SURIN RAJABHAT UNIVERSITY

ISSN (Print) : 1905 – 551X ISSN (Online) : 2672-9849

Two issues per year (January-June and July-December)

Objective :

To promote and encourage lecturers, academicians, students and other interested people to have the opportunity to disseminate academic works and research works in humanities and social sciences and related fields including political science, public administration, law, sociology, economics, social development and education. In addition, the analytical studies presenting the problem solution to society.

Publishing Conditions :

All published articles must be reviewed by at least two peer reviewers (Double-Blind Peer Review). The views and opinions of any articles in this journal are belonging to each author without responsibilities of editorial board.

Editorial Advisor :

President of Surin Rajabhat University

Vice President of Surin Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Chalong Sukthong

Assoc. Prof. Dr. Phaithoon Meekuson

Asst. Prof. Tanon Ratanaruamkarn

Assoc. Prof. Dr. Saraphi Wantrong

Asst. Prof. Dr. Kanuengnit Saiyasophon

Dr. Atchara Sukthong

Surin Rajabhat University

Expert for Faculty of Humanities and Social Sciences

Rajamangala University of Technology Isan, Surin Campus

Surin Rajabhat University

Surin Rajabhat University

Surin Rajabhat University

Managing Editor : Assoc. Prof. Dr. Jirayu Supsin**Assistant Editor :** Asst. Prof. Dr. Wanchai Suktam**Editorial Board :**

Dr. Aphichart Sangamporn

Dr. Siriphat Lapchit

Dr. Wirot Thongplew

Assoc. Prof. Dr. Jinnawat Pakotang

Assoc. Prof. Dr. Sommart Phonkerd

Assoc. Prof. Dr. Sanya Kenaphoom

Assoc. Prof. Sommai Chinnak

Asst. Prof. Dr. Kant Netklang

Asst. Prof. Dr. Akkarapon Nuemaihom

Asst. Prof. Dr. Wasan Panyagaew

Asst. Prof. Dr. Anuwat Krasung

Asst. Prof. Dr. Thanwarut Jamsai

Dr. Jaggapan Cadchumsang

Surin Rajabhat University, Thailand

Surin Rajabhat University, Thailand

Surin Rajabhat University, Thailand

Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand

Buriram Rajabhat University, Thailand

Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

Ubon Ratchathani University, Thailand

Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

Buriram Rajabhat University, Thailand

Chiang Mai University, Thailand

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Sisaket Rajabhat University, Thailand

Khon kaen University, Thailand

Peer Reviewers :**Internal Peer Reviewers :**

Assoc. Prof. Dr. Saraphi Wantrong

Asst. Prof. Dr. Chalong Sukthong

Assoc. Prof. Thongchai Wongsena

Asst. Prof. Dr. Kanuengnit Saiyasophon

Asst. Prof. Dr. Wiset Chinnawong

Asst. Prof. Dr. Suwanra Ruttanathummatee

Surin Rajabhat University, Thailand

Surin Rajabhat University, Thailand

Surin Rajabhat University, Thailand

Surin Rajabhat University, Thailand

Surin Rajabhat University, Thailand

Surin Rajabhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr. Jirayu Supsin	Surin Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Santhana Goonrat	Surin Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Prateep Khaeram	Surin Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Kritsada Pinsri	Surin Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Urai Jantamattukarn	Surin Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Theerawat Purateeranrath	Surin Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Saranpat Sripen	Surin Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Suthat Kongsup	Surin Rajabhat University , Thailand
Dr. Atchara Sukthong	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Aphichart Sangamporn	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Damkerng Tothong	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Itthiwat Srisombat	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Chatree Ketphonthong	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Jirawan Yookasem	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Wasanchai Gargkeow	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Benchawan Wongsawadee	Surin Rajabhat University, Thailand
Dr. Pana Jindasri	Surin Rajabhat University, Thailand

External Peer Reviewers :

Prof. Dr. Suwit Theerasasawat	Khon kaen University, Thailand
Assoc. Prof. Dr. Summana Moolsam	Ubon Ratchathani University, Thailand
Assoc. Prof. Dr. Jinnawat Pakotang	Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand
Assoc. Prof. Dr. Sommart Phonkerd	Buriram Rajabhat University, Thailand
Assoc. Prof. Dr. Sanya Kenaphoom	Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand
Assoc. Prof. Dr. Phakdee Phosing	Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand
Assoc. Prof. Dr. Akekapong Wongkamjan	Sisaket Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Jitti Kittilertpaisan	Sakon Nakhon Rajabhat University, Thailand
Assoc. Prof. Sommai Chinnak	Ubon Ratchathani University, Thailand
Assoc. Prof. Boonyoung Mundee	Independent Scholar, Thailand
Asst. Prof. Dr. Paweena Khampukka	Ubon Ratchathani University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Akkarapon Nuemaihom	Buriram Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Kingkaew Patitungkho	Buriram Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Thanwarut Jamsai	Sisaket Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Sompong Suwannaphuma	Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Bunsanoe Triviset	Buriram Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Kant Netklang	Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

Asst. Prof. Dr. Patcharawit Jansirisi	Maha Sarakham University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Emon Saenphuwa	Sisaket Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Ploenpit Thummarat	Sakon Nakhon Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Sukhumwit Saiyasophon	Khon kaen University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Siripen Attapaiboon	Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Peerasak Worachat	Maha Sarakham University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Wasan Panyagaew	Chiang Mai University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Anuwat Krasung	Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Busakorn Watthanabut	Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Thailand
Asst. Prof. Dr. Pramote Danpradit	Maha Sarakham University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Weerachai Yossothorn	Buriram Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Chot Bodeerat	Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Asst. Prof. Dr. Thatri Mahantararat	Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand
Dr. Anurat Anantanatom	Burapha University, Thailand
Dr. Jaggapan Cadchumsang	Khon kaen University, Thailand
Dr. Prathana Sae-ung	Nakhon Pathom Rajabhat University, Thailand

Secretary : Mrs. Piyanut Phomphan

Assistant Secretary : Miss Phataphon Srigotapet

Journal Design and Artworks: Mr. Anan Sawaengmee / Mr. Nattanan Saengsawang / Mr. Phat Sutthiprapha

Public Relations: Mrs. Nutsara Mingmongkol / Miss Sasithon Jankra / Miss Utsanee Jamuadee

Office : Editorial Board, Journal of Humanities and Social Sciences, Surin Rajabhat University
 Dean Office, Faculty of Humanities and Social Sciences, Surin Rajabhat University
 Building 38 1st Floor, 186 Moo 1, Surin – Prasat Rd., Nok Mueang, Muang Surin, Surin, Thailand 32000
 Tel./Fax. (+66) 044-513369, 082-7553460
<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssru>
 E-mail : jhssru@sru.ac.th

Published by: P.P.Design Shop 172/1 Thetsaban 4 Rd., Nai Mueang, Muang Surin, Surin, Thailand 32000

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นวารสารทางวิชาการที่ได้รับการพิจารณาคุณภาพวารสารของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index : TCI) โดยจัดกลุ่มคุณภาพวารสาร เป็นวารสารกลุ่มที่ 2 ซึ่งใช้รูปแบบการบริหารจัดการวารสารแบบ Online 100% ด้วยระบบ ThaiJo 2.0 โดยผ่านการประเมินคุณภาพวารสารให้อยู่ในฐานข้อมูลวารสารทางวิชาการในระดับชาติของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ตั้งแต่ปี 2561 (2018) เป็นต้นมา

โดยบทความในวารสารฉบับนี้มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้จัดส่งไปให้คณะกรรมการกลั่นกรองบทความทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของแต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็นการเสียสละแล้วก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่ สำหรับเนื้อหาของวารสารฉบับนี้ถือว่ามีความโดดเด่นที่เน้นกระบวนการวิจัยที่เข้มข้น ซึ่งบทความโดยภาพรวมหลักเป็นการพัฒนาจากงานวิจัยที่ศึกษากรณีเฉพาะ ที่แต่ละบทความได้เน้นกระบวนการวิจัยเชิงลึกในหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบของการสนทนากลุ่ม การสอบถาม และการสัมภาษณ์ ประกอบกับบทความส่วนใหญ่แสดงถึงการทำงานร่วมกันของผู้นิพนธ์ในลักษณะทีมงาน ทำให้บทความมีความละเอียดรอบคอบถี่ถ้วน มีการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะได้อย่างสมบูรณ์น่าสนใจ

ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และขอขอบคุณกองบรรณาธิการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลั่นกรองบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

บรรณาธิการ

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
กองบรรณาธิการ (Editorial Board)	I
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ (Peer Reviewers)	II
บทบรรณาธิการ (Editorial)	VIII
บทความวิจัย (Research Articles)	
แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน	1
กรณีศึกษา การสร้างสรรค์สินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์จากนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่	
A Model for Developing Creative Sustainable Tourism : A Case Study of Creating Fashion Lifestyle Products From Bamboo Textile Innovation	
ศิวรี อริญารณ, พัชชา อุทิศวรรณกุล และบัวหลวง ฝ่ายเชื้อ	
Siwaree Arunyanart, Patcha Utiswannakul and Bualuang Faiyue	
อนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน	23
จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2574)	
The Scenarios of the Administration of the Elderly Outpatient service system. At Community hospital Sisaket Province. In During the next decade (B.E.2574)	
ธัญมัย โปรงจิต, ธัญเทพ สิริธิเสื่อ, ประภาพร บุญปลอด และวสันต์ชัย กากแก้ว	
Thunyamai Prongjit, Thayathep Sittisuea, Prapaporn Boonplod and Vasanchai Kakkeaw	
ความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวิดีโอช่วยการตัดสิน ฟุตบอลโตโยต้า	39
ไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์	
Football Audience Knowledge and Attitude to Video Assistant Referee System for Live Television Broadcast of Toyota Thai League 2020	
ศักดิ์สิทธิ์ ศรีพิสุทธิ, อาชวิทธิ์ เจริญกลิ่นจันทร์ และพิเชษฐ์ เกิดวิชัย	
Saksith Sripisut, Archavit Choengklinchan and Piched Girdwichai	

สารบัญ (Content)

หน้า
(Page)

รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	57
---	----

Change management model of educational institute administrators which affects the management of the quality system to an international standard school of primary schools under the Office of the Basic Education Commission

ศุภลักษณ์ จันทรแดง, ทรงเดช สอนใจ, ประภาพร บุญปลอด และวสันต์ชัย กากแก้ว
Supaluk Jandang, Songdet Sonjai, Prapaporn Boonpod
and Vasanchai Kakkeaw

การพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3	73
--	----

The Development of Information Program for Supervision at Pre-school Level in Schools under the Phitsanulok Primary Educational Service Office Area 3

ชุตินา กันนุฬา, เสถียร งอยผาลา, ประดิษฐ์ ชื่นบาน และณีนรา ดีสม
Chutipaa Kunnula, Sathien Ngoi Phala, Pradit Chuenban
and Neenara Deesom

ภาคผนวก (Appendix)

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	93
หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์ ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	94
แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ ลงวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	108
ใบตอบรับการเป็นสมาชิกวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	109

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา
การสร้างสรรคสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์จากนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่
A Model for Developing Creative Sustainable Tourism : A Case
Study of Creating Fashion Lifestyle Products From Bamboo
Textile Innovation

ศิริ อริญนารณ¹ พัดชา อุทิศวรรณกุล² และบัวหลวง ฝ่ายเยื่อ³
Siwaree Arunyanart¹, Patcha Utiswannakul² and Bualuang Faiyue³

Received : May 25, 2022; Revised : May 27, 2022; Accepted : May 27, 2022

บทคัดย่อ (Abstract)

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน กรณีศึกษาการสร้างสรรคผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จากนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “ทุนวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สู่การแปรรูปผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จากนวัตกรรมใยไผ่อย่างยั่งยืน เพื่อการค้าระหว่างประเทศ” มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาและต่อยอดนวัตกรรมเส้นใยไผ่สู่การสร้างสรรคผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จากทุนวัฒนธรรม และนำมาซึ่งแนวทางในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นสู่ชุมชนผ่านการถ่ายทอดความรู้ให้สามารถพัฒนาสินค้าให้ได้คุณภาพทัดเทียมมาตรฐานสากล อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างสรรคผลิตภัณฑ์สินค้าแฟชั่นเพื่อการค้าระหว่างประเทศ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างกระบวนการวิเคราะห์วิจัยเชิงคุณภาพ การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์แฟชั่น และกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Ethnography) ทาง

¹คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, Thailand; e-mail : siwaree.a@chula.ac.th

²คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, Thailand; e-mail : patcha.paris@gmail.com

³สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; Environmental Research Institute, Chulalongkorn University, Thailand; e-mail : bualuang.f@chula.ac.th

ศิลปกรรมศาสตร์ที่เชื่อมโยงการวิจัยสู่ชุมชน โดยแบ่งขั้นตอนการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ นวัตกรรมเส้นใยไผ่ การลงพื้นที่ภาคสนามศึกษาตลาดและกลุ่มผู้บริโภคสินค้าในตลาดสินค้าแฟชั่น และสิ่งทอจังหวัดน่าน การพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอเส้นใยไผ่ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นจากการวิเคราะห์แนวโน้มกระแส แฟชั่นฤดูร้อน ปี 2021 และการออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์

ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนนั้น เป็นการดำเนินงานภายใต้องค์ประกอบ 4 ส่วนได้แก่ สิ่งแวดล้อม ชุมชน เศรษฐกิจ และการสร้างตราสินค้า แฟชั่นไลฟ์สไตล์ 2) แนวทางในการออกแบบสินค้า เป็นการสร้างอัตลักษณ์ตราสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ควบคู่ไปกับแนวคิดความยั่งยืน แนวทางในการออกแบบเน้นความเรียบง่ายแบบมินิมอล สำหรับโอกาสการสวมใส่แบบลำลอง โดยแนวโน้มกระแสแฟชั่นที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภค มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องในเรื่องของแฟชั่นยั่งยืน ในรูปแบบสไตล์ที่ไร้กาลเวลา และมีรูปแบบโครงสร้าง เครื่องแต่งกาย รายละเอียดตกแต่งแบบมินิมอล ร่วมกับการงานเทอร์ มุ่งเน้นการใช้วัสดุสิ่งทอ ธรรมชาติ

คำสำคัญ (Keywords) : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์, ความยั่งยืน, นวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่, แฟชั่นไลฟ์สไตล์

Abstract

From tourism of cultural heritage to the development of sustainable fashion from Bamboo Fiber innovation for International Trade Project” aim is to search for a guideline to develop a sustainable creative tourism by developing innovation in bamboo fiber to the creation of fashion lifestyle products from cultural capital. The project also aims to transfer the knowledge of fashion lifestyle design to the local community to increase the potential of the local community products to meet international standards. Then, this method will become a guideline in creation of fashion lifestyle product for international trade.

This research uses a hybrid approach, including qualitative research methods, fashion product development innovation, and applied art design ethnography, aiming to share knowledge to the community. There are five processes in this research. First, previous research and related papers about innovations in bamboo fiber are collected.

Secondly, there is the market and consumer field research in Nan province. The third is the innovation of bamboo fiber incorporating with fashion lifestyle product design concept. Then, fashion design data are collected through the spring and summer 2021 fashion trend analysis. Lastly, the fashion lifestyle collection is designed according to the developed guideline.

The study found 4 significant results. First, sustainable creative tourism includes 4 elements: environment, community, economy, and fashion lifestyle brand creation. Second, according to this research, the guideline for brand creation and product design is to create a fashion lifestyle brand identity with a sustainable concept. Design guideline includes minimalist design concept, for casual occasion. Fashion trends that are suitable for target consumers, The storytelling is based on sustainable fashion, timeless style. The clothing structure, and details of minimalist fashion styles are based on tailoring and the use of natural textiles.

Keywords : Creative Tourism, Sustainable, Bamboo Textile Innovation, Fashion Lifestyle

บทนำ (Introduction)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาให้ชุมชนนั้น ๆ ภายใต้แนวคิดความยั่งยืน โดยมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตในชุมชน ในเชิงการเรียนรู้และการทดลองให้ได้มาซึ่งประสบการณ์ที่เป็นอยู่จริงในชุมชน นอกจากนั้น ชุมชนจะต้องสามารถใช้การจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือในการรักษาความสมดุลระหว่างการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวภายในชุมชนและผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับ ทั้งในรูปแบบที่เป็นผลประโยชน์ตอบแทนอิงตามระบอบทุนนิยมและความยั่งยืนของการพัฒนาในชุมชน

ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมที่คงอยู่ในประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ประเทศต่าง ๆ จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างอัตลักษณ์ประจำชาติ (National Identity) ผ่านการใช้วัฒนธรรมเพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยใช้ทุนวัฒนธรรมเนื่องจากวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงวิถีชีวิต ภูมิปัญญา ความเชื่อและ ความเป็นชาติ นอกจากการสร้างรายได้และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจผ่านการผลิตสินค้า การบริการและการ

ท่องเที่ยวแล้ว ทูทางวัฒนธรรมยังสามารถสร้างภาพลักษณ์และความภูมิใจในชนชาติ อันเป็นพื้นฐานของความเจริญทางด้านชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดแนวนโยบายว่าด้วยการใช้ทุนทางวัฒนธรรม เป็นหลักสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยการประยุกต์ใช้ เกื้อกูลองค์ความรู้ภูมิปัญญา และสร้างจุดแข็งของอัตลักษณ์ไทยบนฐานนวัตกรรมที่เข้มแข็งเพื่อเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในภูมิภาค

จากการสำรวจข้อมูลพื้นที่ทางวัฒนธรรมของประเทศไทยพบว่า ประเทศไทยมีความหลากหลายในเรื่องทุนวัฒนธรรมที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตภาคเหนือซึ่งเป็นท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญเชิงเศรษฐกิจการท่องเที่ยว เป็นแหล่งรวมของศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นมีวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมเป็นของตนเองอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะสืบทอดมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดน่านซึ่งเป็นแหล่งรวมกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลาย วัฒนธรรมเหล่านี้บางส่วนได้แปรเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์ประจำถิ่น อาทิเช่น ผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัดน่านที่มีความโดดเด่นของลวดลาย โดยมีอยู่ในหลายท้องถิ่น หลายตำบล ซึ่งแต่ละท้องถิ่น และตำบลก็มีเอกลักษณ์ของตนเองตามกลุ่มชาติพันธุ์ มีทั้งผ้าทอที่ทอขึ้นโดยชาวเมืองดั้งเดิมและผ้าทอที่มีมาจากแหล่งอื่น ๆ อาทิเช่นผ้าทอลายน้ำไหลและผ้าชิ้นของชาวไทลื้อ เป็นต้น แต่จากการสำรวจปัญหาของผู้ประกอบการสิ่งทอไทย พบว่าผู้ประกอบการระดับชุมชนจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาทางนวัตกรรมสร้างสรรค์ด้านสิ่งทอ และความสามารถในการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ซึ่งไม่นำไปสู่แนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนอีกด้วย สอดคล้องกับการวิจัยที่กล่าวว่า ผู้อยู่อาศัยในจังหวัดน่านยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนารูปแบบอาชีพ ด้วยการสร้างและพัฒนาสินค้าที่จะสามารถเป็นส่วนช่วยสำคัญในการส่งเสริมแนวทางของการส่งเสริมอาชีพในระบบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ก่อให้เกิดห่วงโซ่ทางเศรษฐกิจ(พตชา อุทิศวรรณกุล และคณะ, 2564) ด้านผลิตภัณฑ์สินค้าสิ่งทอทุนวัฒนธรรมในจังหวัดน่านปัจจุบันมีรูปแบบซึ่งคงความเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นดั้งเดิมและคุณภาพของสิ่งทอที่ยังไม่ถูกพัฒนาด้วยนวัตกรรมให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นคนเมืองรุ่นใหม่ที่มีรสนิยมสากล ทั้งยังจัดจำหน่ายเฉพาะในพื้นที่ทำให้อุปสงค์การขายมีจำนวนจำกัดและไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่ยั่งยืน ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สิ่งทอในจังหวัดน่านยังไม่มีการสร้างสินค้าที่มีอัตลักษณ์จำเพาะที่สามารถสะท้อนทุนวัฒนธรรมพื้นถิ่นและ

นวัตกรรมได้อย่างชัดเจน และในพื้นที่จังหวัดน่านประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากภาคเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยขาดการสนับสนุนในแก้ปัญหาเศษเหลือหรือขยะทางการเกษตรให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนได้ ทั้งนี้จากสรุปดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงช่องว่างในการพัฒนาทุนวัฒนธรรมสิ่งทอ ที่สอดคล้องกับบริบทของสิ่งแวดล้อมและชุมชนเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างยั่งยืน ภายใต้แนวคิดขยะเป็นศูนย์หรือซีโร่เวส (Zero Waste)

จากการสำรวจพื้นที่ในบริบทด้านสิ่งแวดล้อมและการปลูกพืชเศรษฐกิจในท้องถิ่นจังหวัดน่านพบว่า ไม้ เป็นพืชที่ได้รับการส่งเสริมให้กับเกษตรกร แต่ขาดการสนับสนุนนวัตกรรมการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสร้างตราสินค้าที่ตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การขับเคลื่อนชุมชนโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ช่วยแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ และสังคมในชุมชนร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ไม้ (Bamboo) เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยวชนิดหนึ่งซึ่งเป็นไม้โตเร็ว ดูแลง่าย และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน จังหวัดน่านมีไผ่ยักษ์ (Dendrocalamus Giganteus) ซึ่งเป็นไผ่ที่ใหญ่ที่สุดในโลกเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่จะมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 12-18 นิ้ว โดยมีแหล่งกำเนิดที่อำเภอท่าวังผา ปัจจุบันเกษตรกรจังหวัดน่านสามารถปลูกไผ่ยักษ์เป็นพืชเศรษฐกิจเพื่อสร้างรายได้ทั้งจากการขายกิ่งพันธุ์และลำไม้ไผ่ การใช้ประโยชน์ของไผ่ยักษ์โดยทั่วไปคือ การนำมาผลิตเป็นเครื่องเรือน เช่น โต๊ะเก้าอี้ และในการก่อสร้าง นอกจากนี้จังหวัดน่านยังมีการปลูกไผ่อีกหลาย ๆ พันธุ์ ได้แก่ ไผ่รวก ไผ่ขางนวล ไผ่ขางหม่น ไผ่ตง ไผ่ฟ้าหม่น และไผ่อื่น ๆ รวมพื้นที่ปลูกไม่น้อยกว่า 5,000 ไร่ (พัตชา อุทิศวรรณกุล และคณะ, 2561) ปัจจุบันโครงการส่งเสริมการปลูกไม้ได้เป็นหนึ่งในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมภายใต้ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตการเกษตรของแผนพัฒนาจังหวัดน่าน พ.ศ. 2561-2564 (สำนักงานจังหวัดน่าน, 2559) ทั้งนี้กล่าวได้ว่าไผ่เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับต้นของประเทศ แต่ส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสิ่งปลูกสร้างเท่านั้น โดยมีได้คำนึงถึงเศษเหลือที่เกิดจากการตัดและแปรรูป และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลนวัตกรรมเส้นใยไผ่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เส้นใยไผ่ โดยการมุ่งพัฒนา การเพิ่มมูลค่านวัตกรรมเส้นใยไผ่ ผ่านการออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าภายใต้แนวคิดของความยั่งยืนในกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีกระบวนการผลิตที่สามารถนำสู่การผลิตเชิงพาณิชย์สร้างรายได้และอาชีพให้แก่ชุมชน และเป็นการพัฒนานวัตกรรมการงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้โครงการวิจัย “ทุนวัฒนธรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ สู่การแปรรูปนวัตกรรมใยไผ่สำหรับผลิตภัณฑ์แฟชั่นอย่างยั่งยืน” มีเป้าหมายที่จะประยุกต์ใช้แนวคิดขยะเป็นศูนย์หรือซีโร่เวส

(Zero Waste) โดยมุ่งเน้นการนำเศษเหลือจากภาคการเกษตรและแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรในพื้นที่จังหวัดน่าน มาใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอเพื่อนำไปสู่งานหัตถอุตสาหกรรม ร่วมกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จากการประยุกต์ใช้นวัตกรรมที่มีอัตลักษณ์จำเพาะจากทุนวัฒนธรรมของพื้นที่จังหวัดน่าน และต่อยอดสู่การส่งออกการค้าระหว่างประเทศ ผ่านแนวคิดการออกแบบที่มุ่งตอบสนองกับกระแสแนวโน้มของกลุ่มผู้บริโภคระดับสากล และนำไปสู่การสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จากการเชื่อมโยงเส้นทางของกลุ่มคลัสเตอร์ผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาที่มีความเหมาะสมกับลักษณะของทุนวัฒนธรรมพื้นที่จังหวัดน่าน ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ชุมชนและเศรษฐกิจที่จะนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

- 1) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ภายใต้การสร้างสรรคผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์ จากนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่
- 2) เพื่อหาแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์ จากนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่

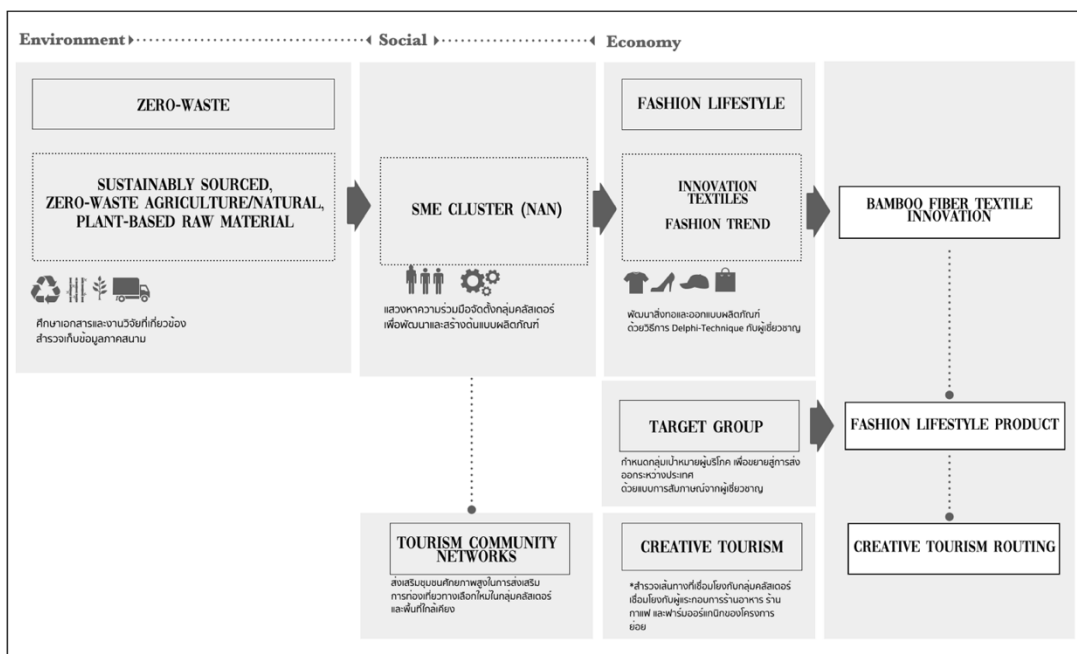
วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ขอบเขตการวิจัย (Scope of the Research)

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ภายใต้การสร้างสรรคผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จากนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่ ด้วยแนวคิดขยะเป็นศูนย์ (Zero-waste) กรณีศึกษาในพื้นที่จังหวัดน่าน โดยมีเป้าหมายผู้บริโภคในตลาดสินค้าแฟชั่นที่เป็นกลุ่มกระแสนวนิยมในระดับสากล

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ภายใต้การสร้างสรรคสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์จากนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่ โดยมีกรอบแนวคิดขยะเป็นศูนย์ (Zero-waste) โดยใช้เศษเหลือจากภาคการเกษตรและแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรในพื้นที่จังหวัดน่าน มาใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอเพื่อนำไปสู่งานหัตถอุตสาหกรรม ร่วมกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จากการนำเพื่อตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นกระแสนวนิยมระดับสากล และเชื่อมโยงสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ผ่านแนวคิดความยั่งยืน ที่ก่อปรด้วยสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ชุมชนและเศรษฐกิจ

ภาพที่ 1: แผนภาพกรอบการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมเส้นใยไหม
- 2) ศึกษาตลาดและกลุ่มผู้บริโภคสินค้าในตลาดสินค้าแฟชั่น
- 3) เก็บรวบรวมข้อมูล ลงพื้นที่ภาคสนาม ณ จังหวัดน่าน โดยดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มผู้บริโภคสินค้าในตลาดสินค้าแฟชั่นและสิ่งทอจังหวัดน่าน โดยเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านสิ่งทอจากทุนวัฒนธรรมพื้นถิ่นจังหวัดน่าน และตัวแทนจากสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมจังหวัดน่าน จำนวนรวม 3 คน โดยนำมาวิเคราะห์สรุปผลค่าร้อยละควบคู่กับการสรุปบรรยายเชิงพรรณนา ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กับตัวแทนกลุ่มผู้ประกอบการสิ่งทอในจังหวัดน่าน ที่มีการดำเนินธุรกิจทางด้านสิ่งทอจากทุนวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดน่านอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 5 ปี ได้แก่ ร้านวรารณ์ อำเภอเวียงสา, ร้านฝ้ายเงิน อำเภอมือ, กลุ่มทอผ้าไทลื้อบ้านดอนมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไหม และตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐ สำนักงานส่งเสริมเกษตรกรรมจังหวัดน่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลของไหมและแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมเส้นใยไหมจากเศษเหลือจากการแปรรูปไหม ได้แก่ นํานนครแบบบุ จำกัด และวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไหมอำเภอนาน้อย

4) พัฒนานวัตกรรมเส้นใยผ้า ให้เหมาะสมกับกระบวนการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่น โดยเป็นการวิจัยเชิงทดลองพัฒนาสร้างสรรค์สิ่งทอจากเส้นใยผ้า ภายใต้กรอบแนวคิดแฟชั่นอย่างยั่งยืน (Sustainable Fashion) และภายใต้ข้อกำหนดของกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายจากการวิจัย เพื่อให้ได้ นวัตกรรมสิ่งทอเส้นใยผ้าที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์

5) เก็บรวบรวมข้อมูลด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่น โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นจากแนวโน้มกระแสแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ประจำปี 2021 จากฐานข้อมูลของบริษัทดับเบิลยูจีเอสเอ็น (WGSN) เพื่อให้ได้แนวโน้มองค์ประกอบของการออกแบบทางแฟชั่น ได้แก่ โครงร่างเงา (Silhouette) สี (Colors) วัสดุ (Materials) รายละเอียดตกแต่ง (Details) อารมณ์และความรู้สึก (Mood and Tone) ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายจากการวิจัยที่เป็นผลจากการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการด้านสิ่งทอพื้นถิ่นจังหวัดน่าน และนำมาสร้างแผนภาพกลุ่มผู้บริโภคและชุดคำศัพท์ของกลุ่มผู้บริโภคด้วยตัวผู้วิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านแฟชั่นและการออกแบบแฟชั่นเป็นผู้ตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น ด้วยวิธีการสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง จากนั้นจึงนำข้อมูลกลับมาสร้างแบบสอบถามในรูปแบบของมาตราส่วนประเมินค่า(Rating Scale) ในเรื่องแนวโน้มกระแสแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ประจำปี 2021 จากฐานข้อมูลของบริษัทดับเบิลยูจีเอสเอ็น (WGSN) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านแนวโน้มแฟชั่นและการออกแบบแฟชั่นกลุ่มเดิมทำอีกครั้ง และนำผลกลับมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่ามัธยฐาน จากนั้นจึงนำข้อมูลกลับมาวิเคราะห์ โดยข้อสรุปที่ได้จะอยู่ในรูปแบบของชุดคำศัพท์ที่ใช้สำหรับการกำหนดแนวทางการออกแบบ เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยนี้ ได้แก่ นักออกแบบแฟชั่น นักวิชาการ และอาจารย์ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแนวโน้มแฟชั่นและการออกแบบแฟชั่น จำนวน 5 คน

7) สรุปวิเคราะห์ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปสู่การสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์

8) ออกแบบสร้างสรรค์ต้นแบบผลิตภัณฑ์

9) สรุปผลการวิจัยและจัดผลรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล (Research Analysis)

การวิจัยนี้เป็นการดำเนินการศึกษาวิจัยแบบผสมผสานระหว่างกระบวนการวิเคราะห์วิจัยเชิงคุณภาพ การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์แฟชั่น และกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Ethnography) โดยแบ่งขั้นตอนการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงแนวคิดทฤษฎีความยั่งยืนจากแนวคิดนวัตกรรมสิ่งทออย่างยั่งยืนของพัชรา อุทิศวรรณกุล และคณะ(2562) ที่แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ ชุมชน สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ซึ่งนำเสนอผ่านผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์ ทั้งนี้จากแนวคิดดังกล่าวสามารถลำดับขั้นตอนแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมสิ่งทออย่างยั่งยืนได้จากการสำรวจจุดแข็งของชุมชน

- 1) สำรวจวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจของชุมชนที่เหมาะสมต่อการเป็นต้นน้ำวัตถุดิบ
- 2) สำรวจวิเคราะห์กลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ ได้แก่ผู้ประกอบการต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ
- 3) สำรวจวิเคราะห์ตลาดสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ในพื้นที่ เพื่อให้ทราบถึงช่องว่างทางการตลาดและโอกาสทางการขาย
- 4) วิเคราะห์และกำหนดกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายหลัก เป้าหมายรอง เพื่อเชื่อมโยงไปสู่แนวทางในการออกแบบ และแนวทางในการขยายตลาดสินค้าสู่กลุ่มผู้บริโภคตลาดต่างประเทศ
- 5) กำหนดแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์

2. การพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่ ตามแนวคิดซีโร่เวส (Zero Waste)

จากการศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์เส้นใยไผ่เพื่อนำไปสู่กระบวนการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมสิ่งทอในจังหวัดน่าน พบว่าสามารถแบ่งได้ 2 แนวทาง ได้แก่ 1) การพัฒนาในระบบอุตสาหกรรม 2) การพัฒนาในระบบหัตถอุตสาหกรรม โดยจากผลการทดลองพบว่าเส้นใยไผ่จากที่ได้จากระบบอุตสาหกรรมจะมีขนาดเส้นที่เล็ก สามารถนำมาปั่นเกลียวร่วมกับฝ้าย หรือไหม ในอัตราส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ได้สิ่งทอที่มีความละเอียดเหมาะสมกับการทำเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย แต่ในกระบวนการพัฒนาตามระบบหัตถอุตสาหกรรมนั้น เป็นการมุ่งนำเศษเหลือทางการเกษตรและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นมากกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสามารถนำเส้นใยไผ่ซึ่งเป็นเส้นใยสั้นมาปั่นเกลียวร่วมกับฝ้าย เพื่อให้ได้สิ่งทอที่มีมิติของพื้นผิวที่เหมาะสมสำหรับการนำมาใช้ทำเครื่องประดับ อาทิ กระเป๋า รองเท้า หรือของตกแต่งบ้าน ทั้งนี้ผู้ประกอบการในพื้นที่สามารถดำเนินการร่วมกันในลักษณะของกลุ่มคลัสเตอร์ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ภายใต้ชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยสามารถแบ่งขั้นตอนของการทดลองสร้างสรรค์สิ่งทอได้ 2 ขั้นตอน ได้แก่

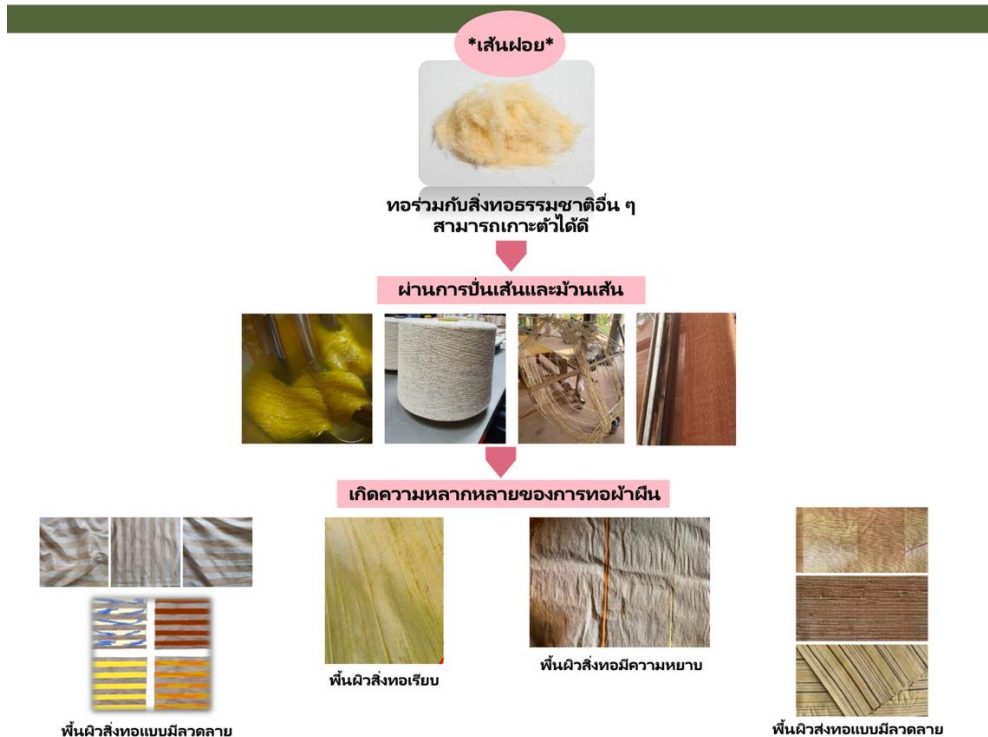
1) การทดลองสร้างต้นแบบสิ่งทอเพื่อทดสอบคุณสมบัติของพื้นผิว โดยเป็นการใช้เส้นใยธรรมชาติอื่น อาทิ ฝ้าย หรือไหม ร่วมกับเส้นใยไผ่ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน อาทิ เส้นใยไผ่จากการระเบิดด้วยไอน้ำ : เส้นใยฝ้าย : เส้นใยไผ่จากเศษเหลือ : เส้นใยฝ้าย (50:50, 40:60, 30:70 และ 20:80)

2) การทดลองสร้างต้นแบบสิ่งทอผ่านการย้อมสีเส้นใยธรรมชาติ และการสร้างลวดลายสิ่งทอตามแนวโน้มกระแสแฟชั่นและแรงบันดาลใจที่ใช้ในการออกแบบ

ทั้งนี้จากกระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมสิ่งทอเส้นใยไผ่จากการวิจัย ผู้ประกอบการสิ่งทอสามารถลดต้นทุนการผลิตสิ่งทอ จากการใช้เศษเหลือจากภาคการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไผ่ได้ร้อยละ 10

ภาพที่ 2 : การเปรียบเทียบคุณสมบัติสิ่งทอจากการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม

ภาพที่ 3: การพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่ จากเศษเหลือทางการเกษตรและการแปรรูป

3. การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายหลัก

จากการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านสิ่งทอจากทุนวัฒนธรรมพื้นถิ่นจังหวัดน่านและสำนักส่งเสริมอุตสาหกรรมจังหวัดน่าน ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้บริโภคสินค้าทุนวัฒนธรรมสิ่งทอในพื้นที่จังหวัดน่าน พบว่านักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดน่านส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นในแต่ละปี ซึ่งกลุ่มผู้บริโภคที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในจังหวัดน่านนั้นเป็นกลุ่มคนที่ใส่ใจกับสังคมและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับการเกิดขึ้นของกลุ่มผู้บริโภคในตลาดแฟชั่นระดับสากล ได้แก่ กลุ่มผู้บริโภคคอนเชียสไลต์ (Consciouslite) ซึ่งหมายถึงกลุ่มผู้บริโภคที่มีวิถีชีวิตที่ใส่ใจสังคมและสิ่งแวดล้อม ต้องการสร้างผลกระทบในทางที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมโดยรวม ผ่านการกระทำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการเลือกใช้สินค้าและแบรนด์ต่าง ๆ (Positioning, 2020) สอดคล้องกับงานวิจัยของฮาคุโฮโด อิงค์ ในหัวข้อการบริโภคอย่างใส่ใจไลฟ์สไตล์ใหม่ของคนอาเซียน (The Rise of Conscious ASEANs: Why should you CARE?) ซึ่งกล่าวว่าคนยุคใหม่ในอาเซียนมีความสนใจกับปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายและบริการ รวมถึงเสนอแนวทางการตลาดที่

สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคกลุ่มนี้ จากการศึกษาพฤติกรรมและมุมมองของกลุ่มผู้บริโภคดังกล่าวพบว่า ร้อยละ 86 ระบุว่าตนนำความใส่ใจสังคมและสิ่งแวดล้อมมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างจริงจัง ให้ความสำคัญกับแบรนด์สินค้าที่ใส่ใจในสังคมและสิ่งแวดล้อม เต็มใจที่จะซื้อสินค้าในราคาที่สูงขึ้นเพื่อให้ได้สินค้าสำหรับวิถีชีวิตที่ใส่ใจสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยร้อยละ 80 ให้ความสำคัญกับแบรนด์ที่ใส่ใจสังคม ร้อยละ 82 ต้องการที่จะเปลี่ยนไปใช้แบรนด์ที่สนับสนุนสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อสังคม และร้อยละ 85 อยากให้มีแบรนด์มากกว่านี้ที่สนับสนุนวิถีชีวิตที่ใส่ใจสังคมสิ่งแวดล้อม(Hakuhodo-global, 2020) กล่าวโดยสรุปการที่มีผู้บริโภคยุคใหม่ มีพฤติกรรมกรบริโภคอย่างใส่ใจสังคมสิ่งแวดล้อม บ่งบอกว่าผู้บริโภคยุคใหม่ตระหนักรู้เกี่ยวกับไลฟ์สไตล์ที่ใส่ใจสังคมสิ่งแวดล้อมในระดับสูง มีการนำไปปฏิบัติจริง ทั้งยังเลือกแบรนด์ที่สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์และเต็มใจที่จะจ่ายเงินมากขึ้นเพื่อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมกับการใส่ใจสังคม ซึ่งถือเป็นผลกระทบเชิงบวกที่คาดว่าจะเป็กลุ่มที่มีผลกระทบต่อสังคมมากขึ้นต่อจากนี้

ภาพที่ 4 : กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์

4. การวิเคราะห์แนวทางการออกแบบสร้างสรรค์และแนวโน้มกระแสแฟชั่น(สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ)

การวิเคราะห์ผลสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสร้างและออกแบบสินค้าสิ่งทอแฟชั่นไลฟ์สไตล์โดยดำเนินการภายหลังจากการวิเคราะห์และสรุปกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำภาพรวมกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย (Moodboard Target Group) และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์แนวทางในการสร้างตราสินค้า การออกแบบสร้างสรรค์สินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ และการเลือกใช้กระแสนิยมทางแฟชั่นสำหรับกลุ่มผู้บริโภครดังกล่าว โดยได้ข้อสรุปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลวิเคราะห์การสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อคำถาม	คำตอบของผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ
คำสำคัญจำกัดความกลุ่มผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์	คนที่ 1: Feminine / Craft / Natural
	คนที่ 2: Modern / Futuristic / Innovative
	คนที่ 3: Simplicity / Modern / Natural
	คนที่ 4: Feminine / Craft / Natural
	คนที่ 5: Feminine / Craft / Natural
แนวโน้มกระแสแฟชั่นที่เหมาะสมกับการออกแบบสินค้า	คนที่ 1: Sustainable / Simple / Clean / Business
	คนที่ 2: Sustainable / Minimal / Urban-contemporary / Clean / Casual
	คนที่ 3: Eco / Minimal / Urban-contemporary / Simple / Casual
	คนที่ 4: Sustainable / Eco / Zero-waste / Minimal / Modern-craft / Urban-contemporary / Clean
	คนที่ 5: Eco / Minimal / Simple / Casual
ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้นวัตกรรมสิ่งทอใยโพลีในการสร้างตราสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์	คนที่ 1: นวัตกรรมสิ่งทอเส้นใยโพลีเป็นสิ่งที่ธรรมชาติที่น่าสนใจเนื่องจากยังไม่แพร่หลายในการแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์
	คนที่ 2: นวัตกรรมสิ่งทอใยโพลีเป็นสิ่งที่ธรรมชาติที่น่าสนใจสามารถต่อยอดสู่รูปแบบสินค้าที่หลากหลายได้
	คนที่ 3: นวัตกรรมสิ่งทอใยโพลีมีความน่าสนใจในการนำไปออกแบบสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ เพื่อเพิ่มทางเลือกของวัสดุใหม่ ๆ สอดคล้องกับแนวโน้มแฟชั่นยั่งยืน สำหรับกลุ่มผู้บริโภคสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์รุ่นใหม่ โดยการกำหนดจุดเด่นของสิ่งทอและกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน

ข้อคำถาม	คำตอบของผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ
	นำไปสู่การออกแบบที่ตอบสนองกับความต้องการร่วมกับการนำแนวโน้มแฟชั่นสากลมาประยุกต์ใช้ และนำสินค้าสู่กลุ่มเป้าหมายใหม่ด้วยช่องทาง off- line ร่วมกับ Online
	คนที่ 4: นวัตกรรมเส้นใยใหม่เป็นสิ่งที่น่าสนใจหากอยู่ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ไลฟ์สไตล์อื่นๆ
	คนที่ 5: การวิจัยที่เชื่อมโยงสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ชุมชนและสังคมจากกระบวนการต้นน้ำสู่ปลายน้ำในส่วนของ การนำเส้นใยใหม่พิเศษ เศรษฐกิจของจังหวัดนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผนวกกับนวัตกรรมสิ่งทอแฟชั่น การวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมสิ่งทอที่เกิดประโยชน์กับประเทศได้อย่างยั่งยืน

ตารางที่ 2 ผลวิเคราะห์คำจำกัดความของกลุ่มผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์

ข้อที่	คำจำกัดความของกลุ่มผู้บริโภค คอนเซ็ปต์ไลฟ์	ความถี่	ร้อยละ
1	Feminine / Craft / Natural	3	60
2	Modern / Futuristic / Innovative	1	20
3	Provocative / Young / Dynamic	-	-
4	Simplicity / Modern / Natural	1	20

จากตารางผลวิเคราะห์คำจำกัดความของกลุ่มผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์ โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าคำจำกัดความที่เหมาะสมในการนำมาสร้างและออกแบบตราสินค้าแฟชั่น ได้แก่ ลักษณะที่แสดงถึงความเป็นผู้หญิง งานฝีมือ มีความเป็นธรรมชาติ (Feminine, Feminine, Natural) ร้อยละ 60 โดยมีความทันสมัย ล้าสมัย และมีนวัตกรรม (Modern, Futuristic, Innovation) ร้อยละ 20 และมีความเรียบง่าย ทันสมัย มีความเป็นธรรมชาติ ร้อยละ 20

ทั้งนี้ผลจากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประกอบการและนักออกแบบท้องถิ่น ร่วมกับการต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพบว่า

1) แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์และสไตล์ที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคจากการลงพื้นที่ภาคสนาม ณ จังหวัดน่านเพื่อเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภค พบว่าผู้บริโภคมีรูปแบบสไตล์แบบคนเมืองร่วมสมัย (Urban-contemporary) ใส่

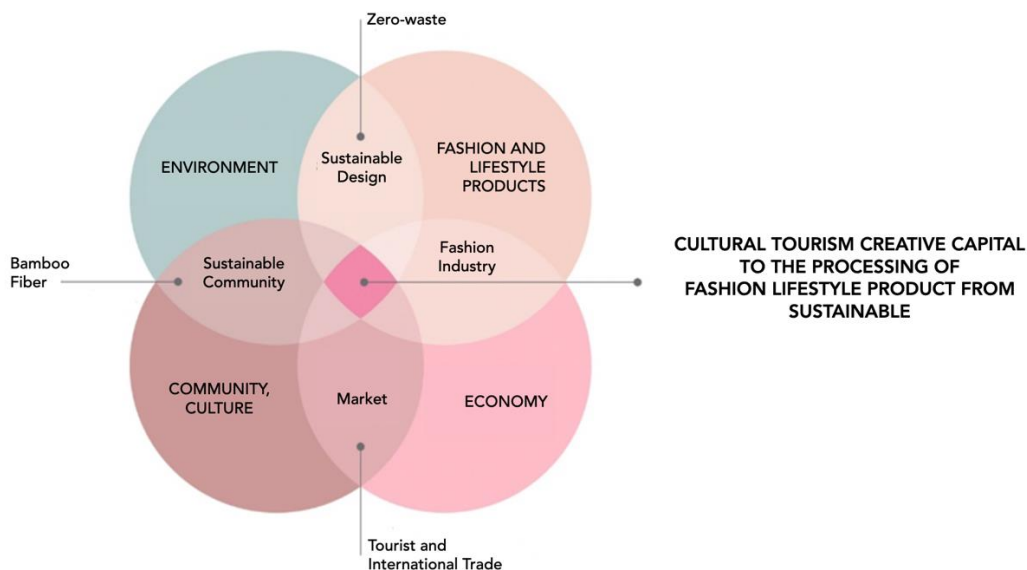
ใจสิ่งแวดล้อมและชื่นชอบในนวัตกรรมใหม่ ๆ ชื่นชอบสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ที่มีความเรียบง่ายแบบมินิมอล สำหรับโอกาสการสวมใส่แบบลำลอง โดยแนวโน้มกระแสแฟชั่นที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภคมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องในเรื่องของแฟชั่นยั่งยืน ในรูปแบบสไตล์ที่ไร้กาลเวลา และมีรูปแบบโครงสร้างเครื่องแต่งกาย รายละเอียดตกแต่งแบบมินิมอล ร่วมกับการงานเทเลอร์ มุ่งเน้นการใช้วัสดุสิ่งทอธรรมชาติ

2) แนวโน้มกระแสนิยมที่ผู้บริโภคในประเทศและผู้บริโภคในตลาดสินค้าสากลให้ความสนใจคือเรื่องความยั่งยืน สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิการใช้เส้นใยธรรมชาติ การออกแบบบนพื้นฐานของความยั่งยืน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงเป็นข้อสรุปแนวทางไปสู่การสร้าง ออกแบบผลิตภัณฑ์ พัฒนามูลค่านวัตกรรมสิ่งทอเส้นใยไหม ให้เหมาะสมกับสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ร่วมสมัย และชื่นชอบความโดดเด่นไม่ซ้ำใคร เป็นผู้นำในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์

ผลการศึกษา (Research Results)

1. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จากนวัตกรรมเส้นใยไหมภายใต้กรอบแนวคิดของการสร้างสรรค์ตราสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ ร่วมกับแนวคิดความยั่งยืน เป็นการวิจัยที่เชื่อมโยงสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ชุมชนและสังคมจากกระบวนการต้นน้ำสู่ปลายน้ำในส่วนของ การนำเส้นใยไหมพืชเศรษฐกิจของจังหวัดน่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผนวกกับนวัตกรรมสิ่งทอแฟชั่น การวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมสิ่งทอที่เกิดประโยชน์กับประเทศได้อย่างยั่งยืน โดยการวิจัยนี้มุ่งตอบสนองกับกระแสแนวโน้มกลุ่มผู้บริโภคสากลได้แก่กลุ่มผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์ ซึ่งเป็กลุ่มผู้บริโภครุ่นใหม่ที่หันมาให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเลือกใช้สินค้าและบริการที่คำนึงความยั่งยืน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในตลาดประเทศไทยและต่างประเทศ ผลจากการวิจัยพบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนนั้น เป็นการดำเนินงานภายใต้องค์ประกอบ 4 ส่วนได้แก่ สิ่งแวดล้อม ชุมชน เศรษฐกิจ และการสร้างตราสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์

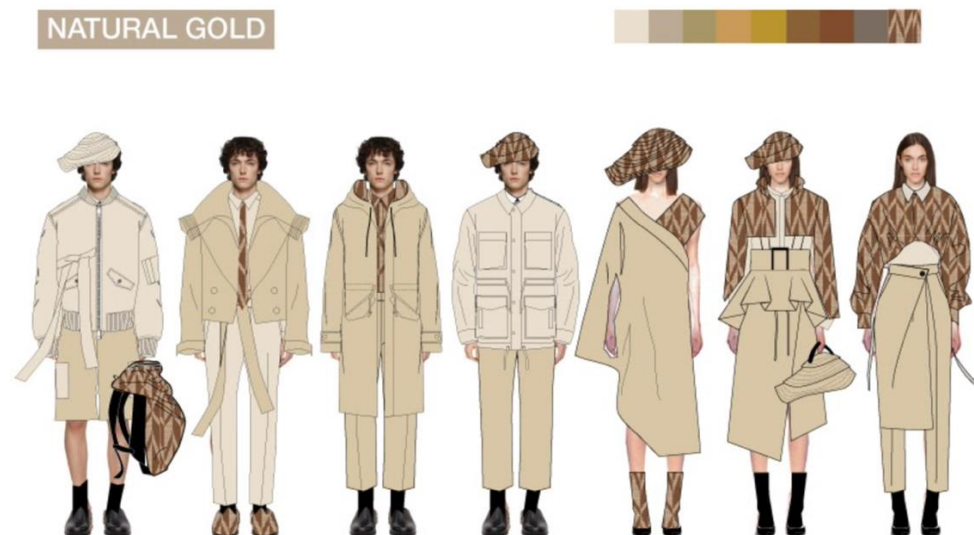
ภาพที่ 5 : องค์ประกอบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

จากภาพ 5 องค์ประกอบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน โดยเป็นการเชื่อมโยงองค์ความรู้ในศาสตร์อุตสาหกรรมแฟชั่นร่วมกับการสร้างนวัตกรรมชุมชนที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เป็นแหล่งการเรียนรู้และสร้างรายได้และอาชีพให้กับชุมชน ทั้งนี้การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สามารถเชื่อมโยงกับการทำงานของกลุ่มคัลเลอร์ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวที่จากการผลิตแปรรูปและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์แฟชั่นอย่างยั่งยืนจากนวัตกรรมใยไผ่ โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้ประกอบการต้นน้ำ(ผู้ผลิตวัตถุดิบ) ผู้ประกอบการกลางน้ำ(ผู้ผลิตและแปรรูป) และผู้ประกอบการปลายน้ำ(ผู้จัดจำหน่าย)

2. แนวทางในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์

ในกระบวนการออกแบบสร้างสรรค์ต้นแบบผลิตภัณฑ์จากนวัตกรรมสิ่งทอเส้นใยไผ่ มุ่งตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายคอนเซ็ปต์ไลฟ์ โดยมียุคเป้าหมายหลักเป็นประชากรเจนเนอเรชันเอ็ม โดยสามารถแบ่งกลุ่มของสินค้าได้ 2 ประเภท ได้แก่ สินค้าแฟชั่นเครื่องแต่งกาย และสินค้าไลฟ์สไตล์ โดยมีแนวทางในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และรูปแบบสไตล์ที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค จากการลงพื้นที่ภาคสนาม ณ จังหวัดน่านเพื่อเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภค พบว่าผู้บริโภคมีรูปแบบสไตล์แบบคนเมืองร่วมสมัย (Urban-contemporary) ใส่ใจสิ่งแวดล้อมและชื่นชอบในนวัตกรรมใหม่ ๆ ชื่นชอบสินค้า

แฟชั่นไลฟ์สไตล์ที่มีความเรียบง่ายแบบมินิมอล สำหรับโอกาสการสวมใส่แบบลำลอง โดยแนวโน้ม กระแสแฟชั่นที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภค มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องในเรื่องของแฟชั่นยั่งยืน ในรูปแบบ สไตล์ที่ไร้กาลเวลา และมีรูปแบบโครงสร้างเครื่องแต่งกาย รายละเอียดตกแต่งแบบมินิมอล ร่วมกับ งานเทเลอร์ มุ่งเน้นการใช้วัสดุสิ่งทอธรรมชาติ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แนวโน้มกระแสแฟชั่นที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์ควรมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ของแฟชั่นยั่งยืน ในรูปแบบสไตล์ที่ไร้กาลเวลา และมีรูปแบบโครงสร้างเครื่องแต่งกาย รายละเอียด ตกแต่งแบบมินิมอล ร่วมกับงานเทเลอร์ มุ่งเน้นการใช้วัสดุสิ่งทอธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงได้ทำการ คัดเลือกแนวโน้กระแสแฟชั่นจากบริษัทดับบลิวจีเอสเอ็ม ประจำฤดูใบไม้ผลิฤดูร้อนปี 2021 (WGSN SS2021) โดยมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์คอลเลคชั่นคือ เนเจอร์ลโกลด์และโกลด์เดน เอจ (Natural Gold) ของสินค้าต้นแบบกล่าวถึงความเป็นธรรมชาติอย่างยั่งยืน ที่ผสมผสานกับวิถี ชีวิตชุมชน การทอ การจักสาน ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ ถูกผสมผสานให้เกิดความ ร่วมสมัยตอบสนองกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบัน นำเสนอผ่านกลุ่มสีเบจ น้ำตาล ทอง เขียว คราม ซึ่งเป็นโทนสีธรรมชาติ โครงสร้างเครื่องแต่งกายเน้นความทันสมัยแบบคนเมือง ร่วมกับการ ใช้วัสดุกรรมสิ่งทอเส้นใยธรรมชาติ และการย้อมสีธรรมชาติ

ภาพที่ 6 : แบบร่างคอลเลคชั่นต้นแบบ Natural Gold

ภาพที่ 7 : คอลเลคชั่นสินค้าต้นแบบ Natural Gold

อภิปรายผล (Research Results)

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จากนวัตกรรมเส้นใยไผ่ภายใต้กรอบแนวคิดของการสร้างสรรค์ตราสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ ร่วมกับแนวคิดความยั่งยืน เป็นการวิจัยที่เชื่อมโยงสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ชุมชนและสังคมจากกระบวนการต้นน้ำสู่ปลายน้ำในส่วนของ การนำเส้นใยไผ่พืชเศรษฐกิจของจังหวัดน่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผนวกกับนวัตกรรมสิ่งทอแฟชั่น การวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมสิ่งทอที่เกิดประโยชน์กับประเทศ จากสมมติฐานในการใช้วิถีคิดและแนวทางการดำเนินงานตามระบบอุตสาหกรรมแฟชั่น ร่วมกับแนวคิดขยะเป็นศูนย์หรือซีโร่เวสต์ (Zero-waste) จากการเส้นใยไผ่ซึ่งเป็นเศษเหลือทางการเกษตร และเศษเหลือจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อลดปริมาณขยะจากการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด(Malgorzata Bogusz et al., 2021) โดยจากกระบวนการดังกล่าว

สามารถสร้างนวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่ที่ช่วยลดต้นทุนได้ร้อยละ 10 เพิ่มรายได้จากการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้มากกว่าร้อยละ 20 สอดคล้องกับแนวคิดการนำกลับมาใช้ใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่า (Upcycle) จากการนำเศษเหลือทิ้งมาพัฒนาให้ดีขึ้นด้วยกระบวนการออกแบบเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าสูงขึ้น (OKMD, 2564) โดยมีกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดคือกลุ่มผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์ ซึ่ง เป็นกลุ่มผู้บริโภคใหม่ที่หันมาให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเลือกใช้สินค้าและบริการที่คำนึงถึงความยั่งยืน เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในตลาดประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มคนคอนเซ็ปต์ไลฟ์มีพลังในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของกิจกรรมทางการตลาดต่างๆ จึงนับเป็นโอกาสสำคัญของผู้ประกอบการและตราสินค้าในการสร้างการยอมรับจากผู้บริโภคกลุ่มนี้ (Hakuhodo-global, 2020) อีกทั้งจากการเชื่อมโยงคลัสเตอร์กลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเข้ากับการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่มีจุดประสงค์ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาให้ชุมชนนั้น ๆ ภายใต้แนวคิดความยั่งยืน โดยเป็นเส้นทาง การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการผลิตแปรรูปและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์แฟชั่นจากนวัตกรรมใยไผ่

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้เกิดการชะงักในภาคเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน ส่งผลให้การเก็บข้อมูลกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นกระแสแนวโน้มของ ตลาดสินค้าแฟชั่นสากล กลุ่มผู้บริโภคคอนเซ็ปต์ไลฟ์ เป็นการเก็บรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภค ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลคำตอบเป็นชุดข้อมูลเฉพาะในพื้นที่จังหวัดน่าน จึงควรมีการเก็บข้อมูลและทดสอบความพึงพอใจกับกลุ่มผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดน่านโดยตรงต่อไป
2. จากการวิจัยได้มีการกำหนดเลือกใช้แนวโน้มกระแสแฟชั่นฤดูกาลสปริงซัมเมอร์ 2021 ซึ่งควรมีการนำผลจากการวิจัยไปออกแบบกับแนวโน้มกระแสแฟชั่นฤดูกาลอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลที่ครอบคลุมต่อไป
3. จากการวิจัยมุ่งเน้นในการพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอใยไผ่จากการพัฒนาเส้นใยสิ่งทอ ซึ่งควรมีเพิ่มเติมในเรื่องของกระบวนการออกแบบที่สอดคล้องกับแนวคิดซีโร่เวส (Zero-waste) เพื่อให้ได้ผลที่ครอบคลุมในทั้งกระบวนการผลิตสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

กุหลาบ หมายสุขกลาง. (2560). **ไม้ยืนต้นไม้**. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมส่งเสริมการเกษตร. 3 หน้า.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2540). **วัฒนธรรมคือทุน**. กรุงเทพฯ: พี.เพรส.

เบญจวรรณ ชิวปรีชา, ชัยมงคล คงภักดี และเกศราภรณ์ จันทร์ประเสริฐ. (2559). **รายงานวิจัย ฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย ความหลากหลายจุลลักษณะ และคุณสมบัติบางประการของ ไม้ไผ่ในจังหวัดสระแก้วและจังหวัดปราจีนบุรี**. มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัตตา อุทิศวรรณกุล, ศิวรี อรัญนารถ, สิริรัตน์ จารุจินดา และภาวี ศรีกุลกิจ. (2562). **รายงานฉบับ สมบูรณ์การเพิ่มมูลค่าด้านวัฒนธรรมสิ่งทอผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จากฐานการผลิต จังหวัดน่านสู่ตลาดเมืองหลวงพระบาง**. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (อัดสำเนา)

พัตตา อุทิศวรรณกุล, ศิวรี อรัญนารถ และบัวหลวง ฝ่ายเยื่อ. (2564). **รายงานฉบับสมบูรณ์ทุน วัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สู่การแปรรูปผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์จาก นวัตกรรมใยไผ่อย่างยั่งยืน เพื่อการค้าระหว่างประเทศ**. หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ. (อัดสำเนา)

มติชนสุดสัปดาห์. (2559). **สร้างมูลค่าจากเส้นใยไผ่ ถักทอสู่งานเสื้อผ้าและเครื่องใช้**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก https://www.technologychaoban.com/agricultural-technology/article_1442. สืบค้น 30 กรกฎาคม 2564.

com/agricultural-technology/article_1442. สืบค้น 30 กรกฎาคม 2564.

สราวุธ สังข์แก้ว, อัจฉรา ตีระวัฒนานนท์ และกิตติศักดิ์ จินดาวงศ์. (2554). **ไผ่ในเมืองไทย: Bamboo of Thailand**. สำนักพิมพ์บ้านและสวน. 254 หน้า.

สุทัศน์ เล้าสกุล และณัฐกร เสมสันต์. (ไม่ระบุปี). **การขยายพันธุ์ การปลูกและการจัดการสวนไผ่ เศรษฐกิจ**. เอกสารเผยแพร่ โครงการฟื้นฟูด้านป่าไม้ในพื้นที่ประสบภัยสึนามิ PD 372/05 Rev.1 (F), กรมป่าไม้, 40 หน้า.

สราวุธ โตสวัสดิ์. (2554). **การศึกษาการแยกใยไผ่สีสุกเพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบทางสิ่งทอ**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี.

OKMD. (2564). **Upcycle เทรนด์ใหม่ของคนสายกรีน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://okmd.or.th>. สืบค้น 30 กรกฎาคม 2564.

- Positioning. (2563). รู้จัก Consciouslite ผู้บริโภคใหม่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://positioningmag.com/1285842>. สืบค้น 15 กรกฎาคม 2564.
- Eiwlee Industrial Zappaya. (2557). **Environmentally Friendly**. เข้าถึงได้จาก <http://www.zappaya.com>. สืบค้น 10 มิถุนายน 2557
- Hakuhodo-global. (2020). **Asean Sei-katsu-sha Studies 2020**. เข้าถึงได้จาก <https://www.hakuhodo-global.com> สืบค้น 12 กรกฎาคม 2563.
- Malgorzata Bogusz, Renata Matysik-Pejas, Andrzej Krasnodebski and Pawel Dziekanski. (2021). **The Concept of Zero Waste in the Context of Supporting Environmental Protection by Consumers. Energies**. เข้าถึงได้จาก <http://doi.org/10.3390/en> สืบค้น 12 กรกฎาคม 2563.

อนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2574)

The Scenarios of the Administration of the Elderly Outpatient
service system. At Community hospital Sisaket Province. In During
the next decade (B.E.2574)

ธัญมัย โปรงจิต¹ ธัญเทพ สิทธิเสื่อ² ประภาพร บุญปลอด³ และ วสันต์ชัย กากแก้ว⁴
Thunyamai Prongjit¹, Thayathep Sittisuea², Prapaporn Boonplod³
and Vasanchai Kakkeaw⁴

Received : March 21, 2022; Revised : April 18, 2022; Accepted : April 18, 2022

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบผสมวิธี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพปัจจุบันของการบริหารระบบ
บริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยศึกษา
เอกสาร ตำราวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสร้างเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5
ระดับ ผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติการ และกลุ่มผู้ป่วยนอกสูงอายุ จำนวน 180
คน วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหาร
ระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2574)
เป็นการวิจัยอนาคตด้วยกระบวนการวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

¹นักศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำและการบริหาร คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; The student Degree of Doctor of Philosophy Program in Leadership and
Administration, Faculty of Education, Surindra Rajabhat University, Thailand;
e-mail : m.Thunyamai@hotmail.com

^{2,4}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; The Faculty of Education, Surindra Rajabhat
University, Thailand.

³คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; The Faculty of Management Science,
Surindra Rajabhat University, Thailand.

ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้ข้อมูลจำนวน 22 คน วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Q3-Q1) เพื่อหาแนวโน้มที่เป็นไปได้มากและมากที่สุด จากนั้นทำการเรียบเรียงและสรุปเป็นอนาคตภาพ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาพปัจจุบันการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 4 ด้าน โดยรวมสามารถปฏิบัติได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านและเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาคือ ด้านบริการ ($\bar{X} = 3.72$) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.61$) และด้านกระบวนการให้บริการ ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ และ 2) อนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2574) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.5 และมีแนวโน้มที่เป็นไปได้มากและมากที่สุดค่ามัธยฐาน ≥ 3.5 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ร้อยละ 100 ด้านกระบวนการให้บริการร้อยละ 100 ด้านบริการร้อยละ 94.29 และด้านผู้ให้บริการร้อยละ 86.67

คำสำคัญ (Keywords) : อนาคตภาพ, การบริหารระบบบริการ, ผู้ป่วยนอกสูงอายุ, โรงพยาบาลชุมชน, ทศวรรษหน้า

Abstract

This research was a mixed research method, The objectives of this research were as follows: 1) To study the currents of the administration of the Elderly outpatient service system at community hospital in Sisaket province was Quantitative research and by literature review to developed the interview guideline and create a 5-level estimation questionnaire. Participants were 180 of three groups: the hospital administrators, Staffs who taking care of the Elderly outpatient service system, the elderly outpatients and analyzed using Mean and Standard deviation. 2) The scenarios of the administration of the Elderly outpatient service system at community hospital, Sisaket province in during the next decade (B.E. 2574) was Futures Research (EDFR) and using EDFR process, Participants were 22 experts. Analyzed using Percentage median and interquartile ranges were obtained. Analyze most probable and the most probable trends. and summarize the scenarios.

The research findings were as follows: 1) The currents of the administration of the Elderly outpatient service system at community hospital in Sisaket province consisted of 4 dimensions: found that the overall picture was at a high level ($\bar{X} = 3.66$) considering each aspect was at a high level in all aspects. Sorted in descending order as follows: Staffs ($\bar{X} = 3.82$), Services ($\bar{X} = 3.72$), Information technology ($\bar{X} = 3.61$) and Service process ($\bar{X} = 3.53$), respectively. 2) The scenarios of the administration of the Elderly outpatient service system at community hospital, Sisaket province in during the next decade (B.E.2574). Consisted of 4 dimensions were most probable and the most probable trends by experts. Sorted in descending order as follows: 1) Information technology 100%, 2) Service process 100% 3) Services 94.29% and 4) Staffs 86.67% respectively.

Keywords : The scenarios, The administration of service system, The Elderly outpatient, The community hospital, The next decade

บทนำ (Introduction)

สุขภาพเป็นภาวะของมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งกาย ทางจิต ทางปัญญาและทางสังคม เชื่อมโยงกันอย่างสมดุลเป็นองค์รวม ทุกคนมีสิทธิที่จะมีมาตรฐานการดูแลรักษาพยาบาล แม้ในช่วงวัยชราหรือขาดปัจจัยดำรงชีวิตอื่นๆ ในพฤติกรรมที่นอกเหนืออำนาจของตน (ชูชัย ศุภวงศ์, 2561) และการเปลี่ยนแปลงของโลกนำสู่ความเสื่อมของสุขภาพมนุษย์และการเกิดโรคต่าง ๆ เช่น โรคเรื้อรังไม่ติดต่อ โรคซับซ้อน โรคติดต่อรุนแรง โรคติดเชื้ออุบัติซ้ำและโรคอุบัติใหม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพมนุษย์เพิ่มมากขึ้น (สุวัฒน์ กิตติดิลกกุล, 2556) จากการสำรวจปัญหาสุขภาพในผู้สูงอายุไทยในปี พ.ศ.2558 โรคที่พบมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ 1) โรคความดันโลหิตสูง 2) โรคหัวใจ 3) โรค เบาหวาน 4) โรคมะเร็ง และ 5) โรคต้อกระจก (Health at Glance Thailand, 2016) ผู้สูงอายุไทยหมายถึงบุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย (พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ, 2546) และการที่มีอายุเพิ่มขึ้นไม่ได้เป็นภาวะเจ็บป่วยหรือเป็นโรค แต่เป็นความต่อเนื่องของชีวิตที่ทำให้มีข้อจำกัดในการดูแลตนเองด้วยเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม ทำให้ผู้สูงอายุอาจจะมีปัญหาสุขภาพได้ง่ายและบางคนอาจจะพึ่งพาผู้อื่น ทำให้รู้สึกสูญเสียบทบาทในการเป็นผู้นำส่งผลกระทบต่อด้านจิตใจและสังคมได้ องค์การสหประชาชาติคาดการณ์ว่าโลกจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging society) ในปี ค.ศ.2047 และ

คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Complete age society) ในปีพ.ศ. 2564 (สถิติประชากรไทย, 2560) ส่งผลต่อแนวโน้มความต้องการบริการสุขภาพของผู้สูงอายุอาจจะมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการพัฒนาระบบสุขภาพในยุคมุ่งสู่ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0 model) รัฐบาลไทยได้มอบให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์การหลักรับผิดชอบรวมถึงสังคมมุ่งให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนเพื่อเป้าหมายคือ ประชาชนสุขภาพดี เจ้าหน้าที่มีความสุข และระบบสุขภาพยั่งยืน โดยกระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์สาธารณสุขแห่งชาติ (A Roadmap to Value-based Health Care 4.0) เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์แห่งชาติ ระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แบ่งออกเป็น 4 ระยะดังนี้ 1) พ.ศ. 2560-2564 เน้นการปฏิรูประบบสุขภาพไทย 2) พ.ศ. 2565-2569 สร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพไทย 3) พ.ศ. 2570-2574 สู่อายุยืน และ 4) พ.ศ. 2575-2579 ระบบสุขภาพไทยเป็น 1 ใน 3 ของเอเชีย ในส่วนภูมิภาคโรงพยาบาลชุมชนหรือโรงพยาบาลประจำอำเภอตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด และเป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจสำคัญให้บริการสุขภาพครอบคลุม 4 มิติ คือ การส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมป้องกันโรค รักษาพยาบาลและฟื้นฟูสุขภาพซึ่งการรักษาพยาบาลมีระบบบริการผู้ป่วยนอก (OPD: Outpatient department) และสิ้นสุดที่ระบบบริการผู้ป่วยใน (IPD: Inpatient department)

จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา มีจำนวนประชากรทั้งหมด 1,472,031 คน ประชากรผู้สูงอายุจำนวน 214,738 คน คิดเป็นร้อยละ 14.59 ถือได้ว่าก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) อย่างสมบูรณ์ มีสัดส่วนคนยากจนสูงเป็นอันดับ 2 ของภาค ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายมาก มีความแห้งแล้ง มีแรงงานอพยพออกนอกพื้นที่และอัตราการเรียนต่อมัธยมศึกษาปลายต่ำ (สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ, 2558) และมีหน่วยบริการสุขภาพดังนี้ 1) โรงพยาบาลศรีสะเกษเป็นโรงพยาบาลศูนย์ประจำจังหวัด 2) โรงพยาบาลชุมชนจำนวน 21 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน 259 แห่ง ในปัจจุบันผู้ป่วยนอกมีจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของโรงพยาบาลรัฐทุกแห่ง รวมทั้งโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษในปี พ.ศ.2560 พบว่า มีผู้ป่วยนอกสูงอายुर้อยละ 38.17 ของจำนวนผู้ป่วยนอกทั้งหมด (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ, 2560) แม้ว่าเรื่องสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นเรื่องที่มีการกล่าวถึงอย่างแพร่หลายทั่วโลก แต่ประชาชนไทยส่วนใหญ่ยังเผชิญกับปัญหาความยากจน ยังขาดบริการจำเป็นพื้นฐานของภาครัฐที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ (วิจิตร ศรีสุพรรณ และคณะ, 2555) รวมทั้งเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปทั่วโลกตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2563 ถึงปัจจุบันวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.

2565 ยังไม่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดและป้องกันการติดเชื้อได้ ถือเป็นเชื้อโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่รุนแรงต่อชีวิตมนุษย์และส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพ เศรษฐกิจ และสังคมทุกประเทศ มากที่สุดในรอบ 100 ปี อุตการณ์นี้ย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการระบบสุขภาพผู้สูงอายุ ในอนาคตได้ จากความสำคัญดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การบริหารระบบบริการผู้ป่วย นอกสู่อายุ ถือเป็นการบริหารที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของโรงพยาบาลด้วยสามารถสร้างความ ศรัทธาให้ประชาชนเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัย สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สุขภาพอนามัยของผู้มารับบริการให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ ลดการเกิดโรค การป่วย และการเสียชีวิตจากเหตุอันไม่สมควร ตลอดจนสร้างภาพลักษณ์ที่ดี จึงเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้บริหาร และจำเป็นต้องมีข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการให้คุ้มค่าคุ้มทุน (Utilization Management) มาก ที่สุด และเป็นประโยชน์นำไปวางแผนเตรียมความพร้อมสนับสนุนในแนวโน้มที่พึงประสงค์ที่อาจจะ เกิดขึ้น และเตรียมป้องกันหรือแก้ไขแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อลดการสูญเสียที่ อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตอีก 10 ปีข้างหน้าให้ได้มากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาภาพปัจจุบันของการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสู่อายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสู่อายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2574)

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงผสม (Mixed-method design) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และ การวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาภาพปัจจุบันของการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสู่อายุ โรงพยาบาล ชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ทบทวนข้อมูล สังเคราะห์เอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเชิงกลุ่มบริเวณ (Cluster Sampling) จำนวน 3 แห่ง คือโรงพยาบาลชุมชน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก และคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนดจำนวน 180 คน 3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับในประเด็นสำคัญ 4 ด้าน คือ ด้านบริการ (Services) ด้านกระบวนการให้บริการ (Process of services) ด้านผู้ให้บริการ (Staffs)

และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology) ซึ่งเครื่องมือวิจัยได้รับการตรวจสอบความถูกต้องและความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 4) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถามผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่มในโรงพยาบาลชุมชน 3 แห่ง และ 5) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ระยะที่ 2 ศึกษาอนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2574) ใช้เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR มี 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งภาพปัจจุบันของการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษแล้วสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างปลายเปิดและไม่ชี้นำ (Non-Directive Open Ended) ในประเด็นสำคัญ 4 ด้านคือ ด้านบริการ (Services) ด้านกระบวนการให้บริการ (Process of services) ด้านผู้ให้บริการ (Staffs) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology) 2) คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 22 คน 3) EDFR รอบที่ 1 โดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 4) นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดระเบียบข้อมูลแล้วนำมาสร้างเป็นข้อคำถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ 5) EDFR รอบที่ 2 นำส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ 6) นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ใช้ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่ 1 (Q1) กับควอไทล์ที่ 3 (Q3) เมื่อมีแนวโน้มใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≥ 1.50 ผู้วิจัยจะปรับข้อนั้นใหม่ โดยยังคงข้ออื่นๆ แล้วนำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญเป็น EDFR รอบที่ 3 7) นำข้อมูลจาก EDFR รอบที่ 3 มาวิเคราะห์แนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุดถึงมากที่สุด (Most probable and the most probable trends) $\geq$ ร้อยละ 85 และมีความสอดคล้องทางความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ (Consensus) ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 8) เรียบเรียงและสรุปเขียนภาพของอนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2574)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัย เป็นบุคลากรของโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ 1,150 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติการ และกลุ่มผู้ป่วยนอกสูงอายุ จำนวน 180 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นแบบสอบถาม ใช้มาตราวัด 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ภาพปัจจุบันของการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปฏิบัติได้มาก ($\bar{X} = 3.66$) และพิจารณาในด้านอยู่ในระดับปฏิบัติได้มากทุกด้าน เรียงลำดับรายด้านจากระดับปฏิบัติได้มากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านผู้ให้บริการ ($\bar{X}=3.82$) รองลงมาคือ ด้านบริการ ($\bar{X} = 3.72$) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.61$) และด้านกระบวนการให้บริการ ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

1.1 ด้านการบริการ (Services) รายด้านย่อยสามารถปฏิบัติได้ระดับมากได้แก่ การควบคุม ป้องกันโรคและคุ้มครองสุขภาพให้ปลอดภัย การตรวจรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ และการสนับสนุน และสามารถปฏิบัติได้ระดับปานกลางคือการส่งเสริมสุขภาพ

1.2 ด้านกระบวนการให้บริการ (Process of Services) รายด้านย่อยสามารถปฏิบัติได้ระดับมากได้แก่ การเข้ารับบริการ การตรวจรักษาพยาบาล การเภสัชกรรม การตรวจทางเทคนิคการแพทย์ การตรวจทางรังสีการแพทย์ และสามารถปฏิบัติได้ระดับปานกลางคือ การสนับสนุนให้เข้าถึงบริการ

1.3 ด้านผู้ให้บริการ (Staffs) รายด้านย่อยสามารถปฏิบัติได้ระดับมากได้แก่ บุคลิกลักษณะของบุคลากรที่พึงประสงค์ สมรรถนะของบุคลากร การบริหารอัตรากำลังและภาระงาน

1.4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology) รายด้านย่อยสามารถปฏิบัติได้ระดับมากได้แก่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สารสนเทศอยู่ในระดับมาก และดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง

2. อนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2574)

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีแนวโน้มพึงประสงค์จะเกิดขึ้นในอีก 10 ปี ข้างหน้า (พ.ศ.2574) อยู่ในระดับมากและมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คิดเป็นร้อยละ 100 จำนวน 17 ด้าน ย่อย คิดเป็นร้อยละ 100 จำนวน 86 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 95.56 ดังนี้

2.1 ด้านบริการ (Services) ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมสุขภาพโรงพยาบาลจัด: คลินิกส่งเสริมสุขภาพ ทีมสหวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญ ชมรมผู้สูงอายุ มุมส่งเสริมหรือกิจกรรมกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคมสำหรับผู้ป่วยนอกสูงอายุ จัดสถานที่และสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพเหี่ยวยา 2) ด้านการสนับสนุนโรงพยาบาลจัด: กำหนดมาตรฐานและมีคู่มือการให้บริการ หน่วยประชาสัมพันธ์และสื่อ/ป้ายประชาสัมพันธ์ ทีมต้อนรับด้วยไมตรีจิต หน่วยบริการขึ้นทะเบียนรับบริการและงานเวชระเบียนที่เชื่อมโยงข้อมูลให้ทุกหน่วยนำมาวางแผนการดูแลสุขภาพผู้ป่วยสูงอายุ 3) ด้านการฟื้นฟูสุขภาพโรงพยาบาลจัด: หน่วยบริการตรวจประเมินสุขภาพหรือการเสื่อมสมรรถภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม เพื่อวางแผนฟื้นฟูด้วย

วิธีการต่าง ๆ มีคลินิกเฉพาะทางสาขาต่าง ๆ ที่มีความพร้อมให้บริการฟื้นฟูสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม โดยผู้ป่วยและครอบครัวได้ร่วมวางแผนในโปรแกรมฟื้นฟูสุขภาพของตนเอง 4) ด้าน การตรวจรักษาพยาบาลโรงพยาบาลจัด: รูปแบบการประเมินภาวะสุขภาพผู้ป่วยนอกสูงอายุได้ ครอบคลุมทั้งสภาพครอบครัว สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น รูปแบบการติดตามผล การตรวจรักษาพยาบาลและการดูแลผู้ป่วยนอกสูงอายุอย่างต่อเนื่องสิ้นไหลไร้รอยต่อและระบบการ ตรวจทางห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการประเมินและวินิจฉัยโรค รวมทั้งมีห้องปฏิบัติการและ อุปกรณ์เครื่องมือทางเทคนิคการแพทย์ที่มีความพร้อมให้บริการ ทันสมัย ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และปลอดภัยกับผู้ป่วยนอกสูงอายุ 5) ด้านการควบคุม ป้องกันโรคและคุ้มครองภาวะสุขภาพให้ ปลอดภัยโรงพยาบาลจัด: ระบบการเฝ้าระวังโรคติดต่อที่มีอาการรุนแรงและแพร่ระบาดอย่างรุนแรง อย่างเข้มงวด เจ้าหน้าที่ทุกคนตระหนักปฏิบัติตามหลักการและแนวทางการควบคุม ป้องกันการ แพร่ระบาดของเชื้อโรคอย่างเคร่งครัด และมีรูปแบบจัดเก็บ กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ได้มาตรฐาน

2.2 ด้านกระบวนการให้บริการ (Process of Services) ดังนี้ 1)ด้านการสนับสนุนให้ เข้าถึงบริการ โรงพยาบาลจัด: รูปแบบให้บริการสุขภาพผ่านหลายช่องทาง เช่น โทรศัพท์ ระบบ ออนไลน์ และระบบดิจิทัล เป็นต้น จัดรูปแบบให้บริการสุขภาพแบบเชิงรุก เช่น หน่วยตรวจสุขภาพ/ หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ หน่วยปฐมพยาบาล และหน่วยรับ-ส่งผู้ป่วยนอกสูงอายุ เป็นต้น จัดรูปแบบ การประชุมหรือประชุมหรืออบรมด้านสุขภาพเชิงรุกในชุมชนหรือผ่านระบบดิจิทัล เป็นต้น และ สนับสนุนการรวมกลุ่มผู้สูงอายุและญาติในการทำกิจกรรมดูแลสุขภาพตนเองและการประกัน สุขภาพเช่น ชมรมผู้สูงอายุ ระบบดูแลแบบมีพี่เลี้ยง และจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุ เป็นต้น 2)ด้านการตรวจทางเทคนิคการแพทย์โรงพยาบาลจัด: ระบบการตรวจทางเทคนิคการแพทย์ โดยเฉพาะเข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ได้มาตรฐานและบริการตลอด 24 ชั่วโมง มีระบบออนไลน์ เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างการตรวจรักษาพยาบาลกับการตรวจทางเทคนิคการแพทย์และการชำระ ค่าใช้จ่ายทั้งหมด และมีระบบรับ-ส่งต่อบริการตรวจทางเทคนิคการแพทย์ไปยังเครือข่ายภาครัฐและ เอกชน 3) ด้านการเข้ารับบริการโรงพยาบาลจัด: รูปแบบการไหลเวียนผู้ป่วยเป็นไปตามลำดับการ ให้บริการก่อน-หลังและสิ้นไหลอย่างต่อเนื่องไร้รอยต่อ มีระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์บันทึกข้อมูล เชื่อมโยงทุกหน่วยงานในโรงพยาบาลตั้งแต่แรกเริ่มจนกระทั่งสิ้นสุดการเข้ารับบริการ และทุกหน่วย ในระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุมียุทธศาสตร์การให้บริการน้อย เข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็วและมี การติดป้ายประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการเข้ารับบริการและประกันระยะเวลารอคอยรับบริการแสดงไว้ หน้าหน่วยอย่างชัดเจน 4) ด้านการตรวจทางรังสีการแพทย์โรงพยาบาลจัด: ระบบการตรวจทางรังสี การแพทย์โดยเฉพาะเข้าถึงได้ง่ายสะดวก รวดเร็ว ได้มาตรฐาน และบริการตลอด 24 ชั่วโมง มีระบบ

ออนไลน์เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างการตรวจรักษาพยาบาลกับการตรวจทางรังสีการแพทย์และการชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมด และมีระบบรับ-ส่งต่อบริการตรวจทางรังสีการแพทย์ไปยังเครือข่ายบริการทั้งภาครัฐและเอกชน 5) ด้านการเภสัชกรรม โรงพยาบาลจัด: ระบบจ่ายยาและเวชภัณฑ์โดยเฉพาะเข้าถึงได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว ได้มาตรฐาน และบริการตลอด 24 ชั่วโมง มีระบบส่งยาและเวชภัณฑ์ให้ผู้ป่วยนอกสูงอายুরอบที่บ้าน โดยผ่านหลายช่องทาง เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อสม. ไปรษณีย์ไทย และขนส่งด่วนพิเศษของบริษัทเอกชน เป็นต้น และมีระบบออนไลน์เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างการตรวจรักษาพยาบาลกับการจ่ายยาและเวชภัณฑ์และการชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมด และ 6) ด้านการตรวจรักษาพยาบาล โรงพยาบาลจัด: รูปแบบการให้บริการเป็นแบบเบ็ดเสร็จ หนึ่งจุดเดียว (One stop service) มีรูปแบบการรับ-ส่งต่อผู้ป่วยนอกสูงอายุให้เข้ารับบริการที่เครือข่ายบริการสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นแบบสิ้นไหลไร้รอยต่อ และมีรูปแบบให้บริการตรวจรักษาพยาบาลเป็นคลินิกตรวจรักษาพยาบาลโรคทั่วไป คลินิกเฉพาะโรคเช่นเบาหวาน ความดันโลหิตสูง หัวใจ คลินิกเฉพาะทางการแพทย์เช่นจักษุ ศัลยกรรมทั่วไป ศัลยกรรมกระดูกและข้อ เวชกรรมฟื้นฟูและกายภาพบำบัด เป็นต้น

2.3 ด้านผู้ให้บริการ (Staffs) ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการอัตรากำลังและภาระงาน โรงพยาบาลจัด: บุคลากรสายงานบริการสุขภาพและสายงานสนับสนุนครบทุกสาขา มีจำนวนตามเกณฑ์ภาระงานและขนาดของโรงพยาบาลชุมชน 2) สมรรถนะของผู้ให้บริการ โรงพยาบาลจัด: บุคลากรที่ผ่านการรับรองจากองค์กรวิชาชีพ เช่น แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไป แพทย์เฉพาะทาง พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเฉพาะทางสาขาต่าง ๆ เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักรังสีการแพทย์ นักการแพทย์แผนไทย และนักกายภาพบำบัด เป็นต้น บุคลากรมีความสามารถให้บริการได้มาตรฐาน รวมทั้งมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วยนอกสูงอายุ บุคลากรมีสมรรถนะผ่านเกณฑ์การประเมินของโรงพยาบาลและหน่วยงานภายนอก บุคลากรมีความสามารถในการสื่อสารกับผู้ป่วยนอกสูงอายุที่ไม่ใช่ภาษาไทยและมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาท้องถิ่น ภาษาประเทศเพื่อนบ้านได้ เป็นต้น 3) บุคลิกลักษณะของบุคลากรที่พึงประสงค์ โรงพยาบาลจัด: บุคลากรที่มีหัวใจบริการ สนใจ เอาใจใส่ให้บริการด้วยเมตริจิตและเสมอภาคเท่าเทียมกัน บุคลากรมีการแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสมกับตำแหน่งวิชาชีพและบริบทการปฏิบัติงาน บุคลากรมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ทำทางคล่องแคล่วว่องไว มีบุคลิกภาพสุภาพเป็นมิตร น่าเชื่อถือ มีความสง่างามและมีมืออาชีพ เป็นต้น

2.4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ดังนี้ 1) ด้านดิจิทัล โรงพยาบาลจัด: ระบบติดต่อ ติดตาม สื่อสาร ระบบการนัด เลื่อนนัดและติดตามการขาดนัด และมีระบบเชื่อมโยงการรับ-ส่งต่อเพื่อให้บริการสุขภาพสำหรับผู้ป่วยนอกสูงอายุอย่างต่อเนื่องผ่านหลาย

ช่องทาง เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต Application Line E-mail Facebook Telemedicine เป็นต้น 2) ด้านสารสนเทศ โรงพยาบาลจัด : ระบบสารสนเทศเชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายบริการสุขภาพทุกระดับตั้งแต่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอ จังหวัด เขต กระทรวงและหน่วยงานภายนอกเช่น สปสช. สำนักงานประกันสังคม และกรมบัญชีกลาง เป็นต้น มีระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับบันทึก รวบรวม จัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลผู้ป่วยนอกสูงอายุและเข้าถึงนำมาใช้ประโยชน์ได้ง่าย สะดวก และนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหาร(Management Information System : MIS) 3) ด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โรงพยาบาลจัด: หน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศและมีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์แยกโดยเฉพาะมีการพัฒนาโปรแกรมการให้บริการผู้ป่วยนอกและโปรแกรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้องให้เชื่อมโยงต่อกันทุกหน่วยงานในโรงพยาบาล และ มีระบบฐานข้อมูลผู้ป่วยนอกสูงอายุให้สืบค้นได้ง่าย ภายใต้ความปลอดภัยของข้อมูล และ 4) โรงพยาบาลนำระบบ AI (Artificial Intelligence)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ภาพปัจจุบันการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านผู้ให้บริการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจุบันสามารถปฏิบัติได้อยู่ในระดับมากและรายด้านสามารถปฏิบัติได้อยู่ในระดับมากทุกด้านสอดคล้องกับการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ (Excellence Strategies) 4 ยุทธศาสตร์ของกระทรวงสาธารณสุขคือการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคที่เป็นเลิศ (Prevention and Promotion Excellence) ระบบบริการที่เป็นเลิศ (Service Excellence) การพัฒนาคนที่เป็นเลิศ (People Excellence) และระบบบริหารจัดการที่เป็นเลิศ (Governance Excellence) โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์สาธารณสุขชาติระยะเวลา 20 ปี พ.ศ.2560-2579 แบ่งเป็น 4 ระยะเวลา ระยะที่ 1 ปี พ.ศ.2560-2564 มุ่งเน้นการปฏิรูประบบสุขภาพไทยอย่างต่อเนื่อง ณ ปี พ.ศ.2565 เข้าระยะที่ 2 คือ สร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพไทย ซึ่งโรงพยาบาลทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษได้นำมาตรฐานโรงพยาบาลระดับสากลตามแนวคิด Hospital Accreditation (HA) มาเป็นกลไกประเมินเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องมานานมากกว่า 10 ปี ส่งผลให้โรงพยาบาลชุมชนทุกแห่งผ่านการรับรองมาตรฐาน HA และมีการต่ออายุกระบวนการรับรองมาตรฐาน HA อย่างต่อเนื่อง (สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล องค์การมหาชน, 2564)

จากผลการวิเคราะห์ภาพปัจจุบันสามารถจัดเรียงลำดับรายด้านที่สามารถปฏิบัติได้จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ด้านผู้ให้บริการ (Staffs) 2) ด้านบริการ (Services) 3) ด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศ (Information Technology) และ 4) ด้านกระบวนการให้บริการ (Process of Services) พบว่า ประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนาในปัจจุบันส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ดีที่สุด ทำให้ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าประเด็นสำคัญทั้ง 4 ด้านมีแนวโน้มที่พึงประสงค์อาจเกิดขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้าอยู่ในระดับมากและมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของวิโรจน์ สารรัตน์ (2553) ว่า การศึกษาอนาคตเป็นการวางแผนและการกำหนดสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นหรือสิ่งที่จะทำในอนาคต ดังนั้นผู้บริหารควรมีลักษณะของการมุ่งหวังอนาคต มุ่งการเปลี่ยนแปลงและมุ่งให้เกิดสิ่งใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

อนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2574) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีแนวโน้มที่พึงประสงค์อาจเกิดขึ้นได้หรือเป็นจริงในอนาคตอีก 10 ปีข้างหน้าอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ดังนี้

1. ด้านบริการ (Services) พบว่าด้านที่มีข้อ้อยู่อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ร้อยละ 94.28 คือ การควบคุม ป้องกันโรคและคุ้มครองสุขภาพให้ปลอดภัย โรงพยาบาลจะต้องพัฒนาระบบดูแลและเฝ้าระวังโรคติดต่อที่มีอาการรุนแรงและแพร่ระบาดอย่างรุนแรง เช่น การค้นหาคัดกรองโรคเชิงรุกโดยชุมชนมีส่วนร่วม สร้างเสริมให้เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมีความตระหนักและเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดต่อตามแนวทางการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรคอย่างเคร่งครัด เช่น หลักปฏิบัติของโรคโควิด-2019 (D-M-H-T-T) และจัดให้มีระบบการจัดเก็บและกำจัดมูลฝอยรวมทั้งสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสม ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเกิดการแพร่ระบาดอย่างรุนแรงของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยและจังหวัดศรีสะเกษยังคงพบผู้ป่วยติดเชื้อรายใหม่ทุกวันส่งผลให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะผู้ป่วยสูงอายุเป็นกลุ่มเปราะบางเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคได้ง่ายและอัตราเสียชีวิตค่อนข้างสูงกว่าประชาชนกลุ่มอื่นๆ (ศบค.จังหวัดศรีสะเกษ, 2565) จึงเป็นหน้าที่รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง ครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) ซึ่งการพัฒนาระบบบริการสุขภาพเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่สุขภาพของประชาชน (WHO, 2010) โดยการนำแนวคิดทฤษฎีระบบ (System theory) มาใช้กันอย่างแพร่หลายในทุกองค์การที่มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา ไม่หยุดนิ่งหรือมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และนำเอาปัจจัยหรือทรัพยากรต่าง ๆ ในการบริหารเช่น ข้อมูล ทรัพยากร บุคคล เงิน เครื่องมืออุปกรณ์ มาดำเนินการจัดการ วางแผน แบ่งงาน แนะนำ หรือโน้มน้าว เพื่อการบริหารให้เกิด

บริการที่มีคุณภาพ เมื่อประเมินผลแล้วยังไม่เกิดบริการที่มีคุณภาพจะต้องร่วมกันปฏิบัติการให้ดียิ่งขึ้น (นิตยา ศรีญาณลักษณ์, 2545)

2. ด้านกระบวนการให้บริการ (Process of Services) พบว่าด้านที่มีข้อ้อยู่ในระดับมากและมากที่สุดร้อยละ 100 คือ ด้านการเภสัชกรรมโรงพยาบาลได้เริ่มระบบส่งยาและเวชภัณฑ์ให้ผู้ป่วยนอกสูงอายुरับที่บ้าน โดยผ่านโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อสม. ไปรษณีย์ไทยและขนส่งด่วนพิเศษของเอกชน เป็นต้น สอดคล้องกับองค์การอนามัยโลกได้กำหนดกรอบการทำงานให้มีกลไกในระบบสุขภาพที่เอื้อให้ประชาชนเข้าถึงบริการที่จำเป็นในเรื่อง ยา วัคซีน และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพและมีความคุ้มค่าคุ้มทุนเน้นมาตรการ “การใช้ยาอย่างเหมาะสม” เพื่อเป็นการลดอุบัติเหตุการซื้อตัวยาและเพิ่มความปลอดภัยของผู้ป่วย (WHO, 2010) และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเริ่มมีโครงการส่งยาให้ผู้ป่วยที่บ้าน และโครงการรับยาใกล้บ้านในช่วงสถานการณ์โควิด-19 เพื่อลดระยะห่างทางสังคม ลดแออัดในโรงพยาบาล ช่วยผู้ป่วยลดเวลารับยาและเวลาเดินทางได้ (สปสข., 2563) รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้อง และเหตุส่งเสริมทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อการให้บริการ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงภาพรวม ทำให้เกิดผลลัพธ์เป็นความรู้สึกสะท้อนออกมาเป็นความพึงพอใจของผู้รับบริการคือ ด้านกระบวนการให้บริการ หมายถึงขั้นตอนของการให้บริการที่มีความต่อเนื่องกันตั้งแต่ขั้นตอนเริ่มต้นจนกระทั่งถึงสิ้นสุดการให้บริการ (พิชาย รัตนดิถ ฦ ภูเก็ต, 2537) และสอดคล้องกับความหมายคำว่า ความพึงพอใจ หมายถึง เจตคติหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เมื่อบุคคลประสบผลสำเร็จตามความคาดหวัง หรือเมื่อบุคคลได้รับการสนองตอบในสิ่งที่ต้องการหรือสิ่งที่ปรารถนา เป็นความรู้สึกที่ดี และความรู้สึกทางบวก (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2550)

3. ด้านผู้ให้บริการ (Staffs) พบว่าด้านที่มีข้อ้อยู่ในระดับมากและมากที่สุดร้อยละ 86.67 คือด้านสมรรถนะของผู้ให้บริการ โรงพยาบาลจะต้องเตรียมบุคลากรให้บริการสุขภาพเฉพาะทางหลายสาขาเพิ่มมากขึ้นเช่น แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไป แพทย์เฉพาะทางสาขาต่างๆ พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเฉพาะทางสาขาต่าง ๆ เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักรังสีการแพทย์ นักการแพทย์แผนไทย นักวิชาการสาธารณสุขและนักกายภาพบำบัด เป็นต้นเพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยมีสมรรถนะผ่านการรับรองจากองค์กรวิชาชีพ ซึ่งโรงพยาบาลชุมชนอยู่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จึงถือว่าบุคลากรเป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐผ่านระบบการคัดเลือกเข้ามาตามคุณสมบัติที่ภาครัฐกำหนดและสอดคล้องกับเรื่องสิทธิผู้ป่วย 9 ประการ เกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ

4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) พบว่าด้านที่มีข้อ้อยู่ในระดับมากและมากที่สุดร้อยละ 100 คือ 1)ด้านดิจิทัล โรงพยาบาลจะต้องเตรียมระบบติดต่อ

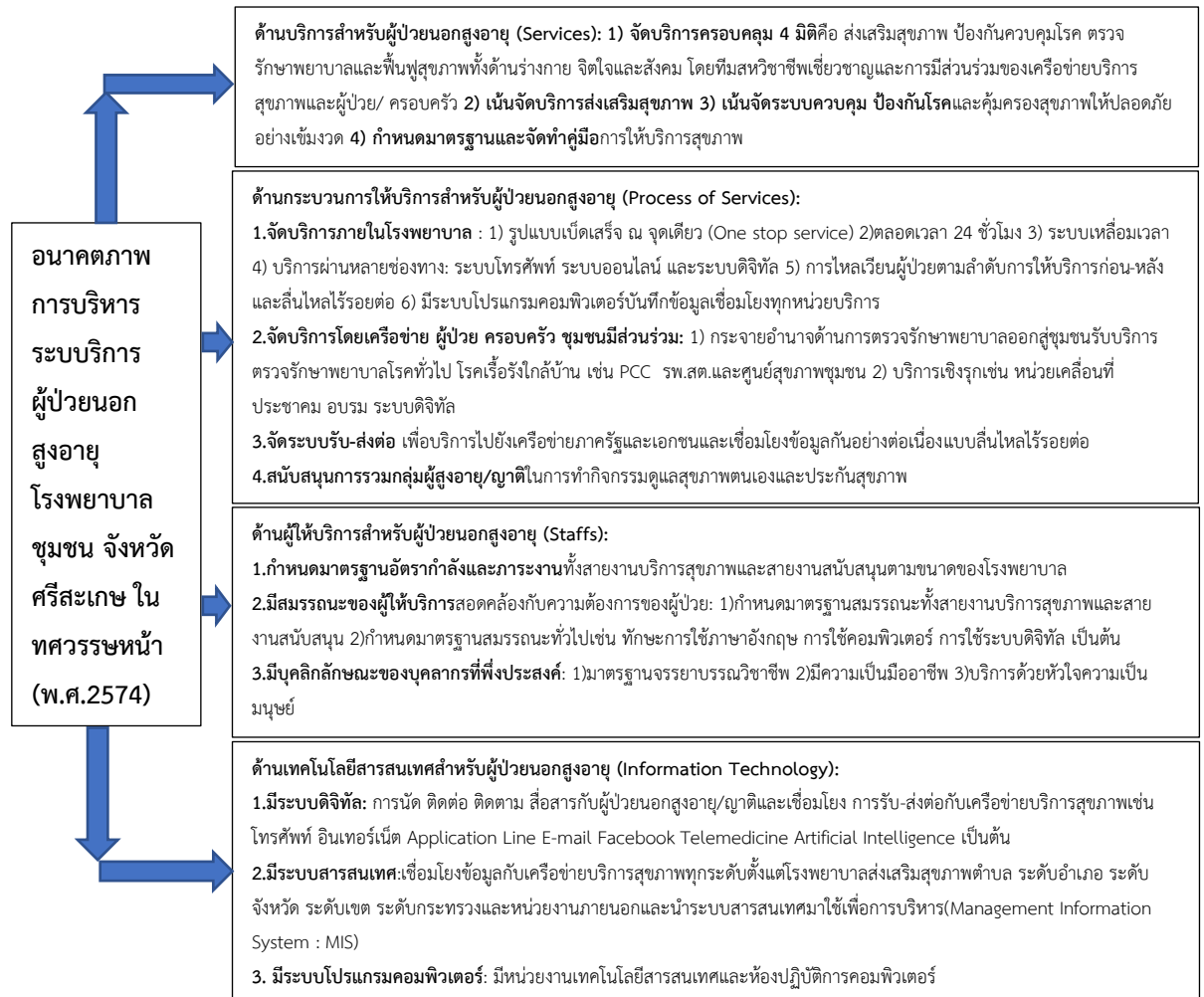
ติดตาม สื่อสารกับผู้ป่วยนอกสูงอายุนและญาติ ระบบการนัด เลื่อนนัดและติดตามการขาดนัด และมีระบบเชื่อมโยงการรับ-ส่งต่อเพื่อให้บริการสุขภาพสำหรับผู้ป่วยนอกสูงอายุนอย่างต่อเนื่องผ่านหลายช่องทาง เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต Application Line E-mail Facebook Telemedicine Artificial Intelligence 2) ด้านสารสนเทศ โรงพยาบาลจะต้องเตรียมระบบสารสนเทศเชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายบริการสุขภาพทุกระดับตั้งแต่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอ จังหวัด เขต กระทรวงและหน่วยงานภายนอกเช่น สปสช. สำนักงานประกันสังคม กรมบัญชีกลาง เป็นต้น ซึ่งข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อถือได้จะถูกนำไปวิเคราะห์ใช้เป็นฐานในการตัดสินใจในการบริหารจัดการได้ (WHO, 2010) และเป้าหมายคนไทยในศตวรรษที่ 21 คือ คนไทยที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มีทักษะที่เห็นผล (Hand) มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) มีจิตใจที่งดงาม (Heart) จากคนไทยที่เป็น Analog Thai เป็นคนไทยที่เป็น Digital Thai สามารถดำรงชีวิต เรียนรู้ทำงาน และประกอบธุรกิจได้อย่างเป็นปกติสุขในโลกยุคดิจิทัล (กองบริหารงานวิจัย และประกันคุณภาพการศึกษา, 2560)

ดังนั้นการวิจัยเรื่อง อนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้สูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2574) จึงมีแนวโน้มที่พึงประสงค์อาจจะเกิดขึ้นหรือเป็นจริงได้และระดับปฏิบัติได้เพิ่มมากขึ้นกว่าปัจจุบันโดยรวมทั้ง 4 ด้าน สอดคล้องกับแนวคิด “6 เสาหลักของระบบสุขภาพแข็งแรง(The Six Building Blocks Of A Health System)” (WHO, 2010) ดังนี้ 1) พัฒนาระบบบริการ (Service Delivery) 2) พัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ (Health Workforce) 3) พัฒนากลไกการคลังด้านสุขภาพ (Financing) 4) พัฒนาการเข้าถึงยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็น (Assess To Essential Medicines) 5) ระบบข้อมูลสารสนเทศ (Health Information System) และ 6) พัฒนาภาวะผู้นำและธรรมาภิบาล (Leadership and Government) เพื่อสร้างให้ระบบสุขภาพเข้มแข็ง และสิทธิมนุษยชนพ.ศ.2491ว่า สิทธิบุคคลที่จะได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อยามเจ็บป่วยโดยเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ด้านเชื้อชาติ ภาษา สีผิว เพศ ศาสนา และการเมือง เป็นต้นและผู้สูงอายุควรได้รับสิทธิการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพตามสิทธิมนุษยชน (Health is a Human Right) ซึ่งเป็นศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม (ชูชัย ศุภวงศ์, 2561) และเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์สาธารณสุขแห่งชาติของกระทรวงสาธารณสุข 20 ปี จึงเป็นเรื่องที่ทำนายสำหรับผู้บริหารและจำเป็นต้องมีข้อมูล เพื่อประกอบการบริหารจัดการทรัพยากรสำคัญที่มีอยู่ให้เหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุนที่สุด และเตรียมความพร้อมเพื่อให้บริการด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในอนาคตได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และความปลอดภัยมุ่งสู่วิสัยทัศน์ร่วมการพัฒนาประเทศไทยเพื่อ “ประเทศ

ไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

องค์ความรู้ใหม่ (Originality and Body of Knowledge)

จากการวิจัยเรื่อง อนาคตภาพการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2574) ก่อให้เกิดข้อค้นพบ นำเสนอแผนภูมิภาพ ดังนี้

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1.1 พัฒนารูปแบบการจัดบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โดยชุมชนและเครือข่ายบริการสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วม เน้นการส่งเสริมสุขภาพ จัดสิ่งแวดล้อมเอื้อยวยา และการควบคุมป้องกันโรคและคุ้มครองภาวะสุขภาพให้ปลอดภัย

1.2 พัฒนาระบบการให้บริการผู้ป่วยนอกผู้สูงอายุจากบ้าน/ชุมชนมาโรงพยาบาลและกลับคืนสู่บ้าน/ชุมชนโดยเน้นการสนับสนุนให้เข้าถึงบริการได้ง่าย สะดวก รวดเร็วและปลอดภัยอย่างต่อเนื่องแบบสิ้นไหลไร้รอยต่อ

1.3 พัฒนาสมรรถนะบุคลากร โดยเน้นสมรรถนะการให้บริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ สมรรถนะข้ามวัฒนธรรมและสมรรถนะทั่วไป เช่น การสื่อสารและประสานงาน การใช้ภาษาอังกฤษ การใช้คอมพิวเตอร์ และการใช้ระบบดิจิทัล เป็นต้น และคุณลักษณะบุคลากรให้มีหัวใจบริการด้วยความเป็นมนุษย์ สนใจ เอาใจใส่ มีเมตตาริจิตต่อผู้สูงอายุด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

1.4 การนำ Information TechnologyและInnovation Technology มาใช้พัฒนาการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จัดทำมาตรฐานและเครื่องชี้วัดผลลัพธ์ของการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ

2.2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารระบบบริการผู้ป่วยนอกสูงอายุต่อประสิทธิภาพของการรับบริการ

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชูชัย ศุภวงศ์. (2561). **สุขภาพเป็นสิทธิมนุษยชน**. กรุงเทพฯ: การประชุมวิชาการวันพยาบาลสากล. กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. (2560). “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ความท้าทายในอนาคต.” (2554). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.education.pkru.ac.th>. สืบค้น 1 มกราคม 2561.
- นิตยา ศรีญาณลักษณ์. (2545). **การบริหารการพยาบาล**. กรุงเทพฯ : บริษัทประชุมช่าง.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2550). **ภาวะผู้นำและกลยุทธ์การจัดการองค์การพยาบาลในศตวรรษที่21**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชาย รัตนดิกล ฌ ภูเก็ต. (2537). “แนวคิดและการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในงานบริการสาธารณสุข.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://digital.collect.lib.buu.ac.th>. สืบค้น 1 มกราคม 2561.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้านการสาธารณสุข. (2559). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.education.pkru.ac.th>. สืบค้น 1 มกราคม 2561.

วิจิตร ศรีสุพรรณ และคณะ. (2555). “การเตรียมความพร้อมของวิชาชีพการพยาบาลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.” วารสารสภาการพยาบาล. 27(3) : 1-6.

วิโรจน์ สารรัตน์. (2553). **แนวคิดทฤษฎีและประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : หจก. ทิพย์วิสุทธิ.

สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน). (2564). “มาตรฐานโรงพยาบาลและการบริการสุขภาพ (HA).” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.ha.or.th/TH/Home> . สืบค้น 14 ธันวาคม 2564.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคมและ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2559).

สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2559. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2559). **แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (ด้านสาธารณสุข)**. นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข.

สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ. (2558). “รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดศรีสะเกษ.”

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area.

สืบค้น 5 สิงหาคม 2561.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ.(2565). “สถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จังหวัดศรีสะเกษ.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://covid19.dms.go.th>.

สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2565.

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ.(2563). “โครงการส่งยาให้ผู้ป่วยที่บ้าน.” [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก <https://gnews.apps.go.th/> สืบค้น 5 กันยายน 2563.

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. (2563). “โครงการรับยากลับบ้าน.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<https://gnews.apps.go.th/> สืบค้น 5 กันยายน 2563.

สุวัฒน์ กิตติดิกลกุล. (2556). “ความรู้ประชาคมอาเซียน.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<http://www.Thai-aec.com>. สืบค้น 20 มกราคม 2561.

World Health Organization. (2017). “Health systems.” [Online]. Retrieved from

http://www.who.int/topics/health_systems/. Search 22, January 2020.

ความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน
ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์
Football Audience Knowledge and Attitude to Video Assistant
Referee System for Live Television Broadcast of Toyota Thai
League 2020

ศักดิ์สิทธิ์ ศรีพิสุทธิ์¹ อาชวิทธิ์ เจิงกลิ่นจันทน์² และพิเชษฐ์ เกตวิชัย³
Saksith Sripisut¹, Archavit Choengklinchan² and Piched Girdwichai³

Received : April 25, 2021; Revised : June 2, 2022; Accepted June 10, 2022

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ความรู้และทัศนคติต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินและทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก (2) เปรียบเทียบข้อมูลประชากรศาสตร์ที่ต่างกันที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก (3) เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก โดยวิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ที่รับชมการแข่งขันผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

¹วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand; e-mail: S62467807006@ssru.ac.th

²อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University, e-mail: archvit.ch@sru.ac.th

³อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University, e-mail: piched.gi@sru.ac.th

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.961 ด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุดคือ ระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินมีบทบาทที่สำคัญในการช่วยเหลือผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.759 น้อยที่สุดคือ ด้านระยะเวลาในการใช้งานที่เหมาะสมของระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ค่าเฉลี่ยที่ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.332

2. การเปรียบเทียบข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ แบ่งเป็น 2 สมมติฐานพบว่า ช่วงอายุและระดับการศึกษา มีผลต่อทัศนคติต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบระดับความรู้ต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ พบว่า ระดับความรู้ที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords) : ความรู้, ทัศนคติ, ระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน

Abstract

This research aims to (1) studied demographic information, Video Assistant Referee System knowledge and Toyota Thai League 2020 audience's attitude. (2) compared the difference between demographic information that affected Toyota Thai League 2020 audience's attitudes (3) compared knowledge levels towards Video Assistant Referee System that affected Toyota Thai Football League audiences. This research is quantitative research which the samples were selected from 400 Toyota Thai Football Leagues 2020 audiences. The instrument used were questionnaires using percentage, means, standard deviation and analysis of variance (ANOVA). The results of the study were as follows: 1. Most of the respondents had a high level of attitudes towards Video Assistant Referee Systems of Toyota Thai League 2020; means at 4.16, standard deviation at 0.961. The Video Assistant Referee System is the most important equipment to assist the referee; means at 4.51, standard

deviation at 0.759. While the least amount was the period of using Video Assistant Referee System; mean at 3.36, standard deviation at 1.332. 2. The difference from the comparison of demographic information affected the audiences of Toyota Thai League 2020 through television broadcast divided into 2 hypotheses. It found that aged and education background affected significantly to Video Assistant Referee System at .05 statistic level. 3. The comparison of knowledge levels towards Video Assistant Referee System affected Toyota Thai League 2020 audience's attitudes from television broadcast. It founds that the difference of knowledge levels significantly affected to the audience's attitude towards Video Assistant Referee at .05 statistic level.

Keywords : Knowledge, Attitude, Video Assistant Referee

บทนำ (Introduction)

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมากที่สุดในโลกซึ่งมีการแข่งขันฟุตบอลอาชีพรายการสำคัญๆ ในแต่ละประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษจัดการแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีก ประเทศเยอรมนี จัดการแข่งขันฟุตบอลบุนเดสลีก้า ประเทศสเปน จัดการแข่งขันฟุตบอลลา ลีกา สเปน ประเทศอิตาลีจัดการแข่งขันฟุตบอลกัลโชเซเรียอา ซึ่งในการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพนั้น ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมกีฬาไปทั่วโลก อย่างไรก็ตามการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพจะประสบความสำเร็จได้นั้นมีองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ มาตรฐานและความสามารถของนักฟุตบอล และบุคลากร อันได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน อีกทั้งยังต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการจัดการแข่งขันและธุรกิจกีฬา ได้แก่ การสร้างกระแสนิยม การประชาสัมพันธ์ การตลาด สิทธิประโยชน์ การสื่อสาร ฯลฯ สิ่งสำคัญของสโมสรฟุตบอลอาชีพจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถนำทีมสโมสรสู่ความสำเร็จได้ (สิทธินั้น สิทธิ, 2551)

ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทและเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ในวงการกีฬาก็ได้มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น การนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการวิเคราะห์สมรรถภาพของนักกีฬา การประดิษฐ์คิดค้นอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬา สำหรับในวงการกีฬาฟุตบอลได้มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมด้วยเช่นกัน โดยในการแข่งขันกีฬาลูกบอลนั้นได้นำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำหน้าที่ของผู้ตัดสิน เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวได้แก่ ระบบวีดิทัศน์ช่วยการ

ตัดสิน (Video Assistant Referee : VAR) (พิฬา, 2561) โดยเทคโนโลยีดังกล่าวนั้นจะใช้ภาพจากกล้องที่ติดตั้งไว้ในสนามฟุตบอลที่บริเวณจุดต่างๆ ส่งสัญญาณภาพมาที่จอเพื่อช่วยเหลือผู้ตัดสินในกรณีที่ผู้ตัดสินไม่แน่ใจหรือไม่เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยจะสามารถเรียกใช้ได้ 4 กรณี คือ หนึ่ง-จังหวะการได้ประตู มีการทำฟาวล์เกิดขึ้นหรือไม่ สอง-จังหวะจุดโทษหรือไม่จุดโทษ สาม-การให้ใบแดงโดยตรงในกรณีที่มีการทำฟาวล์หนัก ๆ เกิดขึ้น และ สี่-การให้ใบเหลืองหรือใบแดงผิดคน เทคโนโลยี VAR นั้นเริ่มนำมาใช้อย่างเป็นทางการครั้งแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2008 ที่ประเทศรัสเซีย (ดิษยุตม์ ธนบุญชัย, 2561)

การแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีกของประเทศไทยเป็นลีกการแข่งขันฟุตบอลอาชีพที่มีแฟนบอลและผู้ติดตามรับชมการแข่งขันผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์มากที่สุดในโลก มีการเปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของแฟนบอลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน โดยสถานี Sky Sports ได้เปิดเผยข้อมูลซึ่งจัดทำโดย YouGov Poll หลังจากผ่านการใช้งานระบบมากกว่า 250 นัด โดยกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจเป็นชาวสหราชอาณาจักรจำนวน 1,419 คน ซึ่งติดตามชมฟุตบอลพรีเมียร์ลีกอย่างต่อเนื่อง ผลสำรวจพบว่าแฟนฟุตบอลกว่า 60% คิดว่าระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินทำหน้าที่ได้อย่างเลวร้าย นอกจากนี้ยังพบข้อมูลที่น่าสนใจคือ 67% ของแฟนบอลคิดว่าทำให้การรับชมการแข่งขันฟุตบอลมีความสนุกน้อยลง (เมธา พันธุ์วราร, 2563) ในพรีเมียร์ลีกอังกฤษมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน เพื่อชี้แจงว่าระบบมีการนำมาใช้งาน และมีหลักการใช้อย่างไร มีการนำเอาภาพวิดีโอและภาพนิ่งมาแสดงเพื่ออธิบายให้แฟนบอลมีความเข้าใจมากขึ้น สำหรับในประเทศไทยนั้น ก็มีการนำเอาเทคโนโลยีระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินมาใช้ในการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีกเช่นกัน ซึ่งได้รับคำชมอย่างมากมายว่าสามารถช่วยเหลือการทำงานของผู้ตัดสินได้ แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดและมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากแฟนบอลบางส่วนในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว ซึ่งมีทั้งแฟนบอลที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยที่นำเทคโนโลยีนี้เข้ามาใช้ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

ดังนั้นความสำคัญและปัญหาที่เกิดขึ้นที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษาความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ว่าผู้ชมฟุตบอลในประเทศไทยนั้นมีความคิดเห็นอย่างไร รวมถึงการเปรียบเทียบระดับความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และบริษัทไทยลีก จำกัด ซึ่งเป็นผู้นำเอาเทคโนโลยีดังกล่าวเข้ามาใช้ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. ศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ความรู้ และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์
2. เปรียบเทียบข้อมูลประชากรศาสตร์ที่ต่างกันที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์
3. เปรียบเทียบระดับความรู้ และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัย (Research methodology) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีรายละเอียดและวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวกสบาย (Convenience Sampling) จำนวน 400 ชุด เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้
 - 2.1 ส่วนที่ 1 เป็นข้อความถามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ และรายได้
 - 2.2 ส่วนที่ 2 เป็นข้อความถามการวัดความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน จำนวน 7 ข้อคำถาม ตัวเลือกใช้มาตราวัดการประเมินค่าแบบ (Likert Scale) ที่มีค่าตั้งแต่ 1 (ไม่เห็นด้วยมากที่สุด) ถึง 5 (เห็นด้วยมากที่สุด)
 - 2.3 ส่วนที่ 3 เป็นข้อความถามวัดระดับความรู้ทั่วไปของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ประกอบด้วยข้อความแบบเลือกตอบจำนวน 10 ข้อคำถาม โดยผู้ที่ตอบคำถามถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบคำถามผิดได้ 0 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ผู้ตอบคำถามได้มาจัดกลุ่มโดยแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 1 (ได้คะแนนตั้งแต่ 0-3 คะแนน), ผู้ที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 2 (ได้คะแนนตั้งแต่ 4-7 คะแนน), และผู้ที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 (ได้คะแนนตั้งแต่ 8-10 คะแนน)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบ แบบสอบถามตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความครอบคลุมกับกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยใช้มาตรวัด ตามแบบของ ลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) 5 ระดับ (Likert, Rensis A. (1961)

4. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.971

4.2 การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หลังจากทำการทดสอบความเที่ยงตรงแล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ต้องการศึกษาแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (alpha-coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.951

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจ ตอนที่ 2 โดยคำนวณหาค่าสถิติได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) นำเสนอในรูปตาราง และอธิบาย

5.3 การวิเคราะห์ระดับความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจ ตอนที่ 3 โดยคำนวณหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัย (Research Results)

ผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ฤดูกาล 2020 ที่รับชมการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 349 คน (ร้อยละ 87.2) มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี (ร้อยละ 31.0) มีสถานภาพโสด จำนวน 298 คน (ร้อยละ 74.5) มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 233 คน (ร้อยละ 58.3) มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.0) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,000-20,000 บาท จำนวน 118 คน (ร้อยละ 29.5) มีมีความรู้และทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจ ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	หญิง	47	11.8
	ชาย	349	87.2
	เพศทางเลือก	4	1.0
	รวม	400	100.0
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	27	6.8
	21 - 30 ปี	124	31.0
	31 - 40 ปี	105	26.2
	41 - 50 ปี	32	8.0
	51- 60 ปี	7	1.8
	มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	105	26.2
	รวม	400	100.0
สถานภาพ	โสด	298	74.5
	สมรส	102	25.5
	รวม	400	100.0
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	2	0.5
	มัธยมศึกษา	74	18.5
	อนุปริญญา	49	12.3
	ปริญญาตรี	233	58.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	42	10.4
	รวม	400	100.0
อาชีพ	นักเรียน / นักศึกษา	76	19.0
	รับราชการ	37	9.3
	พนักงานบริษัท	160	40.0
	ธุรกิจส่วนตัว	65	16.3
	อื่นๆ	62	15.4
	รวม	400	100.0

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน	น้อยกว่า 10,000 บาท	85	21.3
	10,000 - 20,000 บาท	118	29.5
	20,001 – 30,000 บาท	89	22.3
	30,001 – 40,000 บาท	47	11.7
	40,001 – 50,000 บาท	28	7.0
	มากกว่า 50,000 บาท	33	8.2
	รวม	400	100.0

1. ความรู้และทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ มีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ที่ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.961 โดยหากแบ่งตามตัวแปรต่างๆ พบว่าผู้ชมฟุตบอลมีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการช่วยเหลือผู้ตัดสินในการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดที่ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.759 รองลงมาคือระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญที่ช่วยในการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดที่ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.810 ในด้านระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน สร้างความเปลี่ยนแปลงในการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ในทิศทางที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดที่ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.873 ในด้านระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน สร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดที่ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.914 ในด้านระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน ทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้องชัดเจน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดที่ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.956 ในด้านระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน สร้างสีสันและความสนุกในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดที่ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.082 และในด้านของระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสิน มีระยะเวลาในการใช้ที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.332

ตารางที่ 2 ข้อมูลด้านทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน

ทัศนคติของผู้ชมฟุตบอล โดยดำไทยลีกผ่านการ ถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ ต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน	ความคิดเห็น					□	S.D.	แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน – VAR มีบทบาทและหน้าที่ ที่สำคัญที่ช่วยในการแข่งขัน ฟุตบอลโดยดำไทยลีก	254 (63.5)	102 (25.5)	33 (8.3)	6 (1.5)	5 (1.2)	4.49	0.810	มาก
2. ระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน – VAR มีบทบาทที่สำคัญใน การช่วยเหลือผู้ตัดสินในการ แข่งขันฟุตบอลโดยดำไทยลีก	252 (63.0)	112 (28.0)	26 (6.5)	7 (1.8)	3 (0.7)	4.51	0.759	มากที่สุด
3. ระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน – VAR ทำหน้าที่ได้อย่าง ถูกต้องชัดเจน ในการ แข่งขันฟุตบอลโดยดำไทยลีก	178 (44.5)	136 (34.0)	61 (15.3)	18 (4.4)	7 (1.8)	4.15	0.956	มาก
4. ระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน – VAR สร้างความยุติธรรม ให้เกิดขึ้นในการแข่งขัน ฟุตบอลโดยดำไทยลีก	222 (55.5)	118 (29.5)	41 (10.3)	11 (2.7)	8 (2.0)	4.34	0.914	มาก
5. ระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน – VAR สร้างความเปลี่ยน แปลงในการแข่งขันฟุตบอลโดย ดำไทยลีกในทิศทางที่ดีขึ้น	226 (56.5)	114 (28.5)	43 (10.8)	13 (3.2)	4 (1.0)	4.36	0.873	มาก
6. ระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน – VAR สร้างสีสันและความ สนุกให้กับการแข่งขัน ฟุตบอลโดยดำไทยลีก	158 (39.5)	111 (27.8)	86 (21.5)	36 (9.0)	9 (2.2)	3.93	1.082	มาก
7. ระบบวีดิทัศน์ช่วยตัดสิน – VAR มีระยะเวลาในการ ใช้งานที่เหมาะสมและกระชับ	114 (28.5)	75 (18.8)	89 (22.2)	86 (21.5)	36 (9.0)	3.36	1.332	ปาน กลาง
รวม						4.16	0.961	มาก

2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

(1) จำแนกตามช่วงอายุ ผลการวิจัยพบว่า ช่วงอายุที่แตกต่างกันของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ช่วงอายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตารางที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างช่วงอายุที่ต่างกับทัศนคติ

แหล่งของความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.868	5	2.174		
ภายในกลุ่ม	202.059	391	.513	4.239	.001*
รวม	212.927	394			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของช่วงอายุ ด้วยวิธีการ LSD

ช่วงอายุ	ช่วงอายุเทียบ	$\bar{x}$	Std error	sig	แปรผลการทดสอบ
ต่ำกว่า 20 ปี $\bar{x} = 3.75$	20-30 ปี	4.28	.44825	.789	ไม่แตกต่าง
	31-40 ปี	4.25	.45544	.079	ไม่แตกต่าง
	41-50 ปี	4.32	.55156	.116	ไม่แตกต่าง
	51-60 ปี	4.18	.89522	.859	ไม่แตกต่าง
	มากกว่า 60 ปี	4.00	.45544	.045	*แตกต่าง
20-30 ปี $\bar{x} = 4.28$	31-40 ปี	4.25	.27992	.015	*แตกต่าง
	41-50 ปี	4.32	.41850	.075	ไม่แตกต่าง
	51-60 ปี	4.18	.81997	.734	ไม่แตกต่าง
	มากกว่า 60 ปี	4.00	.27992	.005	*แตกต่าง
31-40 ปี $\bar{x} = 4.25$	41-50 ปี	4.32	.42620	.879	ไม่แตกต่าง
	51-60 ปี	4.18	.82393	.244	ไม่แตกต่าง
	มากกว่า 60 ปี	4.00	.29130	.695	ไม่แตกต่าง
41-50 ปี $\bar{x} = 4.32$	51-60 ปี	4.18	.88071	.244	ไม่แตกต่าง
	มากกว่า 60 ปี	4.00	.42620	.908	ไม่แตกต่าง
51-60 ปี $\bar{x} = 4.18$	มากกว่า 60 ปี	4.00	.82393	.192	ไม่แตกต่าง

ทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกับผู้ที่ช่วงอายุมากกว่า 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ($\bar{X} = 3.75$) จะมีทัศนคติที่ดีต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจน้อยกว่า ผู้ที่มีช่วงอายุมากกว่า 60 ปี ($\bar{X} = 4.00$) และผู้ที่มีช่วงอายุ 20-30 ปี มีทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกับผู้ที่ช่วงอายุ 31-40 ปี และมากกว่า 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีช่วงอายุ 20-30 ปี ($\bar{X} = 4.28$) จะมีทัศนคติที่ดีต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจมากกว่า ผู้ที่ช่วงอายุ 31-40 ปี ($\bar{X} = 4.25$) และ มากกว่า 60 ปี ($\bar{X} = 4.00$) โดยช่วงอายุที่มีทัศนคติที่ดีต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจมากที่สุดคือช่วงอายุ 20-30 ปี ($\bar{X} = 4.28$) และช่วงอายุที่มีทัศนคติน้อยสุดต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจคือช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ($\bar{X} = 3.75$)

(2) จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ชมฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตารางที่ 5 ข้อมูลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับการศึกษาที่ต่างกับทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจ

แหล่งของความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.529	4	1.632		
ภายในกลุ่ม	206.398	395	.523	3.124	.015*
รวม	212.927	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของช่วงอายุ ด้วยวิธีการ LSD

ระดับการศึกษา	เทียบระดับการศึกษา	$\bar{X}$	Std error	Sig.	แปลผลการทดสอบ
ประถมศึกษา ($\bar{X} = 2.43$)	มัธยมศึกษา	4.23	.51800	.001	*แตกต่าง
	อนุปริญญา	4.14	.52147	.001	*แตกต่าง
	ปริญญาตรี	4.17	.51333	.001	*แตกต่าง
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.10	.52317	.001	*แตกต่าง
มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 4.23$)	อนุปริญญา	4.14	.13314	.510	ไม่แตกต่าง
	ปริญญาตรี	4.17	.09646	.565	ไม่แตกต่าง
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.10	.13965	.368	ไม่แตกต่าง
อนุปริญญา ($\bar{X} = 4.14$)	ปริญญาตรี	4.17	.11361	.776	ไม่แตกต่าง
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.10	.15200	.803	ไม่แตกต่าง
ปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.17$)	สูงกว่าปริญญาตรี	4.10	.12118	.562	ไม่แตกต่าง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ชมฟุตบอลที่ศึกษาในระดับประถมศึกษา มีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกับผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษา, อนุปริญญา, ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมฟุตบอลที่ศึกษาในระดับประถมศึกษา ($\bar{X} = 2.43$) จะมีทัศนคติที่ดีต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจน้อยกว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ($\bar{X} = 4.23$) ระดับอนุปริญญา ($\bar{X} = 4.14$) ระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.17$) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจะมีทัศนคติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) และผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาจะมีทัศนคติน้อยสุด ($\bar{X} = 2.43$)

3. ระดับความรู้ของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมฟุตบอลโดยทั่วไปไทยลีก ฤดูกาล 2020 ที่รับชมการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 275 คน (ร้อยละ 68.75) รองลงมา มีระดับความรู้อยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 85 คน (ร้อยละ 21.25) และมีระดับความรู้อยู่ในระดับที่ 1 จำนวน 40 คน (ร้อยละ 10.0)

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลระดับความรู้ของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจ

ระดับความรู้	ช่วงคะแนนที่ได้	จำนวน	ร้อยละ
ระดับที่ 1	0 – 3	40	10.0
ระดับที่ 2	4 – 7	275	68.75
ระดับที่ 3	8 – 10	85	21.25
รวม		400	100.00

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมฟุตบอลโดยทั่วไปไทยลีก ฤดูกาล 2020 ที่รับชมการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 275 คน (ร้อยละ 68.75) รองลงมา มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 จำนวน 85 คน (ร้อยละ 21.25) และมีระดับความรู้ในระดับที่ 1 จำนวน 40 คน (ร้อยละ 10.0)

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับความรู้ที่แตกต่างกัน กับทัศนคติต่อระบบวิถีทัศน์ช่วยการตัดสินใจ

แหล่งของความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.996	2	2.498		
ภายในกลุ่ม	207.931	397	.524	4.769	.009*
รวม	212.927	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้เป็นรายคู่ของช่วงอายุ ด้วยวิธีการ LSD

ระดับความรู้	เทียบระดับความรู้	$\bar{X}$	Std error	sig	แปลผลการทดสอบ
ระดับที่ 1 ($\bar{X}$ = 3.99)	ระดับที่ 3	4.40	.13877	.003	*แตกต่าง
ระดับที่ 2 ($\bar{X}$ = 4.18)	ระดับที่ 3	4.40	.08981	.030	*แตกต่าง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับความรู้ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 1 มีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกับ ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 1 ได้คะแนนความรู้ในช่วง 0-3 คะแนน ($\bar{X} = 4.40$) จะมีทัศนคติมากกว่า ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 ได้คะแนนความรู้ในช่วง 8-10 คะแนน ($\bar{X} = 3.99$) และ ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 2 มีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจแตกต่างกับ ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 2 ได้คะแนนความรู้ในช่วง 4-7 คะแนน ($\bar{X} = 4.18$) จะมีทัศนคติมากกว่า ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 ได้คะแนนความรู้ในช่วง 8-10 คะแนน ($\bar{X} = 3.99$) โดยผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ ที่มีทัศนคติที่ดีต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจมากที่สุดคือ ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 1 ได้คะแนนความรู้ในช่วง 0- 3 คะแนน ($\bar{X} = 4.40$) และระดับความรู้ที่มีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจน้อยที่สุดคือ ผู้ชมฟุตบอลที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 ได้คะแนนความรู้ในช่วง 8-10 คะแนน ($\bar{X} = 3.99$)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. จากผลวิจัยพบว่า ช่วงอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติที่แตกต่างกับผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ($\bar{X} = 3.75$) จะมีทัศนคติที่ดีต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจน้อยกว่าผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ($\bar{X} = 4.00$) และผู้ชมที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีทัศนคติที่แตกต่างกับผู้ชมที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมฟุตบอลที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ($\bar{X} = 4.25$) จะมีทัศนคติที่ดีต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจมากกว่า ผู้ชมที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี ($\bar{X} = 4.28$) และผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ($\bar{X} = 4.00$) สำหรับผู้ชมฟุตบอลที่ยังมีอายุน้อยจะมีสัดส่วนน้อยกว่ากลุ่มผู้ชมที่มีอายุมาก อาจจะเป็นเพราะผู้ชมที่อายุน้อยมักจะเลือกเปิดรับสื่อเฉพาะเรื่องในสิ่งที่ตนสนใจ มีการระมัดระวังในการรับรู้ข่าวสารน้อยกว่าผู้ชมที่มีอายุมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ

Hunt และ Ruben (1993 อ้างถึงใน สุภาพร ปาละลักษณ์, 2541) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเปิดรับสารใดๆ นั้น ย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มผู้เปิดรับสาร บุคคลที่มีอายุน้อยจะมีการเปิดรับสารมากกว่าบุคคลที่มีอายุมาก และเมื่ออายุมากขึ้นความยากง่ายในการเปลี่ยนใจหรือถูกชักจูงจะน้อยลง

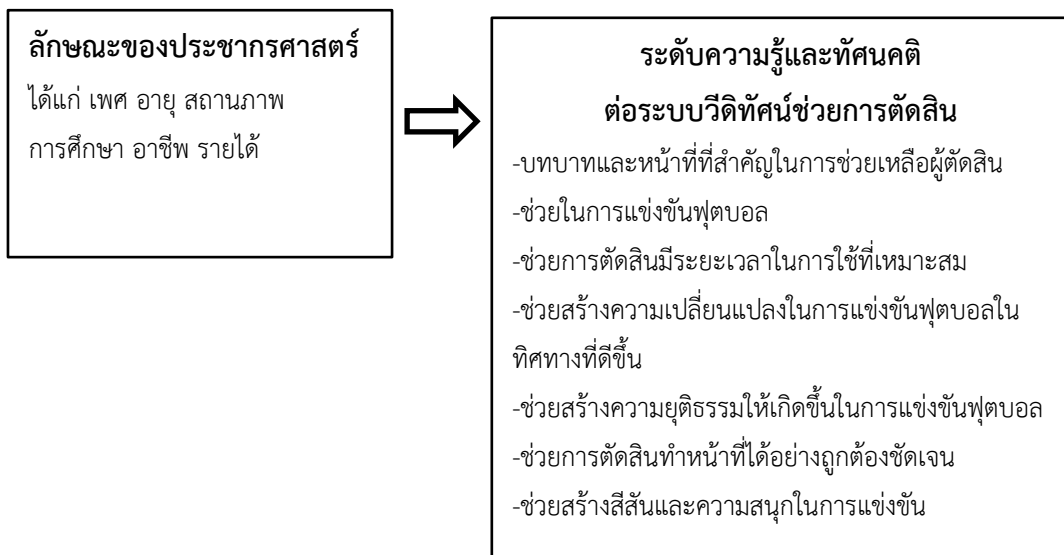
2. จากผลวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา ($\bar{X} = 2.43$) มีทัศนคติที่แตกต่างกับผู้ชมที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ($\bar{X} = 4.23$), ระดับอนุปริญญา ($\bar{X} = 4.14$), ระดับปริญญา ($\bar{X} = 4.17$) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.10$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในส่วนของหลักการใช้ระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจในกีฬาฟุตบอลนั้น มีองค์ความรู้ที่จะต้องเข้าหลักกระบวนการ หลักการทำงาน ซึ่งจะต้องใช้การคิด วิเคราะห์ ในระดับหนึ่ง ซึ่งในผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีจะมีตรรกะและการคิดวิเคราะห์ที่สูงกว่าระดับประถมศึกษา

3. จากผลวิจัยพบว่า ระดับความรู้ที่ต่างกันมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ชมที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.99$) จะมีทัศนคติที่แตกต่างกับผู้ชมที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 ($\bar{X} = 4.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ชมที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 2 ($\bar{X} = 4.18$) จะมีทัศนคติที่แตกต่างกับผู้ชมที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 ($\bar{X} = 4.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีระดับความรู้ในระดับที่ 3 จะมีทัศนคติต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยตัดสินใจดีกว่า ผู้ที่มีระดับความรู้ในระดับ 1 และ 2 สอดคล้องกับแนวคิดของ อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543) ที่ว่าระดับความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ กล่าวคือยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจมากเท่าใด ยิ่งมีทัศนคติต่อการใช้ระบบในเชิงบวกเพิ่มขึ้นเท่านั้น เพราะความรู้ความเข้าใจเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของทัศนคติ เมื่อบุคคลเกิดความรู้และความเข้าใจเชิงบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งที่เกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม จะทำให้มีทัศนคติในเชิงบวกต่อสิ่งนั้นด้วย

องค์ความรู้ใหม่ (Originality and Body of Knowledge)

จากผลการวิจัยสามารถนำเสนอประเด็นมาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวิดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจ ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสด

ทางโทรทัศน์ พบว่า คุณลักษณะของประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอล โดยระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจ ตัดสินนั้น มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการช่วยเหลือผู้ตัดสิน ช่วยในการแข่งขันฟุตบอล ช่วยการตัดสินใจมีระยะเวลาในการใช้ที่เหมาะสม สร้างความเปลี่ยนแปลงในการแข่งขันฟุตบอลในทิศทางที่ดีขึ้น สร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในการแข่งขันฟุตบอล ช่วยการตัดสินใจทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้องชัดเจน สร้างสีสันและความสนุกในการแข่งขัน ปรากฏดังผังความเชื่อมโยง ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรศาสตร์ กับความรู้และทัศนคติของผู้ชมฟุตบอลต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจ ฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก 2020 ผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และบริษัทไทยลีก ควรมีการสื่อสารและเพิ่มช่องทางในการสื่อสารกับแฟนบอลมากขึ้น เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินใจ สามารถนำข้อมูลในการรับรู้ข่าวสารที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปวิเคราะห์ รวมทั้งหาแนวทางในการประชาสัมพันธ์ เพื่อเพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารให้แพร่หลายมากขึ้น ให้ผู้ชมฟุตบอลสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น ซึ่งควรจะผลิตสื่อหรือการเผยแพร่

ความรู้ให้เข้าถึงกลุ่มบุคคลในแต่ละช่วงอายุและวัย เช่น อาจแนะนำเสนอในรูปแบบการตูนเพื่อให้กลุ่มแฟนบอลอายุต่ำกว่า 20 ปี ได้เข้าใจถึงเนื้อหา รวมถึงข้อมูลข่าวสารของระบบได้ง่ายขึ้น

1.2 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และบริษัทไทยลีก ควรมีการจัดการอบรมผู้ฝึกสอน ผู้บริหาร นักกีฬา ทีมงานของสโมสรของแต่ละสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินที่ถูกต้องตรงกัน

1.3 ในปัจจุบันการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยได้มีการนำเอาระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินเข้ามาใช้อย่างชัดเจนมากขึ้น หลังเกมการแข่งขัน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่ปกติหรือมีประเด็นที่น่าสนใจ ทางสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และบริษัทไทยลีก จำกัด ควรมีการทำคลิปวีดิโอเพื่ออธิบาย หลักการตัดสินที่เกิดขึ้นและใช้ในแต่ละสัปดาห์และการแข่งขันคู่ดังกล่าว เพื่อให้ผู้ชมได้รับข้อมูลและข่าวสารที่ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาและเก็บข้อมูลจากผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก ที่รับชมการแข่งขันในสนามการแข่งขัน เพื่อนำเอาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลในกลุ่มนี้มีทัศนคติต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินอย่างไรบ้าง

2.2 ควรทำการศึกษาและเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลในลีกระดับอื่นๆ เช่น ในระดับไทยลีก 2 และ ไทยลีก 3 เพื่อนำเอาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบว่าผู้ชมฟุตบอลมีทัศนคติต่อระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสินอย่างไร

2.3 ควรทำการศึกษาและเก็บข้อมูลในส่วนของเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้งานระบบวีดิทัศน์ช่วยการตัดสิน เพื่อทำการศึกษาว่ามีทัศนคติต่อระบบอย่างไร มีความเหมือนหรือแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆอย่างไร จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

ดิษยุตม์ ธนบุญชัย. (2561). “VAR ผู้ช่วยหรือผู้ทำลายเสน่ห์ของฟุตบอลกับบททดสอบครั้งสำคัญบนเวทีฟุตบอลโลก 2018”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<https://thestandard.co/fifa18worldcup-var-system/> สืบค้น 14 ธันวาคม 2564.

ฟีฟ่า. (2561). “Football Technology & Innovation”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<https://www.fifa.com/technical/football-technology/> สืบค้น 14 ธันวาคม 2564.

เมธา พันธุ์วราร. (2563). ผลสำรวจแฟนบอลพรีเมียร์ลีกสะท้อน VAR ทำให้ชมฟุตบอลสนุก

น้อยลง [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<https://thestandard.co/var-premier-league-2/> สืบค้น 14 ธันวาคม 2564.

สิทธินันท์ สิทธิ. (2551). การศึกษาสภาพในการบริหารจัดการของฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬา

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

สุภาพร ปาละลักษณ์. (2541). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

การบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา

นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Likert, Rensis A. (1961). **Technique for the Measurement of Attitudes**. New York:

McGraw-Hill Book Company Inc.

รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล
ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

Change management model of educational institute administrators which
affects the management of the quality system to an international
standard school of primary schools under the Office of the Basic
Education Commission

ศุภลักษณ์ จันทรแดง¹ ทรงเดช สอนใจ² ประภาพร บุญปลอด³ และวสันต์ชัย กากแก้ว⁴
Supaluk Jandang¹, Songdet Sonjai², Prapaporn Boonpod³
and Vasanchai Kakkeaw⁴

Received : March 21, 2022; Revised : April 18, 2022; Accepted : April 18, 2022

บทคัดย่อ (Abstract)

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล และรูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประชากรจากโรงเรียนจำนวน 203 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 โรงเรียน โดยผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครู และประธานคณะกรรมการ

¹นักศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาดุขฎิบัณฑิต สาขาภาวะผู้นำและการบริหาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ; Doctor of Philosophy Program in Leadership Administration, Faculty of Education, Surindra Rajabhat University, Thailand; e-mail : airthecorr@hotmail.com

²⁻⁴ อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Faculty of Education, Surindra Rajabhat University, Thailand

สถานศึกษา รวม 4 คน จำนวน 544 คน สร้างเครื่องมือวิจัยแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เก็บแบบสอบถามได้ 493 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.63 นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) และสร้างรูปแบบจำลองให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 12 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์ กับจำนวนองศาอิสระมีค่าเท่ากับ 0.00014 ค่าสถิติไค-สแควร์ หาดด้วยค่าขึ้นความเป็นอิสระ คือ 1.71 และเกณฑ์ค่าประมาณความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย = 0.032

2. รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) อุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา และ 4) ความเป็นปัจเจกบุคคล ส่งผลต่อ ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) การพัฒนาผู้บริหารและครู 2) การสร้างปัจจัยพื้นฐาน 3) การสร้างเครือข่ายพัฒนา 4) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง 5) ทักษะการบริหารการเปลี่ยนแปลง 6) นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) นักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย 4) การวัด วิเคราะห์และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ จึงจะทำให้คุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 5 ด้าน 1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การสื่อสารสองภาษา 3) ล้ำหน้าทางความคิด 4) ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ 5) ร่วมรับผิดชอบต่อโลก

คำสำคัญ (Keywords) : ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง, การบริหารการเปลี่ยนแปลง, คุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล, คุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล

Abstract

The objectives of this research were as follows: To study the linear structure relationship between change management and the quality system of international standard schools. and change management style Affecting the management of elementary schools under the Office of the Basic Education Commission. The population was 203 schools, the sample group consisted of 136 schools. The respondents were administrators, heads of academic department, teachers and

chairmen of the educational institutes committee. Total 4 A total of 544 people created a 5-level estimation scale research tool. Collected 493 questionnaires, representing 90.63 percent. They were analyzed to find the relationship between the linear structure and the empirical data. By using the LISREL program (LISREL) and creating a model for 12 experts to assess the suitability and feasibility. The results of the research found that

1. The results of the examination of the linear structural relationship model between change management and the international standard school quality system found that it was based on the hypothesis and consistent with the empirical data with the ratio between the chi-square statistic. with the number of degrees of freedom equal to 0.00014 statistical chi-square Divided by the degree of freedom is 1.71, and the mean square root error estimate criterion = 0.032.

2. Change management model of educational institute administrators: change leadership consists of 1) ideology, 2) inspiration, 3) intellectual stimulation, and 4) individualism, affecting change management, consisting of 1) development of people. administrators and teachers; 2) building fundamentals; 3) building development networks; 4) Change Strategy; 5) Change Management Skills 6) Innovation and Technology for Change and 7) Sufficiency Economy Philosophy And the quality of international standard schools consists of 1) organization leadership, 2) strategy, 3) students and stakeholders, 4) measurement, analysis and knowledge management, 5) personnel, 6) operations, and 7) results. Internationalization consists of 5 aspects: 1) academic excellence 2) bilingual communication 3) advanced ideas 4) creative production and 5) shared responsibility for the world.

Keywords : Change leadership, Quality of international standard, The quality of international standard school, Results Internationalization

บทนำ (Introduction)

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ทักษะคิดความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลัก ประกอบกับการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดในมาตรา 54 “รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล”

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาให้ได้ตามมาตรฐานสากล จึงเป็นโจทย์ท้าทายความสามารถของนักการศึกษา และแนวโน้มการศึกษาของไทยในยุครองรับโลกาภิวัตน์ จึงให้ความสำคัญกับ “การปฏิรูปการศึกษา 5 ด้าน” (5 มิติ) ซึ่งได้แก่ ด้านระบบการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผู้บริหาร ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาเพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง แต่ที่ผ่านมาจากการรายงานของกระทรวงศึกษาธิการ (2560) พบว่า การพัฒนายังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมากและต่ำกว่าหลายประเทศในแถบ เอเชีย คุณภาพของกำลังแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและผู้เรียน มัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษาทำให้ มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลางส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีแต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการให้มีผู้ว่างงานอยู่จำนวนมากจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะและคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนเป้าหมายการจัดการศึกษาทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานและการพัฒนากำลังคน เพื่อยกระดับคุณภาพ

กำลังแรงงานให้สูงขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้จัดหลักสูตรผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจของสถานศึกษาที่มีความพร้อมสูง แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ภาวะผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง 2) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง 3) ทักษะเชิงบริหารการเปลี่ยนแปลง 4) นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการบริหารการเปลี่ยนแปลง 5) คุณธรรมนำความรู้สู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มุ่งสู่ผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 2-79) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา “การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 : 17) เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพเทียบเท่ามาตรฐานของสากลหรือมาตรฐานของประเทศที่มีคุณภาพ การศึกษาสูง มีความสามารถในการร่วมมือทำงาน และแข่งขันกับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะรูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อสร้างข้อมูลมาเป็นแนวทางในการบริหารการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานในสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนกำหนดนโยบายการบริหารการเปลี่ยนแปลงการทำงานให้มีประสิทธิภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อหาความสัมพันธ์และรูปแบบระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ยกร่างรูปแบบ โดยนำข้อมูลในระยะที่ 1 มายกร่างรูปแบบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (บุณยชม ศรีสะอาด, 2545 : 74) ดังนี้ ระดับที่ 1 หมายถึง ระดับสภาพ

การปฏิบัติจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ระดับที่ 2 หมายถึง ระดับสภาพการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับน้อย ระดับที่ 3 หมายถึง ระดับสภาพการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับปานกลาง ระดับที่ 4 หมายถึง ระดับสภาพการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก และระดับที่ 5 หมายถึง ระดับสภาพการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ในเครื่องมือ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสภาพการบริหารการเปลี่ยนแปลง และ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสภาพคุณภาพโรงเรียนตามมาตรฐานสากล

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ขอบหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์เพื่อนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of item Objective Congruence) จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาให้คำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่อง โดยการหาค่า IOC (สมนึก ภัทธิยานี, 2544 : 167) ผลการหาค่าความตรงได้ค่ามากกว่า 0.80 ทุกข้อ

4. ทดสอบค่าความเชื่อมั่นทดลองใช้ (Try out) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ .84

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถาม 544 ฉบับ ได้รับตอบกลับมา ที่กำหนดโดยนำแบบสอบถามที่เก็บได้ 493 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.63

6. ตรวจสอบเพื่อหาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างปัจจัยการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับโรงเรียนมาตรฐานสากล มีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เก็บมาจริงตาม เกณฑ์สถิติมากกว่า 3 เกณฑ์ใน 7 เกณฑ์ ดังนี้ (สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชณี ภิญโญ ภาณุวัฒน์, 2549 : 97-98) 1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P Value of $\chi^2 \Rightarrow > 0.05$) 2) สัดส่วนค่าไค-สแควร์หารด้วยค่าชั้นความเป็นอิสระ มีค่าน้อยกว่า 2.0 แสดงว่าตัวแบบมีค่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) ค่าปริมาณความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วม (Goodness of Fit Index : GFI) มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป แสดงว่าตัวแบบที่ใช้ในการทดสอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 4) ดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjust Goodness-of-Fit Index : AGFI) เป็นดัชนีการปรับแก้โดยคำนึงองศาอิสระ จำนวนตัวแปร และขนาดกลุ่มตัวอย่าง มีค่าตั้งแต่ 0.90-1.00 แสดงว่าตัวแบบที่ใช้ในการทดสอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 5) ดัชนีความสอดคล้องแบบประหยัด (Parsimony Goodness of Fit Index : PGFI) เป็นดัชนีที่แสดงถึงความกลมกลืนและความซับซ้อนของตัวแบบ ที่ให้ค่าดัชนีพื้นฐานตัวอื่นๆ (Normed Indexes) มีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป แสดงว่าตัวแบบที่ใช้ในการทดสอบนี้มีค่าความสอดคล้องแบบประหยัดกับ

ข้อมูลเชิงประจักษ์ 6) ดัชนีเปรียบเทียบความสอดคล้อง (Comparative Fit Index : CFI) เป็นดัชนีเปรียบเทียบความสอดคล้องของข้อมูลเชิงประจักษ์ระหว่างตัวแปรสมมติฐาน (Hypothesized Model) กับตัวแปรอิสระ (Independence Model) มีค่าตั้งแต่ 0.90-1.00 แสดงว่าสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 7) ค่าประมาณความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) เป็นค่าที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามองศาอิสระ โดยค่า RMSEA น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นตัวแปรสังเกตได้มีอิสระต่อกันทั้งหมด และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก (Close Fit) แต่ถ้าไม่เกิน 0.08 ถือว่าตัวแปรที่ใช้ทดสอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับยอมรับได้

7. ยกย่องรูปแบบปัจจัยการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับโรงเรียนมาตรฐานสากล เพื่อทำการประเมินความเหมาะสม โดยขอหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่านเพื่อประเมินด้านความเหมาะสม (Propriety) พิจารณาจากกระบวนการได้มา ครอบคลุมพันธกิจ การใช้ถ้อยคำ สำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับและการมีจุดเด่น และ ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) พิจารณาจากความสามารถนำไปปฏิบัติ การมีทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติได้ ภาวะความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และการมีระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เอื้อให้ปฏิบัติได้

8. วิเคราะห์ผลการประเมิน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อให้ได้สรุปผลลัพธ์การวิจัย

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล และตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 3 ใน 7 เกณฑ์ ดังนี้

1) เกณฑ์ค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P Value of χ^2 = >0.05) ผลที่ได้เท่ากับ 0.00014 ถือว่าน้อยกว่า 0.05 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดยอมรับได้

2) เกณฑ์กำหนดสัดส่วนค่าไค-สแควร์หารด้วยค่าขึ้นความเป็นอิสระ มีค่าน้อยกว่า 2.0 แสดงว่าตัวแบบมีค่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลที่ได้ คือ ค่าสถิติไค-สแควร์ 200.52 หารด้วยค่าขึ้นความเป็นอิสระ 133 ผลที่ได้คือ 1.71 ซึ่งน้อยกว่า 2.0 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดยอมรับได้

3) เกณฑ์ค่าประมาณความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามองศาอิสระ โดยค่า RMSEA น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่าตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นตัวแทนสังเกตได้มีอิสระต่อกันทั้งหมด และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก (Close Fit) แต่ถ้าไม่เกิน 0.08 ถือว่าตัวแบบที่ใช้ทดสอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับยอมรับได้ ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) = 0.032

โมเดลสมการโครงสร้างที่กำหนดขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีค่าอิทธิพลต่อกันดังนี้ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (aa) ตัวแปรด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง (bb) ตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (cc) และตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล (dd) ผลค่าอิทธิพลระหว่างตัวแปรด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล และตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล พบว่า

(1) ตัวแปรด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (aa) ประกอบด้วย 1) อุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา และ 4) ความเป็นปัจเจกบุคคลมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง (bb) ประกอบด้วย 1) การพัฒนาผู้บริหารและครู 2) การสร้างปัจจัยพื้นฐาน 3) การสร้างเครือข่ายพัฒนา 4) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง 5) ทักษะการบริหารการเปลี่ยนแปลง 6) นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เท่ากับ 0.63 และส่งผลต่อตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (cc) ประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) นักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย 4) การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ เท่ากับ 0.65 และมีอิทธิพลโดยรวมต่อตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล (dd) ประกอบด้วย 1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การสื่อสารสองภาษา 3) ลำนำทางความคิด 4) ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ 5) ร่วมรับผิดชอบต่อโลก เท่ากับ 0.83

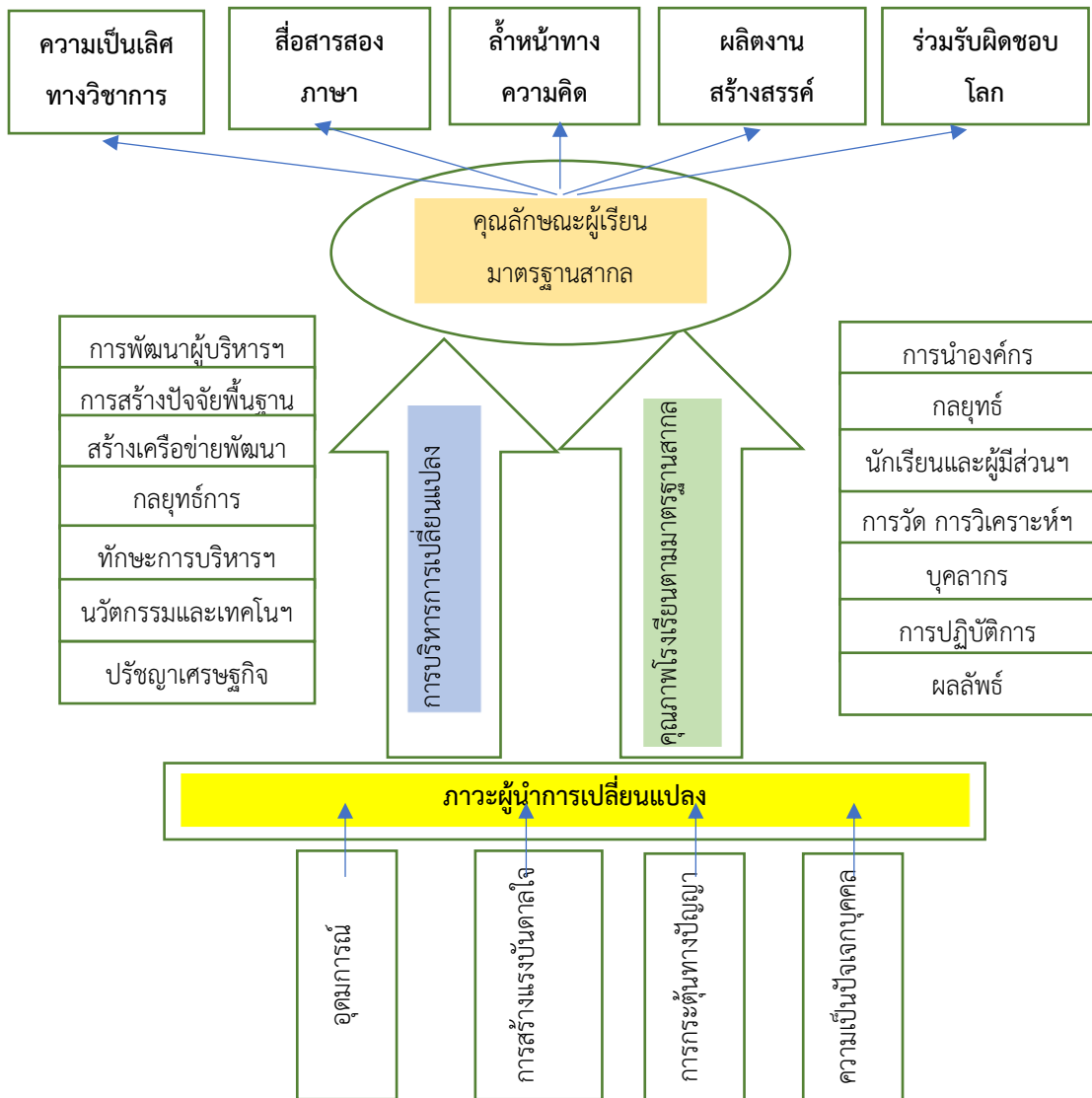
(2) ตัวแปรด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง (bb) ประกอบด้วย 1) การพัฒนาผู้บริหารและครู 2) การสร้างปัจจัยพื้นฐาน 3) การสร้างเครือข่ายพัฒนา 4) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง 5) ทักษะการบริหารการเปลี่ยนแปลง 6) นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (cc) ประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) นักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย 4) การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ เท่ากัน 0.28 และอิทธิพลโดยรวม

ต่อตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล (dd) ประกอบด้วย 1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การสื่อสารสองภาษา 3) ล้ำหน้าทางความคิด 4) ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ 5) ร่วมรับผิดชอบต่อโลก เท่ากับ 0.18

(3) ตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (cc) ประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) นักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย 4) การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล (dd) ประกอบด้วย 1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การสื่อสารสองภาษา 3) ล้ำหน้าทางความคิด 4) ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ 5) ร่วมรับผิดชอบต่อโลก เท่ากับ 0.66

2. รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยนำผลจากค่าความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมาสร้างรูปแบบ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมิน ดังนี้

จากรูปแบบ พบว่า เป้าหมายสูงสุดของการบริหารการเปลี่ยนแปลงให้บรรลุคุณลักษณะผู้เรียนตามมาตรฐานสากล จะต้องเริ่มต้นจากฐาน คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) อุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา และ 4) ความเป็นปัจเจกบุคคล ส่งผลต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) การพัฒนาผู้บริหารและครู 2) การสร้างปัจจัยพื้นฐาน 3) การสร้างเครือข่ายพัฒนา 4) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง 5) ทักษะการบริหารการเปลี่ยนแปลง 6) นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และด้านคุณภาพโรงเรียนตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) นักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย 4) การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ จึงจะทำให้คุณลักษณะผู้เรียนตามมาตรฐานสากลบรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน

1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การสื่อสารสองภาษา 3) ล้ำหน้าทางความคิด 4) ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ 5) ร่วมรับผิดชอบต่อโลก

รูปแบบดังกล่าวได้รับการยืนยันรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ 12 ท่าน พบว่า ด้านความเหมาะสม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$) และภาพรวมด้านความเป็นไปได้ที่นำไปใช้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$) ดังนั้น รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารส่งผลต่อระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง

อภิปรายผล (Research Discussion)

1. ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล และตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 3 ใน 7 เกณฑ์ ดังนี้

1) เกณฑ์ค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P Value of $\chi^2 = >0.05$) ผลที่ได้เท่ากับ 0.00014 2) เกณฑ์กำหนดสัดส่วนค่าไค-สแควร์หารด้วยค่าชั้นความเป็นอิสระ มีค่าน้อยกว่า 2.0 ผลที่ได้ คือ ค่าสถิติไค-สแควร์ 200.52 หารด้วยค่าชั้นความเป็นอิสระ 133 ผลที่ได้ คือ 1.71 และ 3) เกณฑ์ค่าประมาณความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) เป็นค่าที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามองศาอิสระ โดยค่า RMSEA น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) = 0.032 ดังนั้นความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลและตัวแปรด้านคุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับการวิจัยของ รังสรรค์ นกสกุล บุญเรือง ศรีเหรียญ และจุไร โชคประสิทธิ์ (2555) ว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างในการบริหารงาน

โรงเรียนมาตรฐานสากล ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นโมเดลเชิงสาเหตุของการพัฒนาแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานโรงเรียนมาตรฐานสากลเชิงสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายในมีความแปรเปลี่ยนโดยตรงกับการบริหารงานโรงเรียนมาตรฐานสากล และ ฐานันท์ วิทยาประโคน วสันต์ชัย กากแก้ว ศุภธนภุช ยอดสละ และ ธัญเทพ สิทธิเชื้อ (2564) ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ระหว่างองค์ประกอบการบริหารกับคุณภาพความเป็นเลิศของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นไปตามสมมติฐาน ด้วยค่าสถิติ อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์ กับจำนวนองศาอิสระมีค่าเท่ากับ 1.115 ดัชนีวัดความกลมกลืนสมบูรณ์ ได้แก่ GFI มีค่าเท่ากับ 0.969 AGFI มีค่าเท่ากับ 0.960 RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.011

2. รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า เป้าหมายสูงสุดของการบริหารการเปลี่ยนแปลง การเริ่มต้นจากฐาน คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) อุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา และ 4) ความเป็นปัจเจกบุคคล ส่งผลต่อ ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) การพัฒนาผู้บริหารและครู 2) การสร้างปัจจัยพื้นฐาน 3) การสร้างเครือข่ายพัฒนา 4) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง 5) ทักษะการบริหารการเปลี่ยนแปลง 6) นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) นักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย 4) การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ จึงจะทำให้คุณลักษณะผู้เรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 5 ด้าน 1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การสื่อสารสองภาษา 3) ถ้าหน้าทางความคิด 4) ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ 5) ร่วมรับผิดชอบต่อโลก ได้ประเมิน ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่าน เพื่อยืนยันความเหมาะสม รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารส่งผลกระทบต่อระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งนี้รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้วยระบบ

คุณภาพสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลที่ทำการศึกษาค้นคว้า ผลวิจัยด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงสอดคล้อง ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในงานวิจัยของ อัจฉรา นิยามาภา (2564) ที่เสนอว่า รูปแบบการบริหารสถานศึกษาวิถีใหม่สู่คุณภาพการศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบทที่เปลี่ยนแปลง ผู้บริหารสถานศึกษาควรพลิกโฉมการบริหารสถานศึกษาวิถีใหม่โดยจัดทำนโยบายเชิงรุก ปรับโครงสร้างองค์กรแบบยืดหยุ่น พัฒนาระบบปฏิบัติงานแนวใหม่ พัฒนาหลักสูตรแบบพลิกผัน จัดการเรียนรู้อิงบริษัท และประเมินผลแบบสทวท ส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายชีวิตและความไฝ่ฝัน ด้วยการออกแบบการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหาความคิดใหม่เป็นนวัตกรรมรุ่นใหม่ที่สามารถสร้างนวัตกรรมตามความต้องการของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้บริหารสถานศึกษาและหรือผู้บริหารการศึกษาที่ต้องการพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ คุณลักษณะผู้เรียนตามมาตรฐานสากล ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน 1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การสื่อสารสองภาษา 3) ล้ำหน้าทางความคิด 4) ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ 5) ร่วมรับผิดชอบต่อโลก จะต้องพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) อุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา และ 4) ความเป็นปัจเจกบุคคล เพื่อให้สามารถนำโรงเรียนสู่การบริหารการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) การพัฒนาผู้บริหารและครู 2) การสร้างปัจจัยพื้นฐาน 3) การสร้างเครือข่ายพัฒนา 4) กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง 5) ทักษะการบริหารการเปลี่ยนแปลง 6) นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และด้านคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) นักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย 4) การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ และ 7) ผลลัพธ์ เพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุดต่อระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารส่งผลกระทบต่อระบบคุณภาพ

โรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปทดลองใช้กับโรงเรียนที่กำลังพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานสากล

2.2 ควรวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับคุณภาพโรงเรียนตามมาตรฐานสากล

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคการเปลี่ยนแปลง New Normal รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง เช่น ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านประสิทธิภาพการสอนของครู ปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรมและค่านิยมร่วม และปัจจัยด้านการสร้างแรงบันดาลใจสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). เอกสารประกอบการพัฒนาหลักสูตรผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา.

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2550). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ .

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). นโยบายปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

ราชกิจจานุเบกษา. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. ลงวันที่ 6 เมษายน 2560.

ณัฐนันท์ วิทยาประโคน และคณะ. (2564). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ระหว่างองค์ประกอบการบริหารกับคุณภาพความเป็นเลิศของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ภาวะผู้นำและการบริหาร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (มปป.). เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรการใช้โปรแกรมลิสเรล. สำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **สรุปการประชุมแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- รังสรรค์ นกสกุล, บุญเรือง ศรีเหรียญ, และจุไร โชคประสิทธิ์. (2555). “การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการบริหารงานโรงเรียนมาตรฐานสากล.” **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์**. 6(1) มกราคม-เมษายน 2555 : 61-76.
- อัจฉรา นิยมภา. (2564). “รูปแบบการบริหารสถานศึกษาวิถีใหม่สู่คุณภาพการศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบทที่เปลี่ยนแปลง.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.** 14(2) (ก.ค.-ธ.ค.) 2564: 178-195.

การพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
The Development of Information Program for Supervision at Pre-school
Level in Schools under the Phitsanulok Primary Educational Service Office
Area 3

ชุตินา กันนุฬา¹ เสถียร งอยผา² ประดิษฐ์ ชื่นบาน³ ณีนรดา ดีสม⁴
Chutipana Kunnula, Sathien Ngoi Phala, Pradit Chuenban,
and Neenara Deesom

Received : August 10, 2021; Revised : November 5, 2021; Accepted : November 7, 2021

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศระดับก่อนวัยเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาเอกสาร โดยศึกษาหนังสือเรียน บทความวิชาการ และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศ 70 เล่ม 2) การพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านโปรแกรมสารสนเทศ จำนวน 21 คน

¹อาจารย์ หลักสูตรการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต วิทยาลัยพนมวันท์ จังหวัดนครราชสีมา; Master of Public and Private Management Program, Phanomwan Technology College Nakhon Ratchasima Province, Thailand; e-mail : Chutipana109@gmail.com,

²อาจารย์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี; Lecturer, Guidance Teacher, BangkokThonburi University, Thailand; e-mail : ngoi-phala@gmail.com

³อาจารย์ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Lecturer, Graduate Diploma (teaching Profession), Faculty of Education, Rajabhat Surindra University, Thailand; e-mail : praditchuenban2009@gmail.com

⁴อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนวและให้คำปรึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Lecturer, Psychology of program, Faculty of Education, Rajabhat Surindra University, Thailand; e-mail : dodid_d@hotmail.com

ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาโปรแกรมและการจัดการระบบจำนวน 5 คน 3) การทดลองกับผู้บริหารโรงเรียน ครู บุคลากรที่รับผิดชอบการนิเทศ 10 โรงเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล แบบสอบถาม แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แบบประเมินประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ค่ามัธยฐานช่วงระหว่างควอไทล์ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศระดับก่อนวัยเรียนในโรงเรียนที่พัฒนาขึ้นโดยใช้ PHP ระบบฐานข้อมูลที่เรียกว่า MySQL แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ผู้ใช้ ซึ่งอ้างถึงผู้ดูแลระบบ ครูก่อนวัยเรียน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดูแลโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศระดับก่อนวัยเรียนที่พัฒนาขึ้น สามารถบันทึกข้อมูลสืบค้นเพิ่ม แก้ไขข้อมูล ทบทวนตรวจสอบข้อมูล และรายงานผลการดำเนินงานของการนิเทศที่ระดับก่อนวัยเรียนในโรงเรียนมีความเหมาะสมเป็นไปได้อยู่ในระดับดีมาก โดยรวมและบางส่วนคะแนนเฉลี่ยที่จัดเรียงจากสูงสุดไปต่ำสุดรวมถึงกระบวนการทำงานผลลัพธ์ บันทึกผลการประเมิน และการออกแบบ

คำสำคัญ (Keywords) : ระบบสารสนเทศ, การพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศ, การนิเทศภายในโรงเรียน

Abstract

The research objective is to develop a preschool information program in schools under the office of Phitsanulok Primary educational service area 3. There were 4 steps the sample group in the study used a specific sampling as follows: 1) Textbook documents academic articles and research work on the development of information programs 70 volumes. Expert information program 21 people. 3) Specialist program development and system management 5 people. 4) Executives schools, teachers, supervisory personnel, 10 schools, 3 schools each, total 30 people. Tools used for data collection is record form, questionnaire, suitability assessment form and possibility performance appraisal the statistics that are used in the analysis and collect information, interquartile range, mean, standard deviation. A using content analysis methods. Is the user referring to the administrator. Preschool teacher, staff responsible for the supervision. Information supervision program preschool level developed able to record information, search, add, edit information, review, verify information and reports on the performance of supervision at the

preschool level in school. Found to be suitable, to be at a very good level overall and partial average score sorted from highest to lowest. Including the process of work, results evaluation and design records.

Keywords : Information system, Information program development, internal supervision

บทนำ (Introduction)

ความต้องการโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ซึ่งเป็นปัญหามีความเป็นมาที่ความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ อีกทั้งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายใน มาตรฐานที่ 10 สถานศึกษามีการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้านตัวบ่งชี้ที่ 10.5 นิเทศภายใน กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษามีการนิเทศ ติดตามกำกับการใช้หลักสูตร โดยใช้วิธีการที่หลากหลายมีแผนการนิเทศ ติดตามกำกับอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง นำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจาก 1) แผนการนิเทศที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 2) การดำเนินการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์ 3) การประเมินสรุปผลและรายงานผลการนิเทศทุกภาคเรียน 4) การใช้ผลการนิเทศ การติดตามตรวจสอบมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของครูทุกกลุ่มสาระ โดยโรงเรียนมีความต้องการให้ โรงเรียนมีแผนงาน/โครงการการนิเทศภายใน สถานศึกษาที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนดำเนินการจริง ตามกรอบและปฏิทินที่กำหนด มีการประเมิน สรุปผลและรายงานผลการนิเทศภายในทุกภาคเรียน ครูทุกคนใช้ผลการนิเทศมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ครูมากกว่าร้อยละ 80 ที่มีการจัดการเรียนรู้ดีขึ้นเนื่องจากการปรับปรุงตามคำแนะนำ (ทั้งรายกลุ่มและรายคน)

คุณภาพผู้เรียนที่สังคมต้องการได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไป

เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ (หมายถึง สุขภาพกาย สุขภาพใจ) สติปัญญา ความรู้ (หมายถึงเป็นคนเก่ง) และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (หมายถึงเป็นคนดีของครอบครัวและสังคม)” และในมาตรา 7 ที่ว่า “ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง” นอกจากนี้เพื่อให้ก้าวทันกระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคที่ ความรู้ และเทคโนโลยีเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว กระทรวงศึกษาธิการในยุคของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ได้ประกาศวิสัยทัศน์เกี่ยวกับคนไทยยุคใหม่ว่าคนไทยยุคใหม่ต้องได้เรียนรู้ตลอดชีวิต มีสติรู้ทันมีปัญญารู้คิด มีสมรรถนะและมีคุณธรรม รับผิดชอบต่อครอบครัวประเทศชาติและเป็นพลเมืองดีของโลก ซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่ได้มุ่งพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้เด็กพัฒนาตนเองเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการเรียนรู้และดำรงชีวิตในอนาคต ดังนั้นคุณภาพผู้เรียน ระดับการศึกษาปฐมวัย จึงยังคงยึดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรเป็นหลักโดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนเป็น 4 ส่วน คือ มีพัฒนาการด้านร่างกาย มีพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ มีพัฒนาการด้านสังคม และมีพัฒนาการด้านสติปัญญา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่ว่าเป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูให้การศึกษาเด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาตามวัย และความสามารถของแต่ละบุคคลในสถานการณ์ปัจจุบันสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเหลื่อมล้ำและแตกต่างกัน ทั้งในด้านงบประมาณ คุณภาพ บุคลากร หรือแม้แต่ปัจจัยด้านผู้เรียน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 1)

สภาพปัจจุบันของมาตรฐานการศึกษาและปัญหาของมาตรฐานการศึกษาในสถานศึกษา ปัจจุบันมาตรฐานคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มีคะแนน คือ 1) ด้านคุณภาพผู้เรียนมี 6 มาตรฐาน 26 ตัว บ่งชี้ได้ 13 คะแนนจาก 30 คะแนน 2) ด้านการจัดการศึกษามี 6 มาตรฐาน 33 ตัวบ่งชี้ได้ 44 คะแนนจาก 50 คะแนน 3) ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มี 1 มาตรฐาน 2 ตัวบ่งชี้ได้ 4 คะแนนจาก 10 คะแนน 4) ด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา มี 1 มาตรฐาน 2 ตัวบ่งชี้ ได้ 4 คะแนน จาก 5 คะแนน 5) ด้านมาตรการส่งเสริม มี 1 มาตรฐาน 2 ตัวบ่งชี้ ได้ 4 คะแนนจาก 5 คะแนน รวม 15 มาตรฐาน 65 ตัวบ่งชี้ได้ 71 คะแนน จาก 100 คะแนน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3, 2563 :15)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนยังอยู่ในระดับต่ำกว่าสังกัด และประเทศ ทำให้ทุกคนมองว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นในวงการศึกษาไทย โดยเฉพาะผู้บริหารที่ รับผิดชอบในเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาโดยตรงได้มอง ทั้ง 3 มิติ ว่าสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ออกข้อทดสอบยากไป บางเรื่องไม่มีในหลักสูตร นักเรียน ไม่เคยเห็นครูเคยสอน หรือเป็นไปได้ว่า ครูสอนไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร แกนกลาง ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารก็คือการนิเทศ โดยเฉพาะการนิเทศการสอนของ ครูให้มีการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ การนิเทศมีความสำคัญต่อการ เรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งในบางครั้งแม้ครูจะได้อาศัยความสามารถในการจัดกิจกรรมตามที่วางแผนไว้ แล้วก็ตาม อาจจะมีบางสิ่งบางอย่างขาดตกบกพร่องทำให้การสอนขาดความสมบูรณ์ ดังนั้น หากมี บุคคลอื่นได้ชี้แนะ แนะนำให้ความช่วยเหลือก็ย่อมเกิดผลดี การนิเทศจึงเปรียบเหมือนกระจกเงาที่ คอยส่องให้เห็นภาพการสอนของครูและเป็นกระบวนการที่เสริมสร้างการสอนของครูให้มี ประสิทธิภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผน ในการพัฒนาการศึกษา การสร้างสื่อ และนวัตกรรม การเรียนรู้ให้เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สถานศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและยังเป็นการสร้างความตระหนักให้กับครูถึงปัญหาเกี่ยวกับการ จัดประสบการณ์เรียนรู้ ให้สามารถแก้ไขปัญหาได้และสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูผู้สอนอีกด้วย ทั้งยังมุ่งให้เกิดความร่วมมือและประสานงานกันเป็นอย่างดีภายใต้ระบบการบริหารงานของโรงเรียน เพื่อควบคุมมาตรฐานและพัฒนางานด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการก้าวสู่ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษารอบที่ 3 กล่าวโดยรวมก็คือ การจัดการนิเทศการศึกษาก็เพื่อหา แนวทางปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานด้านการสอนของครู การทำงานเป็นทีม การสร้างเจตคติที่ดี ในการทำงานความร่วมมือในการแก้ปัญหา (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2545 : 25-27) รวมทั้งการนิเทศ

ภายในสถานศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นการส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้การสอนโดยกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาได้ร่วมมือกันในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน จึงทำให้การนิเทศการสอนเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพการสอนของครู รวมทั้งพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน (วัชร่า เล่าเรียนดี. 2554 : 5)

คณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัยว่ามีความจำเป็นในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงได้ดำเนินการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย เพื่อให้โรงเรียนนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย อันจะทำให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ ลดภาระในการนิเทศ และผู้บริหารสามารถนำข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวมาตัดสินใจในการบริหารเพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น

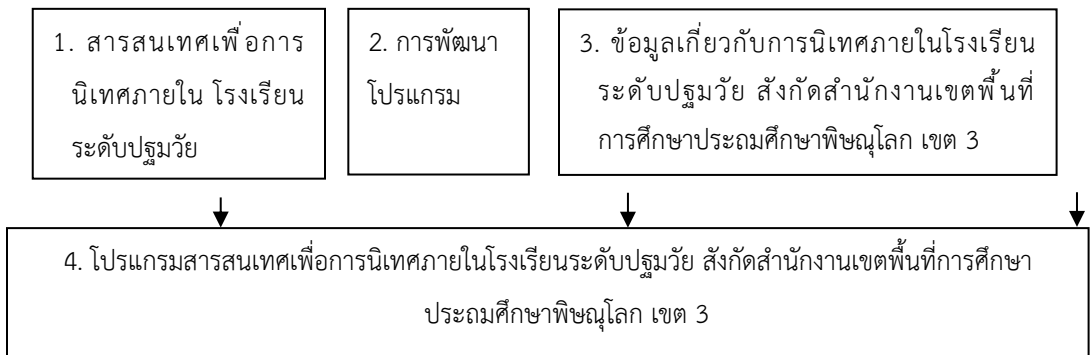
วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น โกสสันต์ เทพสิทธิทรากรณ์ (2553), ยอดอนงค์ จอมหงษ์พิพัฒน์ (2553), พนิดา พานิชกุล (2552), สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551), วรณพร สุขอนันต์ (2550), กรองทอง จิรเดชากุล (2550), ศิวากร นันท (2550), และคนอื่น ๆ นำมาประมวลเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ที่มา : (ชุตินาถ กันนุฬา และคณะ, 2563 :84)

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของแนวคิดกับการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 แบ่งออกเป็น 3 แนวคิดดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายใน ได้ประเด็นสาระสำคัญคือ ความหมายของสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน ความจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียน และ สารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน

2. แนวคิดการพัฒนาโปรแกรม ได้ประเด็นสาระสำคัญคือ ความหมายของโปรแกรม กระบวนการพัฒนาโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม Web Application

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย ได้ประเด็นสาระสำคัญคือ โครงสร้างการบริหารกลุ่มนิเทศภายในโรงเรียน ขอบข่าย และภารกิจของงานนิเทศภายในโรงเรียน งานติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และ นิเทศการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตในการศึกษาเอกสาร

การศึกษาเอกสารเพื่อการวิจัย ได้แก่ เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและต้องการเพื่อใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย กำหนดประชากร ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ที่ดูแลปทุมวัย ผู้บริหาร

โรงเรียน และผู้รับผิดชอบงานการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 21 คน

3. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาโปรแกรม

กลุ่มเป้าหมายการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 โดยการตรวจสอบความสัมพันธ์ของโครงสร้างโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการพัฒนาโปรแกรม คอมพิวเตอร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ส่วนกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาประสิทธิภาพการใช้โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย และ ผู้รับผิดชอบงานการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 5 คน

4. ขอบเขตเนื้อหาที่ศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ความหมายของสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน ความจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียนและสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน

ส่วนที่ 2 คือ ความหมายการพัฒนาโปรแกรม กระบวนการพัฒนาโปรแกรม และการพัฒนาโปรแกรม Web Application

ส่วนที่ 3 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 คือ โครงสร้างการบริหารกลุ่มนิเทศภายในโรงเรียน ขอบข่าย และภารกิจของงานนิเทศภายในโรงเรียน และงานติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้นวัตกรรม คือ โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ที่มีประสิทธิภาพ

2. โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ที่พัฒนาขึ้น จะมีส่วนช่วยลดภาระงาน และใช้แสดงถึงการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา และใช้ในการตัดสินใจวางแผนพัฒนาบุคลากรของผู้บริหาร

3. ได้กระบวนการพัฒนาโปรแกรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโปรแกรมเพื่อทำงานด้านอื่น ๆ ต่อไป

นิยามศัพท์

โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย หมายถึง ชุดคำสั่งที่เขียนขึ้นมาเรียงกันเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามคำสั่งในการรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การประมวลผลข้อมูล และการรายงานผลการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนพัฒนาบุคลากรของผู้บริหาร

การพัฒนา หมายถึง การดำเนินการซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) การศึกษาข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 3) การออกแบบ สร้าง และตรวจสอบความสัมพันธ์โครงสร้างโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 และ 4) การศึกษาประสิทธิภาพการใช้โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปทุมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา R&D&E (Research and Development and Engineering) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กระทรวงศึกษาธิการ (2542), กิตติ ภัคดิวัฒนะกุล พนิดา พานิชกุล (2552), ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ (2551), ราชบัณฑิตยสถาน (2542), วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี (2555), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547), สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2554), แสน สมนึก (2541), ھرรษา สุขกาล (2543), โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2549), Bar M.J. and Keating L.A. (1990). Boone, Edgar J. (1992), Glickman, C.D. (1981), Burton, William H. And Leo J. Brueckner. (1965) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน กระบวนการนิเทศ ได้ใช้

กระบวนการ PDCA ในการดำเนินการมีขั้นตอนของการวางแผนการนิเทศเป็นส่วนสำคัญ ผลการวิเคราะห์เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้เพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน วิเคราะห์ได้ 22 รายการ ดังตัวอย่างตารางแสดงผลการวิเคราะห์สารสนเทศที่ใช้เพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน

มีวิธีดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ขั้นที่ 2 การศึกษาข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ขั้นที่ 3 การออกแบบ สร้าง และตรวจสอบความสัมพันธ์โครงสร้าง และ ขั้นที่ 4 การศึกษาประสิทธิภาพการใช้ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย และ ผลลัพธ์ที่ต้องการโดยสังเขปดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดย 1) จากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศฯ โดยกลุ่มตัวอย่างเลือกมาโดยใช้วิธีเจาะจง 70 เล่ม 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบบันทึกข้อมูล 3) การรวบรวมข้อมูล คือ ศึกษา ค้นคว้า หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและสาระสำคัญต่าง ๆ จากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย 4) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลลัพธ์ที่ต้องการในการดำเนินงานขั้นนี้ ได้แก่ 1) สารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย 2) หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย และ 3) กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การศึกษาข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้ 1). ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการยอมรับในเรื่องสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้รับผิดชอบงานการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย โดยกลุ่มตัวอย่างเลือกมาโดยวิธีเจาะจง จำนวน 21 คน 2).เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และ 3) การรวบรวมข้อมูล ใช้เทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 รอบ

โดยมีขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ดังนี้

1) เลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้รับผิดชอบงานการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์เป็นที่ยอมรับในเรื่องสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียน

ระดับปฐมวัยและความร่วมมือของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นสำคัญ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องตามความเป็นจริงและเชื่อถือได้สูงสุด

2) นำแบบสอบถามเรื่อง ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน ตอบจำนวน 3 รอบ ดังนี้ รอบที่ 1 แบบสอบถามรอบแรกจะเป็นแบบปลายเปิด เป็นการถามแบบกว้าง ๆ ให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ข้อมูลโรงเรียน ข้อมูลครู ข้อมูลนักเรียน และ ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมเพื่อระดมความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ การวิเคราะห์คำตอบแบบประเมินรอบแรก ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 21 คน และวิเคราะห์โดยละเอียดและนำมาสังเคราะห์โดยการจัดกลุ่ม แยกประเด็นและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก นำไปสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบ Rating Scale มี 5 ระดับ เพื่อนำไปใช้ในรอบที่ 2-3 ต่อไป รอบที่ 2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มเดิมแต่ละคนตอบ โดยให้น้ำหนักข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย (5 4 3 2 หรือ 1) รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้ในแต่ละข้อในช่องว่างที่เว้นไว้ด้วย และการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 นี้ทำโดยการนำคำตอบแต่ละข้อมาหาค่ามัธยฐาน (Median) และ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) รอบที่ 3 นำคำตอบแต่ละข้อที่ได้จากการวิเคราะห์รอบที่ 2 มาพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ พบว่าได้ข้อมูลที่สอดคล้องกัน (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00) ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินที่ระบุตำแหน่งค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และเครื่องหมายแสดงตำแหน่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านได้ตอบในแบบประเมินรอบที่ 2 ลงไปด้วย เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับของกระบวนการเคลฟาย ส่งไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิท่านนั้น ตอบยืนยัน / เปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ ในแต่ละข้อ

3) นำข้อมูลที่ได้จากรอบที่ 3 มาวิเคราะห์ พบว่าได้ข้อมูลที่สอดคล้องกัน (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00) และนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัยให้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง เพื่อนำไปพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติที่ใช้คือ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และ การวิเคราะห์เนื้อหา เกณฑ์การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2-3 ได้แก่ 5 คือมีความจำเป็น/ต้องการมากที่สุด, 4 คือข้อมูลมีความจำเป็น/ต้องการมาก, 3 คือมีความจำเป็น/ต้องการปานกลาง, 2 คือมีความจำเป็น/ต้องการน้อย และ 1 คือมีความจำเป็น/ต้องการน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) กำหนดไว้ดังนี้ มากกว่า 1.50 หมายถึง

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นต่อข้อมูลนั้นไม่สอดคล้องกัน กับ ต่ำกว่า 1.50 หมายถึงกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นต่อข้อมูลนั้นสอดคล้องกัน การนำเสนอผลการวิเคราะห์รอบที่ 2 ส่งกลับไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าจะเปลี่ยนแปลงคำตอบหรือไม่

การนำเสนอผลการวิเคราะห์รอบที่ 2 ส่งกลับไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าจะเปลี่ยนแปลงคำตอบหรือไม่ สัญลักษณ์ที่ใช้แสดงกลับไปแบบสอบถามมีดังนี้

M หมายถึง คำมัธยฐาน

— หมายถึง ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

(R) หมายถึง ตำแหน่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิ

ทำนองตอบในรอบที่ 2

ถ้าผู้ตอบเปลี่ยนแปลงคำตอบให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการ ถ้าไม่เปลี่ยนไม่ต้องทำอะไร ยกเว้น คำตอบเดิมอยู่นอกค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ขอให้ให้เหตุผลด้วย

เกณฑ์การยอมรับข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ได้แก่ ข้อมูลสารสนเทศที่มีความจำเป็น/ต้องการในระดับมากขึ้นไป (คำมัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ต่ำกว่า 1.50) ผลลัพธ์ที่ต้องการในการดำเนินงานขั้นนี้ ได้แก่ ข้อมูลสารสนเทศด้านการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ที่จำเป็นและต้องการ

ขั้นที่ 3 การออกแบบ สร้าง และ ตรวจสอบความสัมพันธ์ของโครงสร้างฯ

ขั้นที่ 4 การศึกษาประสิทธิภาพการใช้โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ผู้รับผิดชอบงานนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 10 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวม 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 และ 2) แบบประเมินประสิทธิภาพการใช้โปรแกรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล นำโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ไปให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้เป็นเวลา 1 สัปดาห์ แล้วให้ตอบแบบประเมินประสิทธิภาพการใช้โปรแกรม ส่งกลับคืนในเวลาที่กำหนด

4. การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลลัพธ์ที่ต้องการในการดำเนินงานขั้นนี้ ได้แก่ โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ที่มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัยตามแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ 21 คน พบว่า ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 21 คน ประกอบด้วย ข้อมูล 4 ด้าน 32 รายการ และ 73 รายการย่อย ได้แก่ ด้านที่ 1 ข้อมูลโรงเรียน มี 8 รายการ ด้านที่ 2 ข้อมูล ครูผู้สอน มี 10 รายการ 35 รายการย่อย ด้านที่ 3 ข้อมูลนักเรียน มี 5 รายการ 38 รายการย่อย และด้านที่ 4 ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม มี 9 รายการรายละเอียดมีดังนี้ 1. ข้อมูลโรงเรียน มีรายการย่อย 1.1-1.8, 2. ข้อมูลด้านครูผู้สอน มีรายการย่อย 2.1-2.10, 3. ข้อมูลด้านนักเรียน มีรายการย่อย 3.1-3.5.6 และ 4. ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม มีรายการย่อย 4.1-4.9

1. ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ประกอบด้วย ข้อมูล 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ข้อมูลโรงเรียน มี 8 รายการ ได้แก่ ชื่อโรงเรียนที่อยู่ ปรัชญา/วิสัยทัศน์/พันธกิจประวัติโรงเรียนขนาดที่ตั้งเขตบริการของโรงเรียน สภาพการศึกษาและวัฒนธรรม และตารางแสดงจำนวนบุคลากร ด้านที่ 2 ข้อมูลครูผู้สอน มี 10 รายการ ได้แก่ ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการรับราชการ การพัฒนาตนเองคำสั่งงานพิเศษที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติงานของโรงเรียน การปฏิบัติงานในหน้าที่พิเศษ การเยี่ยมบ้านนักเรียน ผลงานที่ภาคภูมิใจและความสามารถพิเศษ ด้านที่ 3 ข้อมูลนักเรียน มี 5 รายการ ได้แก่ ประวัติส่วนตัวพัฒนาการด้านร่างกายพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจพัฒนาการด้านสังคมและพัฒนาการด้านสติปัญญา และ ด้านที่ 4 ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม มี 9 รายการ ได้แก่ มีป้ายนิเทศมีป้ายสัญลักษณ์ชาติ/ศาสนา/

พระมหากษัตริย์ มีป้ายแสดงข้อมูลสถิตินักเรียน มีการจัดมุมประสบการณ์ มีป้ายแสดงผลงานนักเรียน มีการตกแต่ง ประดับ บำรุงรักษาสภาพห้องให้เหมาะสม สวยงามมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่อสุขภาพ/การเรียนการสอน การใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน และมีการศึกษาแหล่งเรียนรู้ นอกโรงเรียน

2. โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ใช้ภาษา PHPและระบบฐานข้อมูล MySQL โปรแกรมนี้ได้แบ่งการทำงานออกเป็น 3 ส่วนหลัก ประกอบด้วย ส่วนของผู้ใช้งานที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย และผู้รับผิดชอบงานนิเทศภายในโรงเรียน ซึ่งโปรแกรมสารสนเทศด้านการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัยที่พัฒนานี้ สามารถทำการบันทึกข้อมูล การค้นหา เพิ่ม แก้ไข ข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล และรายงานผลการดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า โปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นนี้ โดยรวมและรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในระดับดีมาก โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผลลัพธ์หรือการรายงานผลการประเมิน ด้านกระบวนการทำงาน ด้านการออกแบบ

3. ประสิทธิภาพของโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัยที่พัฒนาขึ้น จากการทดลองใช้พบว่าโปรแกรมสารสนเทศฯ โดยรวมและรายด้าน พบว่าทุกด้านมีประสิทธิภาพในระดับดีมาก โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการทำงาน ด้านผลลัพธ์หรือการรายงานผลการประเมิน และ ด้านการออกแบบ

อภิปรายผล (Research Discussion)

จากผลการวิจัยที่พบว่า 1. ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น/ต้องการใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปฐมวัย มีข้อมูล 4 ด้าน ได้แก่ 1) ข้อมูลโรงเรียน ได้แก่ ชื่อโรงเรียนที่อยู่ปรัชญา/วิสัยทัศน์/พันธกิจประวัติโรงเรียนขนาดที่ตั้งเขตบริการของโรงเรียน สภาพการศึกษาและวัฒนธรรม และตารางแสดงจำนวนบุคลากร 2) ข้อมูลครูผู้สอน ได้แก่ ประวัติส่วนตัวประวัติการศึกษาประวัติการรับราชการการพัฒนาตนเองคำสั่งงานพิเศษที่ได้รับมอบหมายการปฏิบัติงานของโรงเรียนการปฏิบัติงานในหน้าที่พิเศษการเยี่ยมบ้านนักเรียนผลงานที่ภาคภูมิใจและความสามารถพิเศษ 3) ข้อมูลนักเรียนคือ ประวัติส่วนตัวพัฒนาการด้านร่างกายพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจพัฒนาการด้านสังคมและพัฒนาการด้านสติปัญญา และ 4) ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย มีป้ายนิเทศมีป้ายสัญลักษณ์ ขาดิ/ศาสนา/พระมหากษัตริย์มีป้ายแสดงข้อมูลสถิตินักเรียนมีการจัดมุม

ประสบการณ์มีป้ายแสดงผลงานนักเรียนมีการตกแต่ง ประดับ บำรุง รักษาสภาพห้องให้เหมาะสม สวยงามมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่อสุขภาพ/การเรียนการสอน การใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน และมีการศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียน จึงนำมาสู่การพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศ ภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย ที่พัฒนาครั้งนี้ 2. โปรแกรมที่พัฒนาได้ใช้ภาษา PHP และระบบ ฐานข้อมูล MySQL โปรแกรมนี้ได้แบ่งการทำงานออกเป็น 3 ส่วนหลักประกอบด้วย ส่วนของผู้ใช้งานที่เป็น ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนระดับปทุมวัย และผู้รับผิดชอบงานนิเทศภายในโรงเรียน ระดับปทุมวัย ซึ่งโปรแกรมสารสนเทศด้านการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย ฯ ที่พัฒนานี้ สอดคล้องกับ กิตติ ภัคดีวัฒนกุล (2552) และกิตติ ภัคดีวัฒนกุล พนิดา พานิชกุล (2552) สามารถทำการบันทึกข้อมูล การค้นหา เพิ่มและแก้ไขข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล รวมไปถึงรายงาน ผลการดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย และช่วยแก้ปัญหาการนิเทศภายใน โรงเรียนระดับปทุมวัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ที่มีความ ยุ่งยากในการรวบรวมข้อมูล เอกสารที่เกี่ยวข้องในงานนิเทศภายในโรงเรียนระดับปทุมวัย มีปัญหา ในการเก็บข้อมูล และติดตามเอกสารได้ยาก ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถนำข้อมูลการนิเทศภายใน โรงเรียนมาใช้ในการตัดสินใจ การวางแผน การบริหาร การควบคุม การวิเคราะห์และติดตามผลการ ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและครอบคลุม นอกจากนี้ การทำงานด้านเอกสารเป็นการเพิ่มภาระระ งานให้กับครูผู้สอนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อินทรา จันทรรณ (2552) กับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของ มณเฑียร หอมสร้อย (2549) และสนิท นันทชัย (2549) และ อรุณี เขตนิมิตร (2547) และด้านการออกแบบ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ ทองรอด (2553) และวาทีต วงษ์ดอกไม้ (2554) กับ ชัยพจน์ รักงาม (2549)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำโปรแกรมนี้ไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โรงเรียนควรมีความพร้อมใน ด้านบุคลากร ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านโปรแกรมและเครื่องมือการสื่อสารเพื่อทำให้เป็นข้อมูล สารสนเทศที่ต่อเนื่อง ประหยัด คุ่มค่า และรวดเร็ว

1.2 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและสนับสนุน ส่งเสริมด้านการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน และจัดทำโปรแกรมสารสนเทศในทุกกลุ่มงานเพื่อให้เป็นระบบ และง่ายต่อการบริหารจัดการในงาน

ต่าง ๆ ที่ครอบคลุมทุกภารกิจของโรงเรียน มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

1.3 ควรมีการพัฒนาโปรแกรมสร้างระบบฐานข้อมูลอื่น ๆ เพื่อรองรับการบริหารสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการวิจัยโดยออกแบบโปรแกรมในรูปอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน และครอบคลุมเนื้อหาที่จำเป็นและต้องการ เป็นการช่วยลดภาวะโลกร้อนโดยการเลิกเก็บข้อมูลในรูปเอกสารออกไป ทำให้ระบบสารสนเทศมีความสมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษาสามารถใช้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยโรงเรียนระดับปฐมวัยในพื้นที่อื่นเพื่อเทียบเคียงหาสิ่งเป็นเลิศและปรับปรุงพัฒนาต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- กมลวรรณ ทองรอด. (2553). โปรแกรมสารสนเทศเพื่อสนับสนุนระบบศึกษาดูงาน กรณีศึกษา: งานพัฒนาคุณภาพ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- กรองทอง จิรเดชากุล. (2550). คู่มือการนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การนิเทศเพื่อพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิตติ ภัคดีวัฒนกุล พนิดา พานิชกุล. (2552). การวิเคราะห์และออกแบบระบบ (Systems Analysis and Design). กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.
- กิตติ ภัคดีวัฒนกุล. (2552). ระบบสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.
- โกสสันต์ เทพสิทธิธารกรณ์ และอัจฉรวรรณ กัลยาณสิทธิ์. (2555). เทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.

- ชัยพจน์ รักษาม. (2549). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาในระดับ
เขตพื้นที่การศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชุติภา กันนุฬา และคณะ. (2563). การพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการนิเทศภายใน
โรงเรียนระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3.
วิทยาลัยพนมวันท์ จังหวัดนครราชสีมา.
- ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ. (2551). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาดุสิตบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- พนิดา พานิชกุล และสุธี พงศาสกุลชัย. (2552). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management
Information System). กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.
- มณเฑียร หอมสร้อย. (2549). ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากร
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ยอดอนงค์ จอมหงส์พิพัฒน์. (2553). การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูผู้นำการจัดการเรียนรู้ตาม
แนวทางปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุสิตบัณฑิต สาขาภาวะผู้นำ
ทางการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. [ออนไลน์]. เข้าถึง
ได้จาก : <http://www.rtafa.ac.th/> สืบค้นเมื่อ 22 มกราคม 2563.
- วรรณพร สุขอนันต์. (2550). รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก. ดุษฎีนิพนธ์
ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2554). นิเทศการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 9. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- วาทีต วงษ์ดอกไม้. (2554). การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการเทียบโอนรายวิชา
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีอุตสาหกรรม) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม.
(ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). สารสนเทศ. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ มกราคม 22, 2563.
<http://th.wikipedia.org/wiki/>.

ศิวากร นันโท. (2550). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดท่าใหม่ โรงเรียนวัดลาดระโงง โรงเรียนวัดศรีวงค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สนิท นันทชัย. (2549). แนวคิดของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). คู่มือการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. (2563). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563. กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). เอกสารประกอบการศึกษด้วยตนเอง หลักสูตรผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

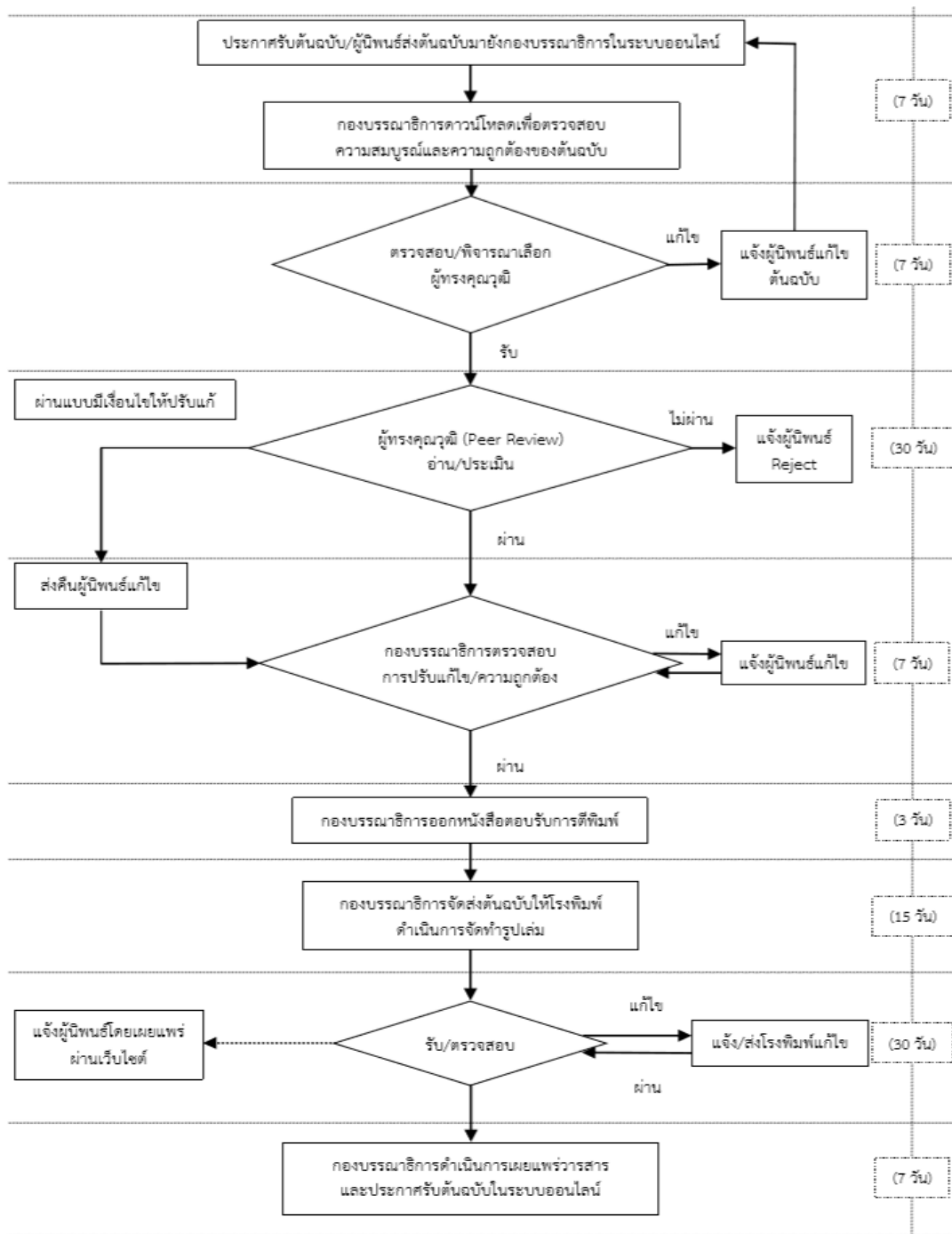
สุภาภรณ์ กิตติรัชตานนท์. (2551). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุขุภักดิ์บัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2545). การนิเทศภายในหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียน. วารสารวิชาการ. 5(8): 25-31.

แสน สมนึก. (2541). การพัฒนารูปแบบการนิเทศทางไกลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุขุภักดิ์บัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- หรรษา สุขกาล. (2543). **การพัฒนาโปรแกรมการทำงานระหว่างเรียนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมในการทำงานของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- อรุณี เขตนิมิตร. (2547). **การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.**
- อินทรา จันทรคณา. (2552). **สภาพการนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลเชียงราย.การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.**
- โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2549). **การวิเคราะห์และออกแบบระบบ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.**
- Bar M.J. and Keating L.A. (1990). **"Introduction: Elements of program development" in M.J.Barr, L.A. Keating and associates. Developing effective student services program. San Francisco: jossey-bass.**
- Boone, Edgar J. (1992). **Developing programmer in education. New jersey: Prentice hall.**
- Burton, william H. And Leo J. Brueckner. (1965). **Supervision: a social process. New York: Haper and Row.**
- Glickman, C.D. (1981). **Developmental supervision: alternative practice for helping teachers improves instruction. WashingtonD.C.: Association for Supervision and Curriculum Development.**

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

หมายเหตุ : ระยะเวลา (จำนวนวัน) ที่ปรากฏในขั้นตอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>

E-mail : jhssrru@srru.ac.th โทรศัพท์/โทรสาร 044-513369, 082-7553460

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สถานที่ติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้น 1 อาคาร 38
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์-ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-513369, 082-7553460
<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>
E-mail : jhssrru@srur.ac.th

Office :

Editorial Board, Journal of Humanities and Social Sciences, Surin Rajabhat University
Dean Office, Faculty of Humanities and Social Sciences, Surin Rajabhat University
Building 38 1st Floor, 186 Moo 1, Surin – Prasat Rd., Nok Mueang, Muang Surin, Surin,
Thailand 32000
Tel./Fax. (+66) 044-513369, 082-7553460
<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>
E-mail : jhssrru@srur.ac.th

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์เผยแพร่ (Scope and Publication Policies)

วารสารมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และ
ผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยทางมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ และแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ การ
จัดการ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ พัฒนาสังคมและการศึกษา ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออก
ของปัญหาให้แก่สังคม โดยมีกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับปกติ (Regular Issues) ปีละ 2 ฉบับ คือ
ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) และฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) สำหรับวารสารฉบับพิเศษ

(Special Issues) นั้น ทางวารสารตีพิมพ์บทความโดยใช้วารสารฉบับปกติตามกำหนดออก แต่มีความพิเศษเนื่องจากเป็นการตีพิมพ์ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตีพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Themes or Specific Topics) ตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะกำหนด ทั้งนี้ ทางวารสารจะมีการกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับเพิ่มเติม (Supplemental Issues) ที่ตีพิมพ์บทความในฉบับที่นอกเหนือจากฉบับปกติตามกำหนดออก เป็นการตีพิมพ์เผยแพร่บทความทางวิชาการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยหรือคณะในโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ปีละ 1 ฉบับ ซึ่งมีกระบวนการพิจารณาคุณภาพบทความตามหลักเกณฑ์การพิจารณาของวารสารและคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) อย่างเข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ

Scope and Publication Policies

The journal has a policy to promote and support lecturers, academicians, students and other interested people to have the opportunity to disseminate academic works and research works in humanities and social sciences and related fields including political science, public administration, law, sociology, economics, social development and education. In addition, the analytical studies presenting the problem solution to society. Regular issue is published in two editions, namely, 1st Issue (January-June) and 2nd Issue (July-December). For special issues, the Journal publishes articles as using regular Issues. But there is special because it is published on various important occasions which are themes or specific topics as specified by the university or faculty. The journal will be published in supplemental issues, which publishes articles in the issue in addition to regular issue. Publication of academic articles is in accordance with the policy of the university or faculty on various occasions, as appropriate, 1 issue per year, which has a process to consider the quality of the articles in accordance with the criteria of the journals and the peer review committee as the same concentration in every issue.

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publication Ethics)

ผู้นิพนธ์ควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะ

ส่งบทความนี้ให้กับทางกองบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร จะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ตาราง ภาพ หรือแผนภูมิของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์

Publication Ethics

The author should be aware of the importance of preparing the article correctly according to the article's format as the journal determines. In addition, there must be a validation check and proofreading before submitting the article to the editorial boards. However, the preparation of the article correctly according to the requirements of the journal will make the publication faster. In this regard, the editorial boards reserve the right not to consider the article until correcting the requirements of the journal. The original article that has been printed must never be published in any journal or publication before or not in the process of considering proposals for publication in journals or other publications. If using tables, images or charts of other authors that appear in other publications, the author must first ask permission of the copyright owner. The official letter must be presented with the consent of the editorial boards before the article is published.

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ (Consideration and selection of articles)

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนละ 1 ท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณา

บทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ
เช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review)

Consideration and selection of articles

Each article will be considered by the peer review committee from 2 experts. The external author's articles are considered by 1 internal expert and 1 external expert. The internal author's articles are considered by experts from outside agencies that create journals with expertise in relevant fields and received approval from the editorial boards before publication. The form of article consideration will be a Double-Blind Peer Review.

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตีพิมพ์บทความ
ประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บทความวิจัย

รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจทัน
ต่อเหตุการณ์และยุคสมัย ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใด ๆ มาก่อน ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทย
และตามด้วยภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญ
ของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

1.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความเป็นมาและ
ความสำคัญของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มี
ความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ

1.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุวัตถุประสงค์และ
เป้าหมายของการวิจัย

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1.8 ผลการวิจัย (Research Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่อง หรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิตามความเหมาะสม

1.9 อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion) อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

1.10 องค์กรความรู้ใหม่ (Originality and Boby of Knowledge) นำเสนอข้อค้นพบที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่จากงานวิจัย เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ สำหรับเป็นแนวทางที่มีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ โดยแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยผังความคิด หรือแผนภาพ และมีการบรรยายในเนื้อเรื่อง ตามความเหมาะสม

1.11 ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions) ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1.12 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารในเนื้อหาให้ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) ทั้งนี้ การอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้พิมพ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย

2. บทความวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทย และตามด้วยภาษาอังกฤษบรรทัดถัดต่อมา

2.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุค่าเป็นคำสำคัญของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

2.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา

2.6 เนื้อหา (Content) เนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นเรื่องย่อย ๆ และการจัดเรียงลำดับเป็นไปตามรายละเอียดของเนื้อหา

2.7 บทสรุป (Conclusion) การสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน กระชับ โดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่นำเสนอ

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารในเนื้อหาให้ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) ทั้งนี้ การอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้นิพนธ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย

3. บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ

บทความที่ทบทวนและรวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือใหม่ วารสารใหม่ และการแนะนำเครื่องมือใหม่ที่น่าสนใจหรือจากผลงานประสบการณ์ของผู้นิพนธ์มาเรียบเรียงขึ้น โดยมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิเคราะห์เปรียบเทียบในบทความ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

3.1 บทนำ (Introduction) เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาที่จะนำไปสู่การนำเสนอเนื้อหาสาระของบทความ

3.2 เนื้อหา (Content) แยกตามประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ครอบคลุม พร้อมการอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.3 บทสรุป (Conclusion) เป็นการสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดอย่างชัดเจนและกระชับ

3.4 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารในเนื้อหาให้ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) ทั้งนี้ การอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้นิพนธ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru> และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมมาที่

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้น 1 อาคาร 38

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์-ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044-513369, 082-7553460

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>

E-mail : jhssrru@rru.ac.th

รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. การเตรียมต้นฉบับบทความ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขนาดต้นฉบับ ขนาดหน้ากระดาษ B5 โดยมีการตั้งค่าหน้ากระดาษความกว้าง 7.5 นิ้ว และความสูง 10.5 นิ้ว โดยเว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบนและด้านซ้าย 1 นิ้ว ด้านขวาและด้านล่าง 0.5 นิ้ว

1.2 รูปแบบการพิมพ์ เนื้อหาในบทความส่วนแรก จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย บทคัดย่อ คำสำคัญ และเชิงอรรถ อยู่ส่วนหน้าแรก ส่วนที่สอง จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ เนื้อหาบทความที่อยู่ส่วนหน้าที่สองเป็นต้นไป

1.3 ใช้รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.4 หัวกระดาษ ประกอบด้วยเลขหน้า ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านขวาบน

1.5 ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 20 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.6 ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล ไม่ต้องมีคำนำหน้า เว้น 2 เคาะระหว่างชื่อและนามสกุล ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษใต้ชื่อเรื่อง

1.7 เครื่องหมายเลข¹ เขียนไว้บนนามสกุลผู้พิมพ์ เพื่อระบุสังกัดคณะ หน่วยงาน และ อีเมลของผู้พิมพ์ เพื่อระบุเชิงอรรถ (Footnote) ไว้ด้านล่างกระดาษ

1.8 เชิงอรรถ (Footnote) ให้เขียนไว้ด้านล่างของส่วนหน้าแรก ที่มีเครื่องหมายเลข¹ กำกับไว้บนนามสกุลผู้พิมพ์ ให้ระบุสังกัดคณะ หน่วยงาน และอีเมลของผู้พิมพ์ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวธรรมดา กรณีที่ผู้พิมพ์มีสถานภาพเป็นนักศึกษาให้ระบุหลักสูตรที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ เช่น นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นต้น ทั้งนี้ การระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้พิมพ์นั้น ผู้พิมพ์ ต้องระบุทั้งภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย

1.9 หัวข้อของบทคัดย่อภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.10 เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ให้ จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ บรรทัดแรกเว้น 7 ตัวอักษรจากขอบกระดาษด้านซ้ายและพิมพ์ให้ชิดขอบทั้ง สองด้าน ส่วนเนื้อหาบทความที่อยู่หน้าที่สองเป็นต้นไปให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์เช่นกัน ทั้งนี้ ควรมี ความยาวไม่เกิน 350 คำ และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.11 หัวข้อคำสำคัญ/อังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษ ด้านซ้าย ระบุคำสำคัญที่นำไปใช้เป็นคำค้น คำสำคัญแต่ละคำคั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ทั้งนี้ ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร

1.12 หัวข้อเรื่อง ขนาดตัวอักษร 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.13 หัวข้อย่อ ย่อ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ระบุหมายเลขหน้าหัวข้อย่อโดย เรียงตามลำดับหมายเลข

1.14 จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง

1.15 การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) และการระบุแหล่งที่มา โดยมี รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้นทั้งผู้พิมพ์ที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ โดยระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์คั่น ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

1.16 ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ กรณีเป็นตารางให้ชื่อตารางอยู่ด้านบน กรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ ให้ระบุชื่อรูปภาพหรือแผนภูมิอยู่ด้านล่าง

ตารางที่ 1 รายละเอียดรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

รายละเอียด	ขนาดอักษร	รูปแบบ	ชนิด
ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	20	กึ่งกลาง	ตัวหนา
ชื่อผู้พิมพ์ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	กึ่งกลาง	ตัวหนา
หน่วยงานที่สังกัด (เชิงอรรถ : Footnote) (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
บทคัดย่อ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
คำสำคัญ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อหลักตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อย่อย	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
เนื้อหาตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
ตาราง			
ชื่อตาราง (ตารางที่ : จัดไว้บนตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อตาราง (พิมพ์ต่อจากชื่อตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
รูปภาพ/แผนภูมิ			
ชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (ภาพ/แผนภูมิที่ : จัดไว้ใต้รูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (พิมพ์ต่อจากชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี โดยใช้เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ทั้งผู้พิมพ์ที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ			
เอกสารอ้างอิง : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้พิมพ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย			
จำนวนต้นฉบับ : มีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า			

2. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 การเขียนเอกสารอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้นิพนธ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อคนที่ 1 แล้วตามด้วยคำว่า และคณะ หรือ et al. (and others) โดยจัดเรียงตามพยัญชนะ สระ ตามรูปแบบการอ้างอิงตามลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง

2.2 การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้นิพนธ์ โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้เริ่มต้นด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อน และต่อด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ในกรณีที่อ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย ให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และปีพุทธศักราชให้ปรับเป็นปีคริสต์ศักราช โดยนำไปต่อท้ายรายการอ้างอิงข้างต้นภายใต้หัวข้อ Translated Thai References และให้วงเล็บคำว่า [In Thai] ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงด้วย และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างลำดับการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

เอกสารอ้างอิง (References)

จิรายุ ทรัพย์สิน. (2560). **ทฤษฎีการเมือง**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

วันชัย สุขตาม. (2560). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

Translated Thai References

Supsin, J. (2017). **Political Theory**. Surin : Surin Rajabhat University. [In Thai]

Suktam, W. (2017). **Introduction to Political Sciences**. Surin : Surin Rajabhat University. [In Thai]

3. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

3.1 หนังสือ (Book)

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อหนังสือ.//ครั้งที่พิมพ์(ถ้ามี).//เมืองที่พิมพ์:/
สำนักพิมพ์.

Author.//(Year of Publication).//Title of Book.//Edition of Book.//Place of
Publication:/Publisher Name.

ตัวอย่าง

กฤษณา วงษาสันต์. (2542). **วิถีไทย**. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**.
New york : John wiley & sons.

3.2 รายงานทางวิชาการ

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อเรื่อง.//เมืองที่พิมพ์:/หน่วยงานที่เผยแพร่.

Author.//(Year of Publication).//Title.//Edition of Book.//Place of
Publication:/Publisher Name.

ตัวอย่าง

อัคราพร สุขทอง. (2558). **การพัฒนาเทคนิคการสอน "เรียมอันเร" จากภูมิปัญญา
ชาวบ้านสุรินทร์**. สุรินทร์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์

Hickman, George A. (2010). **The Management of Teaching for Quality
Improvement Chiang Mai Thailand**. Chiang Mai : Chiang Mai
University.

3.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อวิทยานิพนธ์.//วิทยานิพนธ์ระดับ/(บัณฑิต,
มหาบัณฑิต, ดุษฎีบัณฑิตให้ระบุลงให้ชัดเจน)//ชื่อสถานศึกษา.

Author.//(Year of Publication).//Title of Thesis.//Degree of Thesis.//
Publisher Name.

ตัวอย่าง

คณินนิตย์ ไสยโสภณ. (2554). **คุณค่าและความเชื่อตำนานนาครที่มีอิทธิพลต่อวิถี
ประชากรกลุ่มชนกลุ่มน้ำแม่โขงในเขตวัฒนธรรมศรีโคตรบูร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค (กลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kaewnimitchai, N. (1996). **An Analysis of College Student
Culture in Thai Higher Education Institutions**. Doctoral Dissertation
Graduate School Chulalongkorn University.

3.4 รายงานการประชุม

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.// (ปีที่พิมพ์).// "ชื่อบทความ".// ในชื่อรายงานการประชุม.//
วันเดือนปีที่จัด.// เลขหน้า.// สถานที่.// สำนักพิมพ์.

Author.// (Year of Publication).// "Title of Article".// In Title.//

Date of Publication.// page.// Place of Publication.// Publisher Name.

ตัวอย่าง

วิสูตร อยู่คง (2537). "การฟื้นตัวของป่าชุมชนดงใหญ่". ในการบรรยายเรื่องการ
ฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ. วันที่ 11 เมษายน 2537.
หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชน.

Sinlarat, P. (1995). "Success and Failure of Faculty Development
in Thai University". In **Preparing Teachers for all the World's
Children : An Era of Transformation Proceedings of
International Conference, Bangkok**. pp. 217-233.
Bangkok : UNICEF.

3.5 วารสาร

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.// (ปี, /เดือน/วันที่พิมพ์).// "ชื่อบทความ".// ชื่อวารสาร.// ปีที่พิมพ์
(ฉบับที่พิมพ์).// เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author.// (Date of Publication).// "Title of Article".// Name of Journal.// Year
(Volume).// page.

ตัวอย่าง

สารภี วรรณตรง. (2559, มกราคม-มิถุนายน). "ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : สุวรรณภูมิ-อุษาคเนย์ ภาคพิสดาร". **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**. 18(1) : 129-134.

Cooray, V. (1992, July-August). "Horizontal Fields Generated by Return Strokes". **Radio Science**. 27(9) : 529-537.

3.6 หนังสือพิมพ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.// (ปี, /เดือน/วันที่พิมพ์).// "ชื่อบทความ".// **ชื่อหนังสือพิมพ์**.// เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author.// (Date of Publication).// "Title of Article".// **Name of Newspaper**.// page.

ตัวอย่าง

ปรียา เหล่าวิวัฒน์. (2549, พฤศจิกายน 6). "เกียรติอันภาคภูมิใจ". **กรุงเทพธุรกิจ**. หน้า 6.

Jewell, Mark. (2006, November 7). "Silent Aircraft' Spreads its Wings". **Bangkok Post**. p. B5.

3.7 สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ/นามสกุลผู้เผยแพร่.// (ปี).// "ชื่อบทความ".// [ประเภทสื่อที่เข้าถึง].// เข้าถึงได้จาก:/ **แหล่งข้อมูลหรือที่อยู่เว็บไซต์**.// สืบค้น/วัน/เดือน/ปีที่สืบค้น.

Author.// (Year of Publication).// "Title of Article".// [Online].// Available:/ **Name of website**.// Retrieved/Date of Publication.

ตัวอย่าง

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2548). "พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์". [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.moc.go.th/thai/dbe/ecoco/e-com 3.htm>. สืบค้น 3 กรกฎาคม 2548.

Costello, M. (2002). "Sick of Stocks? Here Are 7 Alternatives. W.". [Online]. Available : http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/q_alternatives/index.htm. Retrieved July 11, 2002.

3.8 การสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์. //(ปี,/เดือน/วันที่). //ตำแหน่ง(ถ้ามี). //สัมภาษณ์.

Name of Interview. //(Date of Publication). //position. //Interview.

ตัวอย่าง

เกษม จันทรแก้ว. (2554, สิงหาคม 1). นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
สัมภาษณ์.

Waterworth, Peter. (2003, December 1). Principal lecturer, Deakin
University. Interview.

การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อและการสมัครเป็นสมาชิกวารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้น 1 อาคาร 38
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์-ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-513369, 082-7553460
<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>
E-mail : jhssrru@srur.ac.th

อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 250 บาท ไม่รวมค่าส่ง

อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 450 บาท

แบบฟอร์ม

การส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/น.ส.).....
2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งวิชาการ (ถ้ามี).....
3. สถานภาพผู้สมัคร
 - ☐ อาจารย์ในสถาบันการศึกษา (ชื่อสถาบัน)
- โปรแกรม.....คณะ.....
- ☐ บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน)
4. ขอส่งนิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article) ได้แก่
 - ☐ บทความวิจัย เรื่อง
 - ☐ บทความวิชาการ เรื่อง.....
 - ☐ บทความปริทรรศน์ เรื่อง.....
 - ☐ บทความวิจารณ์หนังสือ เรื่อง
5. ชื่อผู้สมัครร่วม (ถ้ามี).....
6. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ถนน.....
- แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
- จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
- โทรศัพท์มือถือ.....โทรศัพท์/โทรสาร.....
- E-mail.....
7. สิ่งที่ส่งมาด้วย ☐ แผ่น CD ข้อมูลต้นฉบับ ☐ เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางอีเมล jhssrru@srnu.ac.th
- ☐ เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางออนไลน์ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>
- ชื่อแฟ้มข้อมูล.....

หมายเหตุ

- กรณีส่งเอกสารต้นฉบับด้วยตัวเอง มีแผ่นซีดีต้นฉบับ 1 ชุด และเอกสารพิมพ์ต้นฉบับ จำนวน 2 ชุด
- กรณีส่งเอกสารพิมพ์ต้นฉบับ ส่งไฟล์ทางอีเมลทางออนไลน์ มีแบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์วารสาร และไฟล์ต้นฉบับ
- ☐ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้สมัคร

(.....)

วันที่...../...../.....

ใบตอบรับการเป็นสมาชิก
วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ที่อยู่ (สามารถติดต่อก็ได้).....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

มีความประสงค์จะขอรับเป็นสมาชิกวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

☐ สมาชิกประเภทรายปี 1 ปี 2 ฉบับ ราคา 450 บาท

☐ จัดซื้อวารสาร เล่มละ 250 บาท ปีที่.....ฉบับที่.....จำนวน.....เล่ม
รวมเป็นเงิน.....บาท

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระโดย

☐ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชื่อบัญชี วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เลขที่บัญชี 644-0-48200-5 ประเภทบัญชี สะสมทรัพย์

โปรดนำส่งวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและใบสมัคร

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้น 1 อาคาร 38

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์-ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044-513369, 082-7553460

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru> E-mail : jhssrru@srur.ac.th

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
สำนักงานคณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้น 1 อาคาร 38 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
เลขที่ 186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์-ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-513369, 082-7553460
<https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>
E-mail : jhssrru@srru.ac.th

Editorial Board, Journal of Humanities and Social Sciences, Surin Rajabhat University
Dean's Office, Faculty of Humanities and Social Sciences, Surin Rajabhat University,
1st floor 38 building, Surin Rajabhat University,
186 moo 1 Surin-Prasart Rd. Nork Muang Sub-District, Muang District,
Surin Province 32000, Thailand.
Tel./Fax. (+66) 44-513369, (+66) 82-7553460
Website: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru>
E-mail : jhssrru@srru.ac.th

